

PIRMDIENA, 2009. GADA 4. MAIJS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sesiju, kas tika atlikta 2009. gada 24. aprīlī.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pirms dažām dienām tika atzīmēta piektā gadadiena kopš lielākās paplašināšanās Eiropas Savienības vēsturē. 2004. gada 1. maijā septiņdesmit pieci miljoni cilvēku no desmit valstīm Centrāleiropā un Austrumeiropā, kā arī Vidusjūras reģionā – proti Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas, Čehijas, Slovākijas, Ungārijas, Slovēnijas, Maltas un Kipras – pauda savu vēlēšanos kļūt par Eiropas Savienības pilsoņiem. Šai paplašināšanai 2007. gadā sekoja Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās.

Tā iespējamība bija viens no visapbrīnojamākajiem mūsu laika notikumiem. Pēc tam, kad Centrāleiropas un Austrumeiropas iedzīvotāji 60 gadus bija cietuši no apspiešanas, ES paplašināšanās pabeidza mūsu kontinenta atkalapvienošanu, pamatojoties uz kopējām brīvības, demokrātijas, tiesiskuma, kā arī cilvēktiesību un cilvēka cieņas ievērošanas vērtībām. Šī procesa rezultātā ES ir ieguvusi spēku, dažādību un kultūras bagātību. Paplašināšanās process bija un ir bagātinoša pieredze katrai individuālai dalībvalstij, kā arī ES kopumā.

Piecus gadus pēc šī vēsturiskā brīža paplašināšanās ir izrādījusies liels ES panākums. Tās nozīmīgums mūsu iedzīvotāju ikdienas dzīvē ir kļuvis arvien lielāks. Pēc komunisma kalpības paplašināšanās process veicināja demokrātijas īstenošanu un stabilitātes stiprināšanu mūsu kontinentā. Paplašināšanās uzlaboja dzīves standartus jaunajās dalībvalstīs un sniedza spēcīgu stimulu visai Eiropas ekonomikai, kamēr vecās dalībvalstis arī guva labumu no jaunajām eksporta un ieguldījumu iespējām, kā arī lielāka tirgus. Būtībā divpadsmit jauno valstu pievienošanās ir stiprinājusi ES pozīciju pasaulē, un tā ir piešķirusi ES lielāku lomu kā starptautiskam politiskam un ekonomiskam dalībniekam.

Piecu gadu laikā kopš paplašināšanās mums Eiropas Parlamentā un citās Eiropas Savienības iestādēs ir izdevies integrēt mūsu jaunos deputātus. Mēs esam iemācījušies iziet uz kompromisu un strādāt kopā ciešāk. Tomēr plašākai un daudzveidīgākai ES ir vajadzīga ciešāka sadarbība un lielākas rīcības iespējas.

Lisabonas līgumā ir iekļautas galvenās reformas, kas vajadzīgas, lai pielāgotu ES iestādes paplašināšanās sekām un sagatavotu tās mūsu priekšā esošo izaicinājumiem risināšanai. Pat tad, ja diskusija par Lisabonas līguma ratifikāciju vēl nav pabeigta, mums ir jābūt pārliecinātiem, ka mēs sasniegsim pozitīvu rezultātu nākamā gada sākumā, un mēs ceram uz pozitīvu rezultātu Čehijas senātā nākamajā ceturtdienā.

(Aplausi)

Dāmas un kungi, mums ir jābūt ārkārtīgi apmierinātiem, ka mēs šodien esam daļa no šīs kopienas, un, kā tas tik skaisti ir teikts 2007. gada 25. marta Berlīnes Deklarācijā: „mēs esam apvienojušies uz labu”. Mums ir iemesls būt apmierinātiem un pateicīgiem.

Tagad mums ir jāpievēršas visnotaļ satraucošam faktam: es vēlētos paust mūsu patiesas bažas attiecībā uz traģisko situāciju, kādā ir nonākusi irāņu izcelsmes ASV žurnāliste *Roxana Saberi*, kurai tika piespriests 8 gadu cietumsods par iespējamu spiegošanu ASV labā un kura šobrīd tiek turēta apcietinājumā *Evin* cietumā Teherānā. Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos pievienoties Eiropadomes priekšsēdētājam un ASV prezidentam, pieprasot nekavējoties un bez ierunām atbrīvot *Roxana Saberi*.

(Aplausi)

Roxana Saberi gadījums atspoguļo dramatisko vispārējo situāciju Irānā cilvēktiesību jomā, kas kopš 2005. gada – īpaši attiecībā uz pilsoniskajām un politiskajām tiesībām – turpina pasliktināties par spīti tam, ka pastāvošo starptautisko instrumentu sistēmā Irāna ir uzņēmusies saistības veicināt un aizsargāt cilvēktiesības. *Saberi*

kundzes notiesāšana notiek kritiskā brīdī: divus mēnešus pirms prezidenta vēlēšanām Irānā un tikai īsu brīdi pēc tam, kad ASV un ES uzsāka centienus, lai uzlabotu attiecības ar Irānu.

Es esmu ļoti noraizējies, ka, ņemot vērā turpmākos politiskos notikumus, *Saberi* kundze varētu tikt izmantota kā priekšrocība sarunās, un es vēlētos visstingrākajā veidā nosodīt rīcību, kas ir nepārprotami politiski motivēta. Es vēlētos apliecināt *Saberi* kundzes ģimenei mūsu solidaritāti un Eiropas Parlamenta stingro apņemšanos nodrošināt cilvēktiesību un demokrātijas bezierunu ievērošanu Irānā un visā pasaulē.

(Aplausi)

Es vēlētos piebilst, ka mēs tikām informēti par kādas jaunas irāņu sievietes, kas tika apsūdzēta noziegumā, ko viņa izdarījusi esot nepilngadīga, sodīšanu ar nāvi. Tas ir pretrunā visiem starptautisko tiesību noteikumiem, un mēs iebilstam pret šo noziegumu.

(Aplausi)

Visbeidzot, es vēlētos jūs informēt, ka pēc traģiskajiem pagājušās nedēļas notikumiem *Appeldoorn*, Nīderlandē es mūsu vārdā esmu paudis dziļāko līdzjūtību Nīderlandes karalienei, upuru ģimenēm un Nīderlandes iedzīvotājiem un ka visā Eiropā mēs stāvam plecu pie pleca ar mūsu Nīderlandes draugiem.

Tie bija daži jaunumi. Tagad mēs atgriezīsimies pie parastās darba kārtības.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

*
* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Karalienes diena Nīderlandē ir ikgadējs pasākums, kad visi Nīderlandes iedzīvotāji svin kopā ar *House of Orange-Nassau*. Šīs svinības tika brutāli izjauktas, un mēs esam tikko atguvušies no šoka. Mēs atceramies upurus un paužam līdzjūtību viņu tuviniekiem. Nīderlandes delegācijas vārdā es vēlētos jums pateikties par vēstuli, ko jūs Eiropas Parlamenta vārdā nosūtījāt mūsu karalienei *Beatrix*.

4. Pilnvaru pārbaude (sk. protokolu)

5. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

6. Kļūdu labojumi (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

7. Prezidentūras paziņojums (sk. protokolu)

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

10. Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

11. Lūgumraksti (sk. protokolu)

12. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

13. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. Ir izdalīta šīs sesijas darba kārtības projekta galīgā versija, kā to izstrādājusi Priekšsēdētāju konference savā ceturtdienas, 2009. gada 30. aprīļa sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 132. un 131. pantu. Ir ierosināti šādi grozījumi:

Trešdiena:

GUE/NGL grupa ir pieprasījusi izņemt no darba kārtības kopējo paziņojumu par J. Leinen, J.-L. Dehaene, E. Brok, C. Guy-Quint un S. Kaufmann ziņojumiem par Lisabonas līgumu.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, savas grupas vārdā es pieprasu izņemt šo ziņojumu kopumu no šīs sēdes darba kārtības. Manuprāt, Eiropas Parlamentam ir jāizrāda zināma pazemība un cieņa pret demokrātisko procesu. Mēs visi zinām, ka Īrija ir noraidījusi Lisabonas līgumu, tādēļ es esmu pārstēgta, ka Eiropas Parlaments neatlaidīgi cenšas diskutēt par šo jautājumu.

Tas nav demokrātiski piemēroti, ka Eiropas Parlaments neņem vērā Īrijas spriedumu vai ka Eiropas Parlaments tiek izmantots, lai izdarītu spiedienu uz Īriju turpmākajos mēnešos, lai pieņemtu līgumu, kas acīmredzot nav mūsu interesēs vai Eiropas iedzīvotāju interesēs. Es atgādinu deputātiem, ka Īrija un tikai Īrija demokrātiski balsoja par šo līgumu un iedzīvotāji, pieņemot demokrātisku lēmumu, to noraidīja.

Šobrīd, dažas nedēļas pirms Eiropas vēlēšanām, kad jautājums par mūsu demokrātijas kvalitāti ir tik svarīgs, es lūdzu izņemt šos ziņojumus no darba kārtības un drīzāk pievērst uzmanību ekonomiskiem jautājumiem un bezdarba jautājumam, kas patiešām ietekmē mūsu iedzīvotājus.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es nespēju noticēt šāda veida argumentam. Šodien šeit netiek izskatīts jautājums par Lisabonas līguma ratifikāciju. Mēs tikai vēlamies sagatavoties brīdim, kad tas tiks ratificēts. Ja tas netiks ratificēts, tad visi mūsu pieņemtie lēmumi būs veltīgi. Tomēr gadījumā, ja tas tiks ratificēts – un tas notiktu oktobrī – Parlamentam būs jāstrādā savādāk, sākot no novembra. Ja mēs nebūsim gatavi, tas būtu patiešām bezatbildīgi no mūsu puses. Tādēļ šīs debates ir vajadzīgas un tādēļ ir jāpieņem lēmums.

Turklāt, McDonald kundze, es uzskatu, ka tas ir īpaši negodīgi pret jūsu kolēģi Kaufmann kundzi, kas diemžēl atstāj Parlamentu, ka jūs pat neesat viņai devusi iespēju viņas pilnvaru beigās redzēt, ka Eiropas Parlamentā tiek pieņemts šāds svarīgs ziņojums. Jūsu kolēģes Kaufmann kundzes vārdā es jums nepiekrītu.

(Aplausi)

(Parlaments šo priekšlikumu noraidīja.)

GUE/NGL grupa ir pieprasījusi pievienot darba kārtībai Komisijas skaidrojumus par Zaļo grāmatu par „zivsaimniecību”.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mēs ierosinām darba kārtībā iekļaut debates par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, paturot prātā Eiropas Komisijas 22. aprīlī veikto iepazīstināšanu ar Zaļo grāmatu par šīs svarīgās kopējās politikas reformu un paturot prātā pamatīgo ietekmi uz šo stratēģisko nozari un zvejniekiem, kāda ir dažiem no Zaļajā grāmatā iekļautajiem ierosinājumiem. Šajā sakarā Parlamenta Zivsaimniecības komiteja jau ir paudusi priekšlikumu iekļaut šo jautājumu darba kārtībā, ņemot vērā šo debašu politisko nozīmīgumu un aktualitāti. Šī sesija ir pašreizējā Parlamenta pēdējā iespēja paust viedokli šajā jautājumā.

Philippe Morillon, Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, problēma vienkārši ir tāda, ka mums nebūs laika. Nav praktiski šodien atlikušajās dažās stundās sākt debates par tematu, kas tiks noslēgts tikai 2012. vai 2013. gadā.

Mēs to pārrunājam komitejā 30. aprīļa sanāksmes laikā. Visi mani kolēģi uzskata, ka mums ir jāgaida līdz nākamajam Parlamenta pilnvaru termiņam, lai sāktu pārbaudīt šos jautājumus.

(Parlaments šo priekšlikumu noraidīja.)

(Tādējādi darba kārtība tika pieņemta ar attiecīgajiem grozījumiem)⁽¹⁾

14. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

⁽¹⁾ Darba kārtības papildu grozījumus skatīt protokolā.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, paldies par jūsu apsveikumiem Eiropas Savienības paplašināšanās gadadienā.

Ši pilnvaru termiņa beigās es vēlētos izteikt atzinību par Parlamenta Baltijas Eiropas apvienotās grupas darbībām, kura ir izdarījusi praktiskus secinājumus no pēdējās paplašināšanās, Baltijas jūrai faktiski kļūstot par ES iekšējo jūru. Tā ir sākusi jaunu Eiropas politiku – Baltijas jūras stratēģiju. Mēs varam būt patiesi apmierināti, ka *Christopher Beazley* radošās un prasmīgās vadīšanas rezultātā Baltijas jūras stratēģija ir ieguvusi Komisijas atbalstu un ka drīz to ieviešīs Zviedrijas prezidentūra. Tādēļ es pārliecinoši ierosinu šīs apvienotās grupas darbības turpināt nākamajā Eiropas Parlamentā.

Baltijas jūras stratēģijas īstenošana būs ilgs process, kam ir vajadzīga parlamentārā uzraudzība un laiku pa laikam ziņojumu sagatavošana. Es arī ceru, ka apvienoto grupu kā parlamentāras demokrātijas pamatveida darbības netiks ierobežotas nākamajā Eiropas Parlamentā. Es atkārtoju sava kolēģa *Bushill-Matthews* kunga teikto.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, savu vēlētajū grupas vārdā es vēlos jūs mudināt iesaistīties Komisijas darbā. Gibraltāra iedzīvotāji, kurus man ir bijis gods oficiāli pārstāvēt piecus gadus un neoficiāli divdesmit gadus pirms tam, ir ļoti noraizējušies par vēžu puduriem, kas nesen tika atklāti Gibraltārā un otrpus robežai Spānijas pusē.

Atrodoties Gibraltārā, ir grūti nepamanīt un dažkārt nesaost dūmus un piesārņojumu, ko rada pierobežas pārstrādes rūpnīcas, un pastāv bažas, ka tās ir vēžu puduru cēlonis.

Mēs vēlētos, lai tiktu veikta kopēja izmeklēšana abās pusēs un kopīgi noteikts darba uzdevums, lai mēģinātu un mazināt bažas un rūpes, kādas cilvēkiem abās robežas pusēs ir par piesārņojuma un tā seku problēmām.

Bill Newton Dunn (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, viena sava vēlētajū grupas vārdā es vēlētos izskatīt gadījumu, kas saistīts ar kādu jaunu vīrieti, kuram ir dubulta Lielbritānijas/Grieķijas pilsonība un kuru sauc *John Zafiroopoulos*. Pagājušajā gadā Grieķijas pirmās instances tiesa viņam piesprieda neapmierami bargu cietumsodu Grieķijā. Ņemot vērā saņemto informāciju, priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka ir pārkāpti būtiski noteikumi attiecībā uz Grieķijas tiesību aktiem, kā arī noteikumi par taisnīgu tiesu. Šie taisnīgas tiesas noteikumi ir definēti visā Eiropā, un tie ir katra Eiropas iedzīvotāja tiesības.

Šī gada sākumā es nosūtīju vēstuli Grieķijas tieslietu ministram Atēnās, lai brīdinātu viņu par savām bažām. Atbildi, ko es saņēmu pēc trim mēnešiem, bija parakstījuši zemākstāvoši ministrijas darbinieki, un tajā nebija nekādas atsauces uz jautājumu, kuru es biju uzdevis ministram, proti, par taisnīgas tiesas noteikumu pārkāpumu. Es par to esmu ļoti nobažījies, priekšsēdētāja kungs, tādēļ es to šobrīd izskatu Parlamentā, cerot, ka Atēnas nosūtīs man piemērotu atbildi un sniegs pilnīgu un taisnīgu pārskatu par *Zafiroopoulos* kunga gadījumu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos komentēt veidu, kādā strādā Eiropas Parlaments. Manuprāt, balsot par svarīgu dokumentu tikai dažas minūtes pēc debašu slēgšanas nav prātīgi. Ne visi argumenti ir zināmi pirms politisko grupu sēdēm, un gadījumā, kad ir liels skaits grozījumu, ir vērts apsvērt iespēju pārcelt balsojumu uz nākamo dienu. Šo jautājumu ir jāizskata nākamajā Parlamenta pilnvaru termiņā.

Diemžēl pa šo laiku ir notikuši divi gadījumi, kas man ir ļoti svarīgi, un es vēlētos izteikties arī par tiem. Pirmkārt, Krievija ir parakstījusi nolīgumu ar Abhāziju un Osetiju, kas nodrošina Krievijas karaspēka klātbūtni šajās Gruzijas provincēs. Tad, kādas mums ir tiesības teikt, ka situācija Čečenijā ir iekšlietu jautājums? Es ceru, ka nākamajā pilnvaru termiņā Parlaments komentēs arī šo jautājumu.

Pagājušā gada laikā Polijā darbu ir zaudējuši vēl 114 000 cilvēku. Tā nav tikai krīzes ietekme. Nodarbinātības biroji ir saņēmuši vairākus paziņojumus par grupveida štatu samazināšanas plāniem, un tas attiecas arī uz 80 000 Polijas kuģu būvētavas darbinieku, kuriem darbu ir atņēmusi Eiropas Savienība, kura pieļauj valsts līdzekļu izmantošanu, lai atbalstīt citas darbavietas citās valstīs. Tā ir diskriminācija.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā Slovēnija pastiprināja savus iebildumus pret Horvātijas pievienošanos ES. Es vēlētos skaidri raksturot šo konfliktu, jo šī rīcība man šķiet nepiemērota un Eiropas Savienības dalībvalsts necienīga.

Horvātija ir kandidātvalsts, kas gaida pievienošanos Eiropas Savienībai, un tā ir parādījusi stipru vēlmi īstenot reformas. Lai gan nav izpildīti visi kritēriji, darbības virziens ir skaidrs. Slovēnijai ir jāizbeidz sīkmanīgā

uzvedība, lai varētu ātri rast risinājumu. Lisabonas līgums un paplašināšanās process ļaus Eiropas Savienībai attīstīties tālāk, un Horvātija kļūs par dalībvalsti!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, bažijoties par Eiropas nākotni, es vēlētos šodien Strasbūrā šī parlamentārā pilnvaru termiņa pēdējā sesijā atkārtot mūsu dižā tautieša pāvesta *John Paul II* teikto, ka „nebūs vienotas Eiropas, ja vienotības pamatā nebūs vienots gars”. Kristietība deva Eiropai dziļāko vienotības pamatu un stiprināja to gadsimtiem ilgi, kristiešu evaņģēlijs ar tā sapratni par cilvēci un tā ieguldījums vēstures, tautu un valstu attīstībā. Tas nenozīmē, ka mēs izmantojam vēsturi savās interesēs, jo Eiropas vēsture ir kā liela upe, kurā ietek dažādas pietekas un straumes, un tradīciju un kultūras daudzveidība, kas ir radījušas Eiropu, ir tās liela bagātība. Pašas Eiropas identitātes pamatā ir kristietība, un pašreizējās garīgās vienotības trūkuma galvenais iemesls ir krīze mūsu apziņā par to, kas ir šī kristīgā identitāte.

Ashley Mote (NI). – Prezidenta kungs, pēdējo piecu gadu laikā es ar šausmām esmu vērojis, kā ES nebeidzami, skandalozī un institucionalizēti izlaupa nodokļu maksātāju naudu. Es ar šausmām vēroju jau tā pārblīvēto Apvienoto Karalisti, ko pārpludina simtiem un tūkstošiem neaicinātu viesstrādnieku, kuri ierodas ar savtīgām interesēm un pretendē uz mūsu labklājību. Es vēroju tuvplānā tiesisko sistēmu, kas ļauj anonīmiem birokrātiem radīt tā sauktos tiesību aktus, neņemot vērā kaitējumu, ko tie nodara Lielbritānijas ekonomikai un tās uzņēmumiem. Es vēroju tuvplānā –

(Sauciens no zāles: „No Viņas Augstības cietuma!”)

– šo Parlamenta dārgo, vērtīgo tukšu salmu kuļšanu, kas tiek maskēta kā komplicēta ilūzija par saprotamu demokrātiju, absurda to vēlēšanu krāpšana, kuri mūs šeit ir nosūtījuši.

Prezidentam M. Gorbachev bija taisnība: ES ir tā pati vecā Padomju Savienība, kas ietērpta rietumu drēbēs. Kādreiz jūs sapratīsiet, ka jūs nevarat būt saimnieki svešā mājā.

Priekšsēdētājs. – Jūs runājat brīvā Parlamentā. Ja Parlaments nebūtu brīvs, jūs pat nevarētu uzstāties ar šo runu.

(Aplausi)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) 2. aprīlī Parlaments ar lielu balsu pārsvaru pieņēma rezolūciju par Eiropas sirdsapziņu un totalitārismu. Es mīlu savu dzimto Slovēniju, bet es esmu sarūgtināta, ka šī Eiropas Parlamenta rezolūcija nav devusi rezultātus Slovēnijā un nav palīdzējusi mums atrisināt sāpīgās pagātnes problēmas.

Gluži pretēji, ir daži cilvēki, kas vēlas iecelt J. B. Tito varoņa statusā un nosaukt viņa vārdā ielu Slovēnijas galvaspilsētā par spīti tam, ka viņš bija atbildīgs par masveida slepkavībām pēc kara. Tā kā J. B. Tito nekad netika saukts pie atbildības, daudzi cilvēki nevēlas atzīt, ka šīs pēckara masveida slepkavības ir noziegums un ka tie, kas deva pavēles tās veikt, bija noziedznieki.

Varbūt būtu piemēroti, ka Eiropas Parlaments vai jūs, priekšsēdētāja kungs, aicinātu valstu parlamentus iepazīties ar šo rezolūciju un pēc tam to apstiprināt vai papildināt, ņemot vērā īpašos valsts apstākļus. To darot, tie veicinātu skaidrāku un taisnīgāku sapratni par savu valsti un Eiropas vēsturi.

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, gatavojoties Eiropas vēlēšanām, mēs bieži esam pauduši nožēlu par sabiedrībai domātās informācijas iespējamo trūkumu. Pēc nesenās Mote kunga iejaukšanās es vēlētos teikt, ka vislielākā problēma ir apzināta dezinformācija vai pat klaji meli, kas tiek izplatīti sabiedrībā.

Manā valstī šobrīd tā sauktā Apvienotās Karalistes Neatkarības partija – partija, no kuras tika ievēlēts Mote kungs – visā valstī izplata plakātus, kuros tiek apgalvots, ka dalība Eiropas Savienībā mums izmaksā EUR 400 miljonus dienā. Tas būtu EUR 15 miljardi gadā – šī summa patiesībā ir piecas reizes lielāka par faktisko summu, kuru jūs varat uzzināt Pārstāvju palātas bibliotēkā. Nepārspēts ir šo līdzekļu ziedotājs Stuart Wheeler, kurš ir teicis, ka tas izmaksā GBP 120 miljardus gadā, kas ir apmēram 36 reizes vairāk nekā īstenībā.

Bet patiesība ir tāda, ka Eiropas budžets, kas jebkurā gadījumā izmaksā tikai EUR 3,3 miljardus, ir vienkārši 1 % no IKP. Tas ir diezgan mazs budžets, visnotaļ mazs salīdzinājumā ar milzīgajiem ekonomiskajiem ieguvumiem, kas ir apmēram EUR 2000 uz ģimeni manā valstī – milzīgs ieguvums, kurš ir dalības ES vērts un kuru ir vērts pieminēt.

Kā jūs pats teicāt, priekšsēdētāja kungs, brīvības cena ir dažu cilvēku tiesības sniegt nepatiesu informāciju un melot. Mums ir jāmaksā šī cena, bet mums ir enerģiski jāaizstāv patiesība.

(Aplausi)

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ANO Palīdzības un darba aģentūras (UNWRA) darbības direktors Gazas sektorā *John Ging* pagājušajā nedēļā runāja ar Parlamenta deputātiem un informēja mūs, ka Gazas sektorā pēc bombardēšanas joprojām netiek ievesti atjaunošanas materiāli, nekas netiek darīts uzņēmumu vai rūpniecības labā un ka ANO apmierina tikai 60 % no iedzīvotāju uztura vajadzībām.

Priekšsēdētāja kungs, jūs pats esat redzējis šo situāciju, bet tā turpinās, un tas ir gadījums, kad Izraēla kolektīvi soda nevainīgus cilvēkus Gazas sektorā.

Tikai dažu pēdējo dienu laikā mēs esam dzirdējuši, kā Izraēla pārsteidzošā veidā draud Eiropas Savienībai, sakot, ka gadījumā, ja komisāre *B. Ferrero-Waldner* arī turpmāk atteiksies atjaunināt Izraēlas un ES asociācijas nolīgumu, tad tiks mazināta un apdraudēta Eiropas ietekme un mums nebūs nekāda loma miera procesā.

Ir pienācis laiks to izbeigt. Izraēlas rīcība ir apvainojums cilvēcei un civilizācijai. Ir pienācis laiks ne tikai vienkārši neatjaunināt šo nolīgumu, bet atcelt to.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, tikai 13 % Polijas iedzīvotāju balsos nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Lielākā vairākuma vietā izlems mazākums, un tas ir ļoti nožēlojami. Saskaņoties ar globāliem izaicinājumiem, mums ir vajadzīga ES, un iedzīvotāji redz starptautiskās solidaritātes vērtību.

Tomēr pēdējā laikā nekas nav darīts, lai palielinātu sabiedrības iesaistīšanos šajā jomā. Debates Polijā nosaka ķildas divu partiju starpā. Valsts nauda tiek bezjēdzīgi tērēta uz plakātiem, attēlojot to cilvēku plakanās sejas, kas nezina, kā iziet sabiedrībā un tikties ar cilvēkiem. Premjerministrs *D. Tusk* ir tikpat ieinteresēts īstās debatēs par Eiropas jautājumiem kā *Kaczyński* kungs pirms viņa.

Pēdējo reizi, kad es runāju šajā palātā, es jautāju, vai Eiropas Parlaments paredzēja kādus iespaidīgus pēdējā brīža pasākumus, lai pārliecinātu cilvēkus balsot. Diemžēl debates vadīja *Siwiec* kungs, kurš šķiet joprojām nevar pierast pie idejas, ka demokrātija bez cilvēku iesaistīšanās nav neko vērtīga.

Tādēļ es jautāju vēlreiz: vai Eiropas Parlaments spēj vispār kaut ko darīt, lai tas kā iestāde varētu piepildīt cerības attiecībā uz vēlēšanām? 13 % ir ne tikai nelaimīgs skaitlis, tas ir kļas negods.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlētos atbildēt uz dažām tādām kritiskām piezīmēm par „zaļajām” spuldzēm, kas šajā nedēļas nogalē atkal ir parādījušās plašsaziņas līdzekļos, jo īpaši eiroskeptiķu plašsaziņas līdzekļos.

Klusēšana nozīmē piekrišanu, tādēļ es tikai vēlētos teikt, ka energoefektīvas spuldzes nav sabiedrībai bīstamas, ja patērētājs, māsaimnieks tās pareizi lieto un ja tās tiek ražotas piemērotā darba vidē, kurā tiek cienīta gan darbinieku veselība, gan vide.

Atbildība gulstas uz Eiropas starpvalstu uzņēmumiem, kas ražo spuldzes tādās vietās kā Ķīna, lai nodrošinātu, ka tās atbilst ražošanas standartiem, ko mēs pieprasītu, ja tās tiktu ražotas Eiropas Savienībā. Galaprodukts jeb pati spuldze ir pilnībā droša, ja tā tiek lietota saskaņā ar norādēm, tikpat droša kā, piemēram, šobrīd pastāvošās spuldzes vai baterijas. Tās ir pienācīgi jāapglabā un jālieto saskaņā ar norādēm.

Manuprāt, pastāv darba kārtība – preteuropeiska darba kārtība – attiecībā uz modernu „zaļāku”, tīrāku spuldžu ražošanu, un es uzskatu, ka mums ir jāstājas pretī tiem, kas vēlas, lai valdītu maldīga informācija par šiem ārkārtīgi svarīgajiem produktiem.

Pierre Prigent (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, prezidents *F. Mitterrand* mēdza teikt, ka ir divi veidi, kā nodarboties ar politiku: ierēdņa veids un pavāra veids.

Šīs divas iespējas es pieminu, ņemot vērā bijušās Dienvidslāvijas valsti un Albānijas pievienošanās procesu. Klausoties un lasot Komisijas un manu kolēģu deputātu pieņemtās nostājas, man ir sajūta, ka viņi identificējas ar ierēdņa profesiju, strikti un skrupulozi atzīmējot paveikto un vajadzības gadījumā papildinot ar jauniem posmiem, piemēram, divpusējām problēmām starp Slovēniju un Horvātiju. Manuprāt, mēs pieļaujam būtisku kļūdu.

Šajā gadījumā būtu labāt identificēties ar pavāru, lai delikāti un smalki apvienotu sastāvdaļas un kultūras dažādību, lai bagātinātu ēdienus un gūtu labumu no šīm jaunajām valstīm un visa, ko tās var piedāvāt attiecībā uz Eiropas bagātināšanu. Eiropa joprojām ir cieņas, tolerances un dažādības ideāls; tā joprojām ir miera spēks, jo īpaši Rietumbalkānu valstīm; un tai ir vajadzīgs kopējs redzējums, redzējums par kopēju likteni.

Nekas nebūtu sliktāk šajā milzīgās ekonomiskās krīzes periodā, kā noslēgties sevī un meklēt patvērumu citu cilvēku, ārzemnieku bailēs. Atcerēsimies Eiropas dibinātāju pieeju un piemērosim to šīm Rietumbalkānu valstīm.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Eiropas Savienības paplašināšanās ir radījusi izaugsmi, mieru un stabilitāti, kā arī padarījusi iespējamu demokratizēšanu. Pēdējā paplašināšanās, kas notika pirms pieciem gadiem, bija veiksmīga, bet šobrīd mēs saskaramies ar ekonomisku situāciju, kurā ir jārikojas ātri un efektīvi.

Mēs redzam un jūtam ieguvumus, ko dod pilna integrācija Eiropas Savienībā un eirozonas paplašināšanās. Balsts, ko nodrošina eiro, ir izrādījies veiksmīga garantija ne tikai ekonomiskajām interesēm Eiropas Savienībā, bet arī plašākā Eiropā.

Eiropas Savienībā mēs saskaramies nevis ar 27 ekonomiskām krīzēm, bet arī vienu ļoti nopietnu un dziļu krīzi. Ātrākais veids, kā mēs to varam atrisināt, ir apvienoties ar citām Eiropas valstīm un rīkoties saskaņotā, savlaicīgā un izlēmīgā veidā. Aizsardzība ir atpakaļejošs solis, bet populisms ir ekonomiska sabrukuma līdzeklis.

Uzņēmumiem, kas attīstās un paplašinās, ir nākotne. Tāpat Eiropas Savienības nākotne ir saistīta ar tās turpmāko paplašināšanos un jaunu iespēju un labāku izdevību radīšanu un veidošanu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Šī gada 1. maijā pagāja 5 gadi kopš Slovērijas pievienošanās ES. Šajā dienā notika dažādi pasākumi un mēs izvērtējam mūsu darbību ES. Es piedalījos svinībās uz Slovērijas un Polijas robežas pie Čirč-Leluchov robežtilta. Šis simboliskais tilts, kas tika uzbūvēts par ES pirmspievienošanās līdzekļiem, ir apvienojis Slovērijas un Polijas robežreģiona kopienas un sekmējis sadarbību starp iedzīvotājiem abās robežas pusēs.

Pēc tam, kad Slovērija un Polija 2007. gada decembrī pievienojās Šengenas zonai, tika atcelta robežkontrole un līdz ar to administratīvās barjeras, kas radīja problēmas vietējiem iedzīvotājiem, kavējot sadarbību. Šobrīd mēs varam redzēt daudzus veiksmīgus projektus, kas tiek finansēti no ES struktūrfondiem, kuri veicina šo reģionu ilgtspējīgu attīstību ilgtermiņā.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust lielu prieku un pateicību par to, ka Slovērija kopā ar tās kaimiņvalstīm ir ES sastāvā. Es esmu gandarīta, ka es kā viena no 14 EP deputātiem, kas pārstāv Slovēriju Eiropas Parlamentā, varēju piedalīties šī veiksmīgā ES vēstures posma veidošanā šī vēlēšanu perioda laikā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Pēdējo mēnešu laikā ir bijuši vairāki gadījumi, kad Somālijas pirāti nolaupa kuģus, lai pieprasītu izpiršanas maksu. Pastāv draudi, ka šāda rīcība kļūst par labi organizētu jūras terorisma veidu un ienesīgu uzņēmējdarbību, kurā kā starpnieki iesaistās pat konsultantu un juristu biroji. Laimīgas beigas kļūnīkiem šajos gadījumos nevar uzskatīt par iepriecinošām, jo kuģu īpašnieki un iesaistītās valstis par to maksā augstu cenu. Pirātisms sāk apdraudēt kuģniecību pasaules mērogā.

Šīs darbības ir sākušas ietekmēt arī aizvien lielāku skaitu Eiropas iedzīvotāju. Šobrīd uz kuģa *Malaspina Castle* tiek turēti gūstā 16 bulgāri. Sarunu ar pirātiem kontrolēšana nevar tikt pieņemta kā piemērota politika. Mums ir vajadzīga lielāka skaidrība par to, kādus pienākumus Eiropas Savienība uzņemas šādās situācijās. Pasākumi, ko šobrīd īsteno dažādas iestādes, ir svarīgi, bet tie acīmredzot ir pilnīgi nepiemēroti. Tādēļ es uzstāju, ka ir nekavējoties jārikojas augstākajā līmenī, lai atbrīvotu gūstekņus un kontrolētu šo rīcību, kas ir negods 21. gadsimtā.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es tāpat kā jūs esmu šeit bijis 30 gadus, bet, iespējams, ja mēs kritiski paraudzītos uz šiem 30 gadiem, mēs redzētu, ka tie nav piepildījuši mūsu cerības, kuras mums bija 1985. gadā, kad mēs šeit Parlamentā izdarījām kvalitatīvu lēcieni no vecās un neveiksmīgās valsts Eiropas pretim apvienoto valstu Eiropai.

Šobrīd mēs esam atgriezušies šajā nelaimīgajā pagātnē – valstu Eiropa, bet ne Eiropas valsts – un pie mūsu norobežošanās, un cilvēki mums apkārt, kas lika uz mums lielas cerības, vēloties apvienoties, faktiski ir cilvēki, kuri drīz kūtri balsos un kārtējo reizi nosodīs to, ka mēs nelaimīgas metamorfozes rezultātā, priekšsēdētāja kungs, esam tas pats ļaunums, pret kuru mēs cīnījāmies, maldinot sevi, ka esam to uzvarējuši.

Priekšsēdētājs. – Liels jums paldies, *Pannella* kungs. Es labi atceros, ka toreiz, ka mēs 1979. gadā tikām ievēlēti, jūs iesniedzāt tūkstošiem grozījumu – tolaik vēl papīra formātā. Tomēr pa to laiku jūs mūs vienreiz pametāt, kamēr es šeit esmu bijis visu laiku. Jūs atgriezāties strādāt parlamentā Romā.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atzīmējam jaunu valstu pievienošanās Eiropas Savienībai gadadienu, un mēs visi bijām gandarīti un aizkustināti par jūsu paziņojumu. Tomēr es pieņemu, ka pašreizējā komisāre tāpat kā es un daudzi citi kolēģi deputāti domā par to, ka viena no valstīm, kas pievienojās, proti, Kipra joprojām ir okupēta ziemeļu daļā un par to, ka tur atrodas ārvalstu karaspēks. Šodien Eiropas Savienība atkal tiek aicināta nodrošināt, ka Kipienas *acquis* attiecas uz visu Kipras salu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Ekonomiskā krīze ir nopietni ietekmējusi pasaules ekonomiku. Tiek prognozēts, ka šogad visām dalībvalstīm būs negatīvi izaugsmes rādītāji. Eiropas līmenī bezdarbs ir palielinājies satraucošā apmērā, kad daudzi uzņēmumi sašaurina savu darbību un atlaiž darbiniekus vai padara viņus par tehniski nenodarbinātiem.

Eiropas iedzīvotāji zaudē darbu un saskaras ar grūtībām, atmaksājot aizņēmumus, ko tie ir paņēmuši. Pasliktinās arī viņu dzīves kvalitāte. Es uzskatu, ka šajā ekonomiskās un finanšu krīzes laikā ES ir galvenokārt jāiegulda cilvēkos. Eiropas uzņēmumu labklājība ir atkarīga no darba ņēmējiem. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir pienākums pirmkārt un galvenokārt atbalstīt darba ņēmējus.

Es uzskatu, ka augstākā līmeņa sanāksmē par nodarbinātību, kas 7. maijā notiks Prāgā, ir steidzami jānosaka īpaši risinājumi, lai apturētu satraucošo bezdarba palielinājumu. Es izmantoju šo iespēju, lai mudinātu Eiropadomi, kas rīkos sanāksmi jūnijā, par savu prioritāti padarīt darbavietu saglabāšanu un rast risinājumus, lai samazinātu bezdarbu Eiropas Savienībā.

Thomas Wise (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šodien ir 4. maijs, un es šeit uzstājos pēdējo reizi. Tomēr pirms 30 gadiem šajā dienā *Margaret Thatcher* tika ievēlēta par Lielbritānijas premjerministri, un viņa saskārās ar līdzīgām sociālistu radītām problēmām, ar kādām mēs saskaramies šobrīd: paralizējoši parādi, arvien lielāks bezdarbs un sabiedrības nemiers.

Viņa saprata, ka risinājums ir maza valdība, individuālas brīvības un valsts pašnoteikšanās. Šobrīd ES uzspiež lielu valdību, arvien lielāku centrālo kontroli un viennācijas valsts sairšanu. Es arī atceros viņu sakām „nē”, „nē”, „nē”, vārdus, ko ES ignorē vai nesaprot.

Viņa uzstājās Brigē ar šobrīd pazīstamo uzrunu, kas pamudināja opozīciju rīkoties. ES ir 50 gadus ilgs mēģinājums atbildēt uz 200 gadu vecu problēmu. Es uzskatu, ka gadījumā, ja ES bija atbilde, tad jautājums ir bijis ļoti muļķīgs. Un, kā saka filmā *Star Wars*, lai spēks ir ar jums.

Priekšsēdētājs. - Ja jūs man atļausiet šo komentāru, es uzskatu, ka viņa bija un ir dižena lēdija. Viņa bija premjerministre, kas piekrita, ka tiesību aktu par vienoto tirgu varētu pieņemt ar vairākuma balsojumu. Tādējādi *Margaret Thatcher* piekrita vairākuma balsojumam Padomē: tas bija liels lēmums.

ENCsaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, pirms divām nedēļām es līdzīgi šeit stāvēju, raksturojot ES paplašināšanos kā veiksmīgu pasākumu, kad vecās un jaunās dalībvalstis gūst savstarpēju labumu tā sauktā savstarpēji izdevīgā situācijā. Šodien, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos teikt, ka tikmēr, kamēr mēs atrodamies ekonomiskā krīzē, politiskajai elitei ir jārada mērenības piemērs.

Vācijā tiek piemēroti ierobežojumi valsts subsidētu uzņēmumu vadītājiem. ASV prezidents *B. Obama* ir veicis līdzīgus pasākumus, kamēr Ungārijas valdība samazina ministru algas par 15 %.

Priekšsēdētāja kungs, būtu labi, ja Eiropas Komisija arī varētu rādīt piemēru šajā sakarā. Galu galā krīzes laikā tas ievērojami ietekmētu ES reputāciju, uzticamību un prestižu, ja komisāri daļēji atteiktos no saviem lielajiem atlaišanas pabalstiem. Pat tad, ja tas ir simbolisks žests, tas dotu signālu Eiropas iedzīvotājiem, ka ekonomiskās krīzes laikā ES vadītāji arī ir gatavi upurēties un izrādīt solidaritāti ar tiem, kam ir pieticīgāki ienākumi.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Ķīnas Republika, ko mēs labāk zinām kā Taivānu, beidzot ir sasniegusi savu pamatoto mērķi spēt piedalīties Pasaules Veselības asamblejā (PVA) kā novērotājs. Ķīnas Tautas Republika (ĶTR) ir neatlaidīgi bloķēši šo soli kopš 1971. gada, kad tā aizstāja Taivānu ANO.

Kā ārsts es stingri uzskatu, ka sabiedrības veselības jautājumi nekad nedrīkst ietekmēt starptautiskās attiecības, un Eiropas Parlaments sev par godu ir neatlaidīgi noraidījis Pekinas mazisko politiku bloķēt Taivānas mēģinājumus tikt pārstāvētai PVA sanāksmēs.

Es apsveicu Taivānas prezidentu *Ma Ying-jeou* par viņa jauno veiksmīgo attiecību atjaunošanas politiku starp Pekinu un Taipeju, un beidzot ĶTR ir ieraudzījusi, cik muļķīgi tā terorizē savus kaimiņus.

Es ceru, ka uzlabosies attiecības starp abām valdībām, kas ir savstarpēji izdevīgs risinājums visām iesaistītajām pusēm un īpaši tagad strādīgo Taivānas iedzīvotāju veselībai.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es personīgi vēlētos vienkārši atkārtot, ka pretēji jūsu pieņēmumam un visādi citādi jūs esat bijis konsekvents visu šī Parlamenta pilnvaru termiņu, jo pēdējo 30 gadu laikā es vienmēr esmu atkārtoti ievēlēts Parlamentā. Vienkārši notika tā, ka, radikālās partijas komandas garā un savlaicīgi paziņojot par to vēlētajiem, es nodevu savu vietu citiem kolēģiem, piemēram, *Olivier Dupuis*, kas strādāja Parlamentā un citur. Tādēļ jūs izteicieties nekorekti, un ļaujiet man atkārtot, ka es tiku atkārtoti ievēlēts katru reizi 30 gadu laikā.

Diemžēl šoreiz, priekšsēdētāja kungs – lai gan jūs patiešām šeit bijāt *Otto von Habsburg* un *Altiero Spinelli* laikā, kad viņi iedrošināja Parlamentu patiesi iestāties pret Padomes prasībām, atsakoties sniegt atzinumus – tiešām, priekšsēdētāja kungs, šoreiz mēs abi esam bijuši liecinieki Parlamenta vēlmei rīkoties kā „taksometra parlamentam”, kad tam rodas vēlme mums piemērot ar Parlamentu nesaistītus izpildes termiņus – un jūs tos piemērojāt – attiecībā uz neveiksmīgo Lisabonas projektu.

Priekšsēdētājs. – Liels jums paldies, *Pannella* kungs. Jūsu vārdi nav pretrunā ar manis teikto. Es esmu gandarīts, ka laikposmā no 1996.1999. gadam jūs nebijāt Eiropas Parlamentā. Jūs tikāt ievēlēts, kā jūs teicāt, un tas nav pretrunā manis teiktajam. Es vēlētos jums skaidri apliecināt, ka es cīnījos jūsu darbību un jūsu darbu Eiropas Parlamentā.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust bažas par tūkstošiem nevainīgo civiliedzīvotāju, ko *Taliban Swat* ielejā ir padarījuši par bēgļiem viņu pašu valstī. Mēs visi esam dzirdējuši stāstus par to, ka *Taliban* slikti izturas pret sievietēm. Tomēr ziņas par notikumiem ielejā pēdējos mēnešos vēsta par frizētavu slēgšanu, mūzikas aizliegšanu un satelīttelevīzijas uztvērēju atslēgšanu. Tāpat regulāri tiek aplaupītas bankas un izlaupītas cilvēku mājas vai nozagtas sieviešu rotaslietas, piedraudot ar ieroci, un tas īpaši attiecas uz tiem, kas izrāda pretestību vai stājas pretī *Taliban*. Šariata likuma ieviešana *Swat* ielejā arī ir radījusi situāciju, kad visiem tiem, kas nav musulmaņi un kas dzīvo ielejā, ir jāmaksā *jizya* jeb sens nodokļa veids, un es tā saprotu, ka reģionā dzīvojošie sikhi tika nolaupīti vai ka viņiem tika draudēts, līdz tie piekrita maksāt. Tā kā es esmu vienīgā EP sikhi deputāte, ar mani ir sazinājušies vairāki vēlētaji, kas ir šokēti par *Swat* ielejā notiekošo – cilvēki, kuri tur ir dzīvojuši 60 gadus, tiek šādā veidā diskriminēti.

Parlaments var lepoties ar to, ka tas vienmēr ir cīnījies pret šāda veida cilvēktiesību pārkāpumiem un atmaskojis tos, kas veic šīs iebiedēšanas darbības. Tomēr mums ir jāiet tālāk par vienkāršiem paziņojumiem un jālūdz Komisijai veikt konkrētas darbības, lai nodrošinātu, ka mums ir stratēģija par to, kā mēs risinām jautājumu par *Taliban* un viņu arvien lielāko ietekmi šajā reģionā. *Taliban* ir reāls drauds visām vērtībām, kas mums ir tuvas, proti, cilvēktiesībām, vienlīdzībai un demokrātijai. Es jūs mudinu nosūtīt komisārei vēstuli, aicinot rīkoties.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Gill* kundze! Šī ir arī pēdējā reize, kad es vadu vienas minūtes runas. Es vienmēr esmu centies ļaut izteikties pēc iespējas vairāk cilvēkiem. Mēs bieži esam spējuši iziet cauri visam sarakstam – kā mēs patiesi to spējam šovakar – jo spēt runāt ir viena no EP deputātu privilēģijām, un pirmdienu pēcpusdienas vienmēr sniedz šādu iespēju. Tādēļ es jums sirsnīgi pateicos par to, ko jūs mums pastāstījāt.

Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

15. Gripas epidēmija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par gripas epidēmiju.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, paldies par iespēju uzrunāt Parlamentu tā pēdējā pilnvaru termiņa nedēļā par gripas A(H1N1) vīrusa izplatību pasaules mērogā. Vispirms es vēlētos īsumā izklāstīt pašreizējo situāciju un pēc tam to, ko ES ir darījusi, lai pārvaldītu šo krīzi.

Pēdējā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ECDC) ziņojumā ir minēts, ka ES un EBTA valstīs šobrīd ir apstiprināti 94 A(H1N1) gripas gadījumi un 20 iespējami gadījumi. Vairums šo cilvēku ir bijuši skartajos reģionos ārpus Eiropas, bet ne visi. Tiek ziņots par astoņiem pārvešanas gadījumiem starp cilvēkiem, vienā no kuriem ir iesaistīts pat veselības aprūpes darbinieks.

Tomēr mēs varam priecāties, ka ES nav nomiris vēl neviens pacients, kas ir inficēts ar šo vīrusu. Vairāk nekā nedēļu mēs esam novērojuši infekcijas izplatību Meksikā, ASV, Kanādā, ES dalībvalstīs un citās valstīs.

Meksikā ietekme uz sabiedrisko un ekonomisko dzīvi ir izaugusi līdz nopietnam mērogam. Mēs novērtējam un apzināties milzīgos centienus, ko Meksikas iestādes ir izdarījušas, lai apturētu vīrusa izplatību un palīdzētu tiem, kas cieš no infekcijas.

ES tiesību akti par infekciozām slimībām uzliek dalībvalstīm pienākumu ziņot par šādiem uzliesmojumiem un pasākumiem, ko tās ierosina, lai tos mazinātu. ECDC vada uzraudzības tīklus, kas seko līdzīgo gadījumu skaitam. Tādēļ mums ir visnotaļ precīzs priekšstats visā Eiropā par situācijas attīstību, un tas nodrošina pamatu atbildīgai piemērotu un efektīvu lēmumu pieņemšanai par to, kā vislabāk izmantot mūsu ierobežotos resursus.

Infekcijas izplatība pasaulē bija pietiekami nopietna, lai liktu PVO 29. aprīlī pieņemt lēmumu nomainīt tās pandēmijas trauksmi uz 5. fāzi, atzīstot, ka pārvešana starp cilvēkiem ir notikusi vismaz divos reģionos. Komisija visu laiku ir strādājusi ciešā kontaktā un sadarbībā ar PVO.

Mani dienesti smagi strādā, lai īstenotu veicamos pasākumus, kā tas noteikts plānā par Kopienas sagatavotību gripas pandēmijai, lai risinātu izaicinājumus, ko rada pašreizējais uzliesmojums. Komisija 24. aprīlī atvēra savu sabiedrības veselības darbu centru, un kopš tā laika mani dienesti pastāvīgi atrodas darbības gatavībā.

Komisija kopš sestdienas, 25. aprīļa ir katru dienu rīkojusi dalībvalstu infekcijas slimību kontroles tīkla un ES Veselības drošības komitejas sanāksmes. Šajās sanāksmēs tiek pārskatīta epidemioloģiskā situācija, pārrunāti un izņemti pasākumi un piemērotie tiesību akti.

Ir tikusi pārrunāta sabiedrībai paredzētā informācija par to, kā novērst infekciju un izdarīt informētas izvēles par ceļošanu, lai nodrošinātu visu dalībvalstu saskaņotu vēstījumu, pamatojoties uz ECDC zinātnisko ieteikumu un koordinējot to ar PVO. Mēs nolēmām pagarināt sezonālās gripas uzraudzību, kurai parasti būtu jābeidzas 20. nedēļā, lai noteiktu infekcijas ar šo jauno gripas vīrusu.

Komisija 30. aprīlī pieņēma juridiski saistošu situācijas definīciju, pamatojoties uz ES tiesību aktiem par infekciozām slimībām, un šis lēmums tika publicēts Oficiālajā Vēstnesī 1. maijā.

Tā kā medicīniskie pretlīdzekļi, piemēram, pretvīrusu preparāti un vakcīnas ir pamatā mūsu sabiedrības veselības aizsardzības reakcijai uz šiem draudiem, trešdien, 29. aprīlī es tikos ar Eiropas ražotājiem, lai uzzinātu jaunāko informāciju par to, kādi produkti tiek izstrādāti, par jaunu vakcīnu termiņiem un lai redzētu, vai ES ieviešanas var paātrināt piegādes. Kopā ar dalībvalstīm mēs pārbaudām, kā vislabāk optimizēt esošos pretvīrusu preparātu krājumus, izmantojot ES Veselības drošības komitejas koordinēto mehānismu.

Tāpat es varu informēt Parlamentu, ka pēc mana lūgumu Čehijas prezidentūrai Veselības padome tikās 30. aprīlī un pieņēma virkni stingru secinājumu, uzsverot vajadzību pēc koordinētas reakcijas uz jaunajiem gripas draudiem.

Padome atgādināja par dalībvalstu juridisko pienākumu koordinēt uzraudzību un reakciju uz veselības draudiem, kā arī piekrita, ka ceļojumu ierobežošana uz skartajiem reģioniem nav pamatota reakcija sabiedrības veselības aizsardzības nodrošināšanai. Tomēr Padome arī piekrita, ka ir būtiski pienācīgi informēt sabiedrību un ka ceļotājiem ir jāspēj pieņemt informētus lēmumus.

Komisija šobrīd pārbauda rīcības plānu to punktu ātrai īstenošanai, kas iekļauti Padomes 30. aprīļa secinājumos. To skaitā būs vakcīnu izstrāde, vakcinācijas stratēģija, ieteikumi vakcīnu un pretvīrusu preparātu vislabākajai izmantošanai, aizsardzības un preventīvie pasākumi, kā arī sabiedriskā komunikācija un informācija.

Ir skaidrs, ka mēs visi gūstam labumu no mūsu integrētās Eiropas ekonomikas un sabiedrības. Tomēr šie ieguvumi arī uzliek atbildību. Proti, mums ir jāstrādā kopā, lai īstenotu tikai tos pasākumus, kas ir pamatoti ar pierādījumiem. Tas ir būtiski, lai izvairītos no tā, ka krīze veselības jomā kļūst arī par ekonomisku krīzi. Bet mēs nedrīkstam pārmērīgi koncentrēties uz šo notikumu negatīvajiem aspektiem. Pateicoties Komisijas vadītajiem sagatavošanās darbiem pēc putnu gripas, kas izplatījās pirms dažiem gadiem, ES ir ieviestas sistēmas, lai kopīgi un efektīvi reaģētu uz šiem draudiem.

Es zinu, ka pēdējā laikā, tuvojoties Eiropas vēlēšanām, Parlaments ir diskutējis par to, ko iedzīvotājiem patiesībā nozīmē Eiropa. Šajos grūtajos laikos, manuprāt, dažas lietas var redzēt skaidrāk. Eiropa nozīmē solidaritāti, kopā cīnoties pret šiem draudiem. Tā nozīmē sadarbību, informācijas apmaiņu, kompetenci un iespējas, lai mēs varētu rīkoties kopīgi, pamatojoties uz vislabākajām pieejamajām zināšanām. Tā nozīmē jauninājumus, kad Eiropas finansēta pētniecība palīdz pēc iespējas ātrāk novest vakcīnu līdz ražošanai. Tā

nozīmē spēju rīkoties, kad Eiropas iestādes ļauj visām dalībvalstīm nekavējoties un efektīvi reaģēt uz kopēju krīzi. To visu Eiropa dod iedzīvotājiem.

Tādēļ, jā, situācija ir nopietna, bet mēs esam sagatavoti reaģēt uz šiem draudiem labāk nekā jebkad agrāk. Un, tā kā es pagājušajā nedēļā redzēju visu 27 Eiropas veselības ministru apņemību, es esmu pārliecināta par mūsu spēju reaģēt tuvāko nedēļu laikā.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Antonios Trakatellis, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, vispirms es jums pateicos par vispusīgo informāciju, ko jūs mums esat snieguši, un es atzinīgi vērtēju jūsu veiktos pasākumus. Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību trim pamatjautājumiem, kurus pieminējat arī jūs un kurus es uzskatu par vajadzīgiem, lai mēs cīnītos pret iespējamu pandēmiju.

Pirmais ir mūsu plāni, ko Padome, Eiropas Komisija un Parlaments jau ir izskatījuši saistībā ar putnu gripu. Tādējādi mums ir plāni, kas faktiski ir gluži labi par spīti tam, ka zinātniskie speciālisti ir kritizējuši zināmu nolaidību. Tādēļ es vēlētos jautāt, vai šie plāni ir pabeigti, vai dalībvalstis tos ir pieņēmušas un vai tie ir gatavi piemērošanai, jo vajākais posms šeit ir ļoti svarīgs, un, visbeidzot, jūsu pieminētā koordinēšana; es priecājos dzirdēt, ka jūs esat gatavi to darīt kopīgi ar Slimību profilakses un kontroles centru attiecībā uz šo gripas gadījumu.

Otrais jautājums, ko es vēlos pieminēt, ir saistīts ar pretvīrusu preparātiem. Dalībvalstīm tika ieviests pienākums noteikt piemērotas kvotas. Pretvīrusu preparāti arī tiek izmantoti ārstniecībā, bet, protams, tie ir domāti profilaksei, un šajā jomā ir vajadzīgas pamatnostādnes, jo tos nedrīkst lietot nejauši; tie ir jālieto pareizi.

Trešais jautājums, ko es vēlētos izskatīt, ir saistīts ar to, ka būtu lietderīgi, ja mēs varētu atrast jaunās gripas vakcīnu. Šī vakcīna būs ļoti svarīga, un es uzskatu, ka šobrīd, ņemot vērā mūsu rīcībā esošās metodes, uzņēmumi to varētu sagatavot trīs līdz četrus mēnešus laikā. Tādēļ es vēlētos izdarīt spiedienu šajā virzienā, lai nodrošinātu, ka centieni patiešām tiek izdarīti, lai nodrošinātu, ka mums ir jauna vakcīna, kas kopā ar sezonālās gripas vakcīnu, ko jūs esat pamatoti paplašinājuši, lai cīnītos pret šo gripu visu zināmo zinātnisko iemeslu dēļ, būtu vislabākais šķērslis iespējamai gripas pandēmijai.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, izskatās, ka gripas pandēmija nav tik ļauna, kā bija gaidīts. Mums atkal ir paveicies līdzīgi kā SARS gadījumā, tomēr tas nav lēmumu pieņemēju nopelns, priekšsēdētāja kungs. Kad gripas draudi kļuva zināmi nedēļas nogalē, lēmumu pieņemēji vienojās tikties steidzamu sarunu risināšanai ceturtdien, kas man šķiet kā vārda „steidzams” pārdefinēšana. Rezultātā nekas daudz netika nolemts. Kas notiktu, ja iestātos īsta krīze?

Kas notiks „lielās krīzes” gadījumā, par kuras tuvošanos Pasaules Veselības organizācija ir pārliecināta un kas var prasīt 810 miljonus dzīvību? Ministri tikās, lai apmainītos ar informāciju, un tika sagatavoti plāni. Tomēr, kāda bija plānu un informācijas apmaiņas kvalitāte? Kādi pasākumi ir veikti un vai tie patiešām ir koordinēti? Vai Komisija saņem visu vajadzīgo informāciju? Es par to šaubos. Ņemot par piemēru pretvīrusu preparātus: kam tie ir un kam to nav? Un, vai ministri šobrīd ir gatavi ilgtermiņā izveidot Eiropas ārkārtas krājumus?

Lai gan es neesmu pārliecināta, ka Francijas priekšlikums aizliegt visus lidojumus uz Meksiku bija labs, Padomes lēmums, ka katrai valstij pašai ir jāizlemj, vai to darīt, protams, ir neprāts. Ņemot vērā mūsu atvērtās robežas, kāda jēga to darīt vienai valstij, ja cita to nedara? Valstīm šis lēmums bija jāpieņem kopīgi. Vienīgais šī jautājuma risinājums ir pilnvarot Komisiju īstenot šāda veida ārkārtas pasākumus. Jums, komisāre, pēc Padomes rīkojuma ir jāspēj veikt ārkārtas rīcības pasākumus 24 stundu laikā tādos jautājumos kā karantīna, dezinfekcijas pasākumi lidostās un ceļošanas ierobežojumi.

Tādā gadījumā es nevainoju Komisiju. Komisāre, jūs un jūsu ierēdņi rīkojāties pareizi. Tomēr, kur bija Padome? Mēs meklējam vispārzināmo putekļaino Meksikas laukumu, un tur saulē pie mazās stacijas sēž Padome. Mēs skrienam tās virzienā un saucam „gripa, gripa”, sombrero lēnām paceļas un Padome atbild „*mañana mañana*” un turpina savu pēcpusdienas atpūtu. Ar šo Padomi nekas nav viegli.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pievienoties tiem, kas jums pateicās, komisāre, par jūsu sniegto vispusīgo informāciju. Tomēr es piekrišu Trakatellis kungam un Maaten kungam. 2006. gada jūnijā mēs šeit Parlamentā rīkojām plašas debātes. Mēs pieņemām rezolūciju, pie kuras mēs tolaik smagi strādājām Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma

komitejā. Es vēlreiz izskatīju šo rezolūciju, un man ir jāsaka, ka tāpat kā *Trakatellis* kungs es baidos, ka pašreizējā pieejā ir daudzi trūkumi un daudzas vājās vietas.

Toreiz mēs stingri ieteicām nodrošināt informācijas apmaiņu un arī konstruktīvu sadarbību starp dalībvalstīm, paredzot koordinēšanas lomu Komisijai un konstruktīvi sadarbojoties ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru. Ikviens, kas šobrīd pienācīgi iepazīstas ar situāciju – un *Maaten* kungs to uzsvērti pieminēja – redz, ka pastāv daudz trūkumu, ka process notiek neticami lēni.

Attiecībā uz pretvīrusu preparātu krājumiem; jūs pats mums pirms pāris dienām teicāt, ka krājumi ir pietiekami, lai apkalpotu 16 % iedzīvotāju, kad mēs teicām, ka šim skaitlim ir jābūt 30 %. Tādējādi situācija nav normāla, nemaz nerunājot par informācijas apmaiņu par vīrusa būtību. Šī informācijas apmaiņa ir svarīga, jo vakcīnas nevar izstrādāt, ja nav zināma vīrusa būtība.

Zinātnieki, ar kuriem es esmu sazinājies pēdējo dienu laikā, saka, ka viņiem nav informācijas, ka viņi nevar to iegūt. Informācijas par vīrusa būtību tiek aizsargāta, tā tiek turēta noslēpumā. Mums ir visi šie pētniecības institūti, bet mēs nevaram darīt to, kas mums ir jādara. Šī situācija ir jāmaina. Mēs to nevaram pieļaut; draudi patiešām ir pārāk lieli.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, runājot par draudiem, ko rada gripas vīruss, es vēlētos citēt dažus interneta lietotāju viedokļus, kas ir parādījušies kā atbilde uz paniku plašsaziņas līdzekļos, un šo paniku papildus stimulē Pasaules Veselības organizācijas komentāri. Tiek apgalvots, ka plašsaziņas līdzekļu histērijas iemesls ir vēlme atbrīvoties no vakcīnu krājumiem un neefektīvā medikamenta *Tamiflu*, kas aizņem vietu farmācijas noliktavās, un mēģinājums novērst uzmanību no pasaules krīzes.

Šī sabiedrības reakcija ne tikai liecina par neuzticību valsts varai, bet tā arī var likt cilvēkiem neievērot īstus pandēmijas draudus nākotnē. Manuprāt, būtu prātīgāk publiskot informāciju par iespējamās gripas pandēmijas vai citas slimības draudiem pēc tam, kad slimības gadījumi būs novēroti mazliet ilgāk un rūpīgi pārbaudīts vīruss un tā virulence. Tas aizkavētu nepilnīgas informācijas publiskošanu, paniku un, piemēram, šobrīd notiekošo cūku izkaušanu.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Komisāre, es arī vēlētos jums pateikties par jūsu aktīvo un tūlītējo atbildi uz minēto gadījumu. Ņemot vērā globalizāciju un tūristu, ceļotāju un parasto cilvēku aktīvo pārvietošanos, šobrīd nav tādas vietas uz zemes, kur šī slimība nevarētu parādīties. Mēs to jau varam redzēt no gadījumiem, kas ir parādījušies no Meksikas tik attālās vietās kā Jaunzēlande, Austrālija, Eiropa un Āfrika.

Par spīti veselības aprūpes subsidiaritātei infekciozām slimībām nav robežu, tādēļ mums ir pienākums rīkoties kopīgi. Risinājums nav rodams vienas valsts sistēmā. Ir pienācis laiks solidaritātei. Slovākija ir pietiekami sagatavota pat gripas infekcijas izplatībai lielākā epidēmijā, iespējams, agrākās putnu gripas dēļ. Mums valsts rezervē ir 700 000 *Tamiflu* devas 5 miljoniem iedzīvotāju, un man jāsaka, ka tam par iemeslu, iespējams, ir agrākie putnu gripas draudi, tādēļ iedzīvotāji noteikti ir labi sagatavoti.

Epidēmijas gadījumā ir ļoti svarīgi informēt sabiedrību, jo tur, kur nav informācijas, būs ļoti daudz dezinformācijas. Mēs to varam redzēt vairāku Āfrikas valstu gadījumā, piemēram, Ēģiptē pašreizējie gripas epidēmijas draudi apvienojumā ar ideju, ka slimība izplatās ar starp cūkām, radīja situāciju, kad tika izkauti 300 000 400 000 cūku. Tomēr mums šajā gadījumā, iespējams, ir jāizrāda solidaritāte citos veidos, jo ceļojumu aģentūras tirgoja brīvdienu braucienus uz šiem galamērķiem, bet tagad cilvēki uz turieni ceļo tikai vajadzības gadījumā. Tā kā mums ir *Eurolat*, mums arī jādomā par atbalstu Meksikai, kur, kā tiek uzskatīts, šīs infekcijas rezultātā IKP samazināsies par līdz pat 45 % salīdzinājumā ar pašreizējo līmeni.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos teikt, ka mums ir jāsniedz iedzīvotājiem reālistiski vēstījumi, kā to ir mēģinājusi darīt komisāre.

Zinātne ir daudz labāk sagatavota cīņai ar šo pandēmiju nekā pirms četriem gadiem, un to var redzēt no mazā nāves gadījumu skaita. Daudz vairāk ir zināms par gadījumiem, kuros ir iesaistīti putni un cilvēki, un par šīs cūku gripas pārnesšanas vēsturi. Daudz vairāk ir zināms par risinājumiem, tādēļ es uzskatu, ka mums ir jāuzticas pētniecībai, jāveicina pētniecība un jāpieprasa daudz aktīvāka vakcīnu pētniecība, kā to teica arī *Trakatellis* kungs.

Mēs arī zinām, ka sabiedrība ir daudz labāk sagatavota nekā iepriekš pateicoties bagātajai pieredzei un organizatoriskajiem centieniem visās valstīs, jo īpaši Eiropas valstīs, mēģinot novērst turpmāko izplatību, uzkrājot medikamentus un sniedzot iedzīvotājiem vispusīgus pakalpojumus.

Tomēr es esmu noraizējusies, ka šie iedzīvotāji, iespējams, nesaņem pietiekamu informāciju. Ja mēs paraugāmies uz presi, tad 90 % vai pat vairāk publicētā materiāla koncentrējas uz arvien mazākiem infekcijas rādītājiem, bet ļoti maz tiek runāts par ārstēšanu vai to, kā iedzīvotājiem ir jārikojas.

Manuprāt, ir vajadzīgs daudz vairāk informācijas. Tāpat es uzskatu, ka ir vajadzīgi lielāki politiskie centieni attiecībā uz mūsu iedzīvotājiem. Piemēram, mani pārsteidz tas, ka neviens Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas biedrs nav ieradies uz šīm debatēm, ka visas viņu sēdvietas ir tukšas un neviens nav lūdzis iespēju uzstāties, lai pamatotu šo situāciju, kad šis jautājums ir vairāk nekā individuālu partiju interesēs un kad tas nodarbina visas valdības.

Tāpat es vēlos uzsvērt to, ka mēs varam palīdzēt trešām valstīm, kā to pieminēja runātājs pirms manis. Mums ir jāsniedz atbalsts visām tām valstīm, kuru rīcībā nav nosacījumi, līdzekļi vai iespējas palīdzēt visiem saviem iedzīvotājiem.

Tādēļ solidaritātes Eiropai ir jārikojas tāpat, kā ir jārikojas komunikācijas Eiropai.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vērsties pie komisāres, lai paustu savas bažas. Vīrusa izplatība, šķiet, nostabilizējas Meksikā, Eiropā un citās valstīs, un vēl šodien es pa radio dzirdēju komentārus par to, ka mēs, iespējams, esam aizgājuši par tālu, ka mūsu iedzīvotāji, iespējams, ir tieši nevajadzīgi satraukti.

Tiešām, komisāre, mani satrauc nevis tas, kas notiek šobrīd, bet tas, kas notiks oktobrī, kad tuvosies ziema. Ir labi zināms, ka vīrusiem nepatīk augsta temperatūra. Tādēļ briesmas šobrīd nedraud, bet tās atkal parādīsies ziemā – oktobrī vai novembrī.

Tādēļ mēs vēlētos zināt, komisāre, ko tieši jūs darāt, lai nodrošinātu, ka mēs esam pilnībā gatavi bloķēt šo vīrusu, kas, iespējams, izplatīsies un kas dažkārt var mutēt. Mums tiek apgalvots, ka vakcīnas ir jāsagatavo, bet, vai ir droši, ka vakcīnas, kas tiks izstrādātas, derēs visiem gadījumiem?

Visi šie jautājumi mani nodarbina. Bažas rada nākamā ziema. Tādēļ ir vajadzīga komunikācija; mūsu iedzīvotājiem ir jāpaskaidro, ka, lai kas arī notiktu, viņi nedrīkst zaudēt modrību un ka viņiem ir jāturpina būt uzmanīgiem. Komisāre, vai būtu iespējams, ka jūs izplatītu kaut kāda veida nelielu ceļvedi, lai palīdzētu mūsu iedzīvotājiem pārņemt labus ieradumus?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, mani interesētu, vai ir pieejami kaut kādi statistikas dati par sejas maskām. Cik daudz sejas masku ir pieejams Eiropā un kādu apjomu varētu saražot šāda veida slimības uzliesmojuma gadījumā? Tas pats, protams, attiecas uz pieejamajiem medikamentiem. Vai pastāv pārskats par to, cik daudz medikamentu pašlaik glabājas noliktavās Eiropā un cik daudz varētu saražot uzliesmojuma gadījumā? Vai, jūsuprāt, būtu iespējams arī sniegt informāciju ārstiem 23 Eiropas Savienības valodās, lai informāciju varētu sniegt ātri un efektīvi?

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, vispirms paldies jums par jūsu integrēto un detalizēto uzstāšanos. Es biju Eiropas Parlamenta referents, 27 dalībvalstīm gatavojoties cīņai pret putnu gripu. Tolaik mēs ar komisāres biroju konstatējām, ka zināmas valstis atpauzē galvenokārt attiecībā uz pretvīrusu preparātu krājumiem. Es vēlētos jums jautāt, vai tas tā joprojām ir šodien vai arī nav, kas nozīmētu, ka dalībvalstis ir labāk sagatavotas.

Es vēlētos jums lūgt kaut ko darīt attiecībā uz populārās preses un neoficiālajām baumām, kas izplatās visā Eiropas Savienībā un rada iedzīvotājos paniku. Manuprāt, tā ir arī dalībvalstu atbildība un, iespējams, jūsu birojam ir jāpublicē ieteikums šajā sakarā.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, paldies, ka jūs šeit esat un ka ieradāties tik ātri. Ja mēs salīdzinām šo situāciju ar putnu gripas gadījumu, tad – pat kā nepacietīgs EP deputāts – es esmu ļoti apmierināts ar veidu, kādā ir reaģējusi Eiropas Savienība, PVO un arī pašas dalībvalstis.

Noteikti deputāti ir teikuši, ka trūkst informācijas. Vācijā man ir sajūta, ka man ir sniegta pietiekama informācija par to, kā rīkoties. Tāpat es nevēlos vienmēr visā vainot Eiropu. Par šīs informācijas sniegšanu ir atbildīgas dalībvalstis. Mums arī jāizmanto šī iespēja, lai atgādinātu dalībvalstīm, ka tām ir jāpilda savs pienākums sniegt informāciju. Tāpat es vairākas reizes esmu dzirdējis, ka joprojām pastāv trūkumi, jo īpaši attiecībā uz vakcīnu krājumu veidošanu. Man būtu interesanti uzzināt, vai tā tiešām ir, vai dalībvalstis tiešām nevēlas dalīties ar vakcīnām un vai tās veido vakcīnu krājumus tikai izmantošanai savā teritorijā vai arī tās ir piekritušas dalīties ar vakcīnām. Tad mēs būtu tajā pašā stadijā, kurā Komisija ir šobrīd. Es vēlētos pateikties par šo ātro un izcilo darbu. Apsveicu!

Priekšsēdētājs. – Tas noslēdz nepieteiktās uzstāšanās periodu.

Pirms dot vārdu komisārei, es arī vēlētos viņai pateikties par viņas sākotnējo uzrunu. Tāpat es viņai jau iepriekš vēlētos pateikties par visu informāciju, ko viņa pēc brīža mums sniegs par ārkārtīgi svarīgu un aktuālu jautājumu. Tas parāda, ka gan Eiropas Savienība, gan dalībvalstis risina šo situāciju ļoti pozitīvā veidā un pēc iespējas tuvāk iedzīvotājiem.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos deputātiem par viņu ieguldījumu. Man ir ļoti svarīgi dzirdēt jūsu viedokļus par šo ļoti svarīgo jautājumu.

Vispirms es vēlētos jums apliecināt, ka visas struktūras, ko mēs esam izveidojuši, lai cīnītos ar jebkādiem šāda apmēra veselības draudiem, strādā labi un ka mēs esam izmantojuši visus mūsu rīcībā esošos instrumentus.

Kā jau es teicu savā ievada paziņojumā, kopš 2009. gada 25. aprīļa mēs katru dienu esam uzturējuši ciešus kontaktus ar visām dalībvalstīm, un mums tika apliecināts, ka direktīvas, ko mēs tām esam snieguši, ir īstenotas un darbojas. Tomēr, ņemot vērā pašreizējās krīzes pieredzi, mēs pastāvīgi atjauninām mūsu struktūras un instrumentus, kas ir loģiski, jo tikai īstas krīzes laikā mēs varam redzēt jebkuras struktūras trūkumus.

Daudzi runātāji pieminēja pretvīrusu preparātus un krājumu pietiekamību. Diemžēl, kā jau jūs zināt, mans priekštecis šo krājumu veidošanas problēmu pārrunāja ES mērogā ar veselības ministriem, bet diemžēl šie ministri nevēlējās, lai Eiropa pārņemtu šo koordinēšanu. Šo pašu problēmu mēs pārrunājam pagājušajā gadā Anžērā Francijas prezidentūras laikā, un arī šoreiz veselības ministri uzstāja, ka katrai dalībvalstij pašai ir jālemj, cik lielus krājumus tā vēlas. Mēs zinām, ka krājumu apjoms krasi atšķiras dažādās valstīs, un mēs esam par to noraizējušies.

Tomēr, ņemot vērā secinājumus, ko 2009. gada 30. aprīlī izdarīja veselības ministri, mēs nolēmām, ka Komisija strādās cieši kopā ar dalībvalstīm un ka gadījumā, ja dalībvalstīm būs vajadzīga palīdzība, tad solidaritātes garā mēs aicināsim sniegt palīdzību un centīsimies koordinēt dalībvalstu vajadzības.

Attiecībā uz jauno vakcīnu, kā jau es teicu, es tikos ar rūpniecības pārstāvjiem un mēs plaši pārrunājam vajadzību pēc pretvīrusu preparātiem un pēc jaunas vakcīnas. Mēs ceram, ka 2009. gada 11. maijā mums būs izejas materiāls, ko nodot rūpniecībai, lai tā sāktu jaunās vakcīnas ražošanu. Es nevaru pateikt, kad tā būs gatava, jo tas būs atkarīgs no izejas materiāla efektivitātes, bet mēs prognozējam, ka šis process aizņems 812 nedēļas.

Atbildot uz *Grossetzte* kundzes jautājumu, es viņai pilnībā piekrītu, ka mums jābūt uzmanīgiem, lai apmierinātu vajadzības, kas noteikti var rasties pēc vasaras, un līdz ar jaunas vakcīnas radīšanu es ceru, ka mēs spēsim apmierināt savu iedzīvotāju vajadzības.

Tomēr es vēlos atkārtot to, ka situācija ir nopietna, bet mēs nedrīkstam krist panikā. Es piekrītu *Adamou* kungam, ka visiem ir jābūt pēc iespējas saprātīgiem un reālistiskiem šajā situācijā, jo panika nevienam nepalīdz.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

16. Vienlīdzība attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā - Drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošana strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, un strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir šādu ziņojumu kopīga apspriešana:

- ziņojums (A6-0258/2009), ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza **Astrid Lulling**, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK [COM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)];

- ziņojums (A6-0267/2009), ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza **Edite Estrela**, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām

grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti [COM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)].

Astrid Lulling, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 22 gadus pēc balsojuma par tekstu, kura mērķis jau bija nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, tajā skaitā pret pašnodarbināto līdzstrādājošiem laulātajiem, Komisija beidzot ir iesniegusi jaunu priekšlikumu nomainīt neiedarbīgo un novājināto 1986. gada tekstu, taču tas ir izdarīts uz stingrāka tiesiskā pamata.

Pirmkārt, es vēlos pieminēt lielāko uzlabojumu, proti, to, ka nevienā dalībvalstī līdzstrādājošiem laulātajiem un atzītiem dzīves partneriem vairs nedrīkst aizliegt veidot uzņēmumu. Tas ir efektīvs veids, kādā uzlabot situāciju, kurā atrodas līdzstrādājošie laulātie, miljoniem neredzamo lauksaimniecībā, amatniecībā un tirdzniecībā, MVU, kā arī brīvajās profesijās nodarbināto strādnieku. Viņu liktenis ir bijis iemesls Eiropas Parlamenta bažām kopš 1990. gadiem.

Diemžēl Komisijas priekšlikums ir pārāk vājš kādā ārkārtīgi svarīgā punktā: līdzstrādājošo laulāto un atzīto dzīves partneru sociālā drošība. Pieredze liecina, ka, ja līdzstrādājošiem laulātajiem tas ir jānokārto pašiem un pašiem ir jāpiesakās sociālās drošības sistēmai, lielākā daļa to nedara. Nevienam no šiem cilvēkiem neapzinās, ka laulības šķiršanas gadījumā, bieži pēc laulībā un ģimenes uzņēmumā pavadītiem 20 gadiem, viņi zaudēs visus sociālos pabalstus, sevišķi pensijas tiesības.

Mēs arī vēlamies saglabāt veco nosacījumu par līdzstrādājošo laulāto darba atzīšanu, lai noteiktu kompensāciju, sevišķi šķiršanās gadījumā, kad līdzstrādājošais laulātais pēc ģimenes uzņēmumā nostrādātajiem gadiem nonāk ļoti nelabvēlīgā stāvoklī.

Visbeidzot, attiecībā uz maternitātes aizsardzību, mēs esam atklājuši formulu, kas ir vislabāk piemērota pašnodarbinātu sieviešu un līdzstrādājošu laulāto īpašajiem apstākļiem. Viņām ir jābūt tiesīgām pašām izvēlēties grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumu, taču tā kopējais ilgums nedrīkst pārsniegt ilgumu, kas noteikts Direktīvā par strādājošām sievietēm.

Šie, mūsaprāt, ir svarīgākie grozījumi, lai novērstu vēl vienas vājas direktīvas publicēšanu, kas neļaus mums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem šajā jomā.

Mēs esam informēti par milzum daudzajiem *Cocilovo* kunga iesniegtajiem grozījumiem Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā saistībā ar līdzstrādājošu laulāto un dzīves partneru definīciju. Esmu nedaudz pārsteigta, jo Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā mēs — un šeit es runāju par visām grupām — vienojāmies ievērot definīcijas, kuras ir ietvertas Komisijas priekšlikumā, kas ir tiesiski pamatots un pieņemams visiem, par to, ka ar līdzstrādājošiem laulātajiem ir jāsaprot arī valsts tiesību aktos atzītu pašnodarbināto strādnieku dzīves partneri.

Šī definīcija ir skaidra; tā ir precīza. Kāpēc iesniegt grozījumus, kuri ir neskaidri un tiesiski nepamatoti? Es aicinu ALDE grupu anulēt šos grozījumus. Es pieņemu, ka ir radies pārpratums starp šīs grupas līdzreferentu un *Cocilovo* kungu. Es pašlaik strādāju ar šo jautājumu.

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja diemžēl ir pieņēmusi vēl vienu ziņojumu ar 74 grozījumiem, no kuriem lielākajai daļai nav tiešas saiknes ar sākotnējo Komisijas priekšlikuma mērķi, kas bija stiprināt maternitātes aizsardzības pamatu, uzlabojot strādājošu grūtnieču, sieviešu, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošu sieviešu, kas baro bērnu ar krūti, veselību un drošību.

Es vēlos skaidri pateikt, ka šī direktīva nav par pašnodarbinātām sievietēm, pašnodarbinātu personu līdzstrādājošām laulātajām vai partnerēm. Viņu konkrētā situācija tiks izskatīta jaunajā direktīvā par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, par ko būs ziņojums.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Edite Estrela, *referente*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pirmkārt, es vēlos pateikties šiem cilvēkiem: līdzreferentiem, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Juridiskās komitejas atzinumu sagatavotājiem, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā sekretariātiem, sociālajiem partneriem, NVO, ekspertiem, kuri piedalījās atklātajās izskatīšanās Briselē un Lisabonā, Komisijas un Padomes pārstāvjiem un mani palīgiem. Es pateicos visiem par atbalstu un ieteikumiem.

Tāpēc priekšlikumi manā ziņojumā ir aktīvas līdzdalības un daudzu darba tikšanos ar tiem, kas ir ieinteresēti nodrošināt Eiropas Savienību ar mūsdienām atbilstošu direktīvu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, rezultāts. Manis ierosināto grozījumu galvenie mērķi ir: pirmkārt, pastiprināt strādājošu sieviešu tiesības grūtniecības laikā, pēc dzemdībām un barojot bērnu ar krūti; otrkārt, veicināt profesionālās, ģimenes un privātās dzīves saskaņošanu; un, treškārt, palīdzēt eiropiešiem, kas vēlas bērnus, tādējādi paaugstinot dzimstības līmeni.

Tāpēc es ierosinu paplašināt aizsardzību pret atlaišanu līdz 12 mēnešiem, atceļot pienākumu veikt nakts darbu un strādāt virsstundas, ja sieviete tā vēlas, un samazinot darba laiku par divām stundām bērna barošanai ar krūti, nezaudējot nekādas priekšrocības. Tomēr novatoriskākais priekšlikums saistībā ar Eiropas Komisijas priekšlikumu attiecas uz paternitātes atvaļinājumu. Kopienas tiesību aktos ir jānosaka dalīta atvaļinājuma princips, lai veicinātu godīgāku privāto un ģimenes pienākumu sadalījumu starp vīriešiem un sievietēm un tādējādi arī uzlabotu bērnu dzīves kvalitāti un labklājību. Tēviem ir jāiesaistās ģimenes pienākumu pildīšanā no bērna piedzimšanas vai adoptēšanas. Mums ir arī jāapkaro ekonomiskie, sociālie un kulturālie aizspriedumi, kas saistīti ar tiesībām uz paternitātes atvaļinājumu, un ir jāmaina domāšana.

Lai arī, piemēram, Zviedrijā vīrietis, kas neņem vecāku atvaļinājumu, sabiedrībā tiek uzskatīts par sliktu tēvu, Dienvideiropas valstīs notiek pretēji: darbadevēji un kolēģi spiež tēvus neņemt atvaļinājumu, kas viņiem oficiāli pienākas. Tāpēc es ierosinu noteikt obligātu divu nedēļu paternitātes atvaļinājumu, citai personai nenododamu un 100 % apmaksātu, nezaudējot nekādas profesionālās tiesības. Ir pierādīts, ka ģimenes pienākumu dalīšana starp vīriešiem un sievietēm ir pirmais solis ceļā uz vērā ņemamu ģimenes un profesionālās dzīves saskaņošanu. Lai arī sievietēm ir tādas pašas tiesības uz profesionālo karjeru kā vīriešiem, tomēr sievietes ārpus mājas nevar darīt tādu pašu darbu kā vīrieši un vēl veikt mājas darbus trīskāršā apmērā.

Ģimenes dzīve ir viens no iemesliem, kāpēc bezdarbnieču sieviešu ir vairāk nekā vīriešu. Turklāt vispārpieņemts jautājums darba intervijās ir, vai kandidātes plāno precēties vai bērnus. Sieviete personīgā dzīvē tiek rūpīgi izpētīta, un viņas zaudē, ja atklāj savu dabisko vēlēšanos kļūt par māti. Mātes stāvokli nedrīkst uzskatīt par darbadevēju vai ekonomikas problēmu. Tieši pretēji, tas ir sabiedrībai sniegts pakalpojums, kas ļauj cīnīties pret zemo dzimstības līmeni un sabiedrības novecošanos, kā arī garantē sociālās drošības sistēmas ilgtspēju.

Tāpēc ir nepieņemami sodīt sievietes par to, ka viņas ir mātes. Tomēr patiesība ir tāda, ka bieži viņas nevar attīstīt savu karjeru, viņas nesaņem ierastās piemaksas par produktivitāti vai peļņas daļas, un viņām ir jāsamierinās ar zemāku un profesionāli mazāk patīkamu darbu. Mums ir jāmaina šī situācija.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, sākumā es vēlos pateikties *Estrela* kundzei un *Lulling* kundzei par viņu ziņojumiem. Es augstu vērtēju viņu pūles un atbalstu, ko Eiropas Parlaments ir sniedzis Komisijas priekšlikumiem pagājušajā rudenī pieņemtajā pasākumu kopumā darba un ģimenes dzīves apvienošanai.

Kā jūs zināt, darba, ģimenes un privātās dzīves apvienošanas uzdevums ir viena no Komisijas dzimumu līdztiesības plāna prioritātēm. Tādas politikas veicināšana, kas ir koncentrēta uz šiem jautājumiem, ir ļoti svarīga, lai palielinātu darba tirgū iesaistīto sieviešu skaitu un lai tiktu galā ar problēmām, kas saistītas ar ģimenes mainīgajām formām, novecojošo sabiedrību un atbalstu vienlīdzīgai attieksmei pret vīriešiem un sievietēm. Attiecībā uz šo, es domāju, ka ir nepieciešams uzlabot tiesību aktus maternitātes un vecāku atvaļinājuma jomā. Vienlīdz svarīgi ir arī uzlabot pašnodarbināto sieviešu statusu.

Es esmu iepriecināts par panākto progresu saistībā ar Komisijas iesniegtajiem likumdošanas priekšlikumiem. Man arī ir prieks par veiksmīgajām sarunām starp sociālajiem partneriem par vecāku atvaļinājumu. Es ceru, ka līdz vasaras brīvdienām es varēšu iesniegt oficiālu priekšlikumu padarīt šo nolīgumu saistošu. Tagad es īsumā vēlos minēt Komisijas mērķus attiecībā uz grozījumu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīvā: veicināt augstu māšu drošības un veselības aizsardzības līmeni, mudināt sievietes dzemdēt tik daudz bērnus, cik viņas vēlas, un atbalstīt sieviešu iesaistīšanos darba tirgū. Tāpēc Komisijas priekšlikuma mērķis primāri ir papildzināt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu no 14 līdz 18 nedēļām, palielināt maternitātes pabalstus, lai sievietes varētu pārtraukt darbu un rūpēties par saviem bērniem, jūtosies finansiāli droši, un nodrošināt sievietēm lielāku elastīgumu attiecībā uz iespējām pielāgot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, kā arī darba apstākļus, lai viņas atgrieztos darbā. Es zinu par grūtībām, kas ir saistītas ar pareiza līdzsvara panākšanu starp aizsardzības veicināšanu un šo papildu pasākumu padarīšanu par ekonomiski pieņemamiem darbadevējiem un dalībvalstīm.

Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, Komisija atzinīgi vērtē daudzos Parlamenta veiktos grozījumus, kas palīdzēs mums stiprināt un precizēt šo projektu. Tajā skaitā: 11. grozījumu par demogrāfiskajām tendencēm, 25. grozījumu, kas uzsver nepieciešamību saskaņot darba un ģimenes dzīvi, 50. grozījumu par

atbalstu dalībvalstīm nepilnas slodzes darba veicināšanā, 35. grozījumu par papildu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu pirms dzemdībām, 53. grozījumu, kurā paskaidrots, ka sievietes grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā var saņemt algas paaugstinājumu, un 56. grozījumu par darbinieču tiesībām uz pensiju. Komisija arī ir gatava pieņemt vairākus citus grozījumus gan pēc būtības, gan kopumā.

Es arī atzinīgi vērtēju grozījumu, kas ļautu noteiktos apstākļos uzskatīt vecāku atvaļinājumu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Šādā nosacījumā būtu jāņem vērā atšķirības starp dalībvalstīm, un tas būtu jāpielāgo tādu dalībvalstu prasībām, kurās ir progresīvas sistēmas atvaļinājumu ņemšanai ģimenes iemeslu dēļ, piemēram, Skandināvijas valstīm. Tomēr es vēlētos izvairīties no situācijas, kad Direktīvas 92/85/EEK pārskatīšana tiek izmantota kā iespēja ierosināt tematus, kas būtu jāskata citā kontekstā. Manuprāt, tas novājinātu Komisijas priekšlikuma mērķus, tajā skaitā, pirmkārt un galvenokārt, pastiprināt māšu aizsardzību, un, otrkārt, atbalstīt sieviešu iesaistīšanos darba tirgū.

No šā viedokļa raugoties — lai arī es pilnībā atbalstu jūsu priekšlikumu ieviest paternitātes atvaļinājumu, — es nedomāju, ka pašreizējā direktīva, kas ir vērsta uz māšu aizsardzību, ir piemērots instruments šādam mērķim. Tāpēc Komisija noraida grozījumus saistībā ar paternitātes atvaļinājumu. Par spīti tam Komisija uzskata, ka ir pareizi pievērsties šim jautājumam nākotnē, lai panāktu galīgo vienošanos starp Eiropas sociālajiem partneriem par vecāku atvaļinājumu.

Es arī priecājos par Parlamenta prasību ieviest atvaļinājumu bērna adopcijas gadījumā (44. grozījums). Šī ideja ir pamatota, taču pat šajā gadījumā es uzskatu, ka Direktīvas 92/85/EEK pārskatīšana nav labākais veids, kādā to panākt. Mums ir jāsaprot, ka bērnu adoptējošās mātes situācija ir atšķirīga. Taču tāpat kā paternitātes atvaļinājuma gadījumā Komisijas uzskata, ka ir pareizi pievērsties šim jautājumam vēlāk, konkrēti, saistībā ar vecāku atvaļinājumu.

Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, Komisija atzinīgi vērtē jūsu priekšlikumu par 20 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Tas atbilst pašas Komisijas priekšlikuma loģikai, nosakot, ka dažos gadījumos grūtniecības un dzemdību atvaļinājums būtu jāpieskaita uz laiku, kas ilgāks par 18 nedēļām. Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi parādīt, kāda ir šāda paildzinājuma ietekme uz citiem Komisijas priekšlikuma nosacījumiem. Mātēm, kas baro bērnus ar krūti, 18 mēnešu grūtniecības un dzemdību atvaļinājums būtu pietiekami ilgs laiks, lai pabarotu bērnus ar krūti, nepielāgojot savu darba laiku. Šādos gadījumos es neatbalstu ideju ieviest tiesisku pienākumu piemērot darba laiku ar krūti barojošām sievietēm. Tā vietā es vēlos aicināt dalībvalstis apsvērt iespēju veikt citus pasākumus, kas ļautu sievietēm turpināt barošanu ar krūti arī pēc 18 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma. Tāpat attiecībā uz maternitātes pabalstiem ar Komisijas priekšlikumu tiek ieviests princips izmaksāt algas pilnā apmērā. Patiesībā daudzas dalībvalstis jau piemēro šo principu. Komisijas priekšlikums arī ļauj dalībvalstīm noteikt maksimālu šādu pabalstu apmēru. Komisija neatbalsta Parlamenta iesniegto priekšlikumu maksāt algas pilnā apmērā noteiktu laika periodu, bet atlikušajā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā izmaksāt maksimālus pabalstus, jo tas nemudinātu mātes pilnībā izmantot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Tāpēc Komisija neiesaka apstiprināt šos grozījumus.

Komisija arī uzskata, ka daži grozījumi mazina priekšlikuma efektivitāti, ievieš pārāk daudz detaļu vai pārkāpj šīs direktīvas darbības jomu. Tas attiecas, piemēram, uz 30. grozījumu par tiesībām atteikties no nakts darba. Es uzskatu, ka grūtniecēm un ar krūti barojošām sievietēm ir jābūt iespējai jebkurā laikā atteikties no nakts darba, neminot iemeslu. Tas pats attiecas uz jautājumu par sankcijām. Attiecībā uz šo Komisija uzskata, ka ir svarīgi norādīt, ka kompensācijai valsts līmenī nedrīkst noteikt maksimāli pieļaujamo apmēru. Šo svarīgo principu ir noteikusi Eiropas Kopienu Tiesa. Tāpēc Komisija nevar pieņemt 68. grozījumu.

Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, tagad es lielā mērā vēlos pievērsties *Lulling* kundzes ziņojumam. Pirmkārt, vēlos uzsvērt to, ka Komisija piešķir lielu nozīmi šim priekšlikumam. Patiesībā ir svarīgi uzlabot situāciju saistībā ar vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, jo sievietes šajā jomā ir maz pārstāvētas, tikai viena no trim uzņēmējiem Eiropas Savienībā. Ir svarīgi arī uzlabot pašnodarbināto līdzstrādājošo laulāto statusu. Mēs nevaram samierināties ar pašreizējo situāciju, kad ģimenes uzņēmuma aktivitātēs regulāri iesaistīti cilvēki nav sociāli aizsargāti.

Man ir prieks par to, ka Parlamenta un Komisijas viedokļi lielā mērā sakrīt. Tāpēc Komisija ir gatava pieņemt (pilnībā vai pēc būtības) lielāko daļu referentes iesniegto grozījumu: pirmkārt, 15. grozījumu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu sievietēm pašnodarbinātas personas statusā un 18. grozījumu, kura mērķis ir no jauna ieviest Direktīvas 86/613/EEK 7. pantu par līdzstrādājošo laulāto darba atzīšanu. Tas arī ietver daudzus grozījumus, ko Komisija var pieņemt pilnībā vai pēc būtības. Lielākajā daļā gadījumu šie grozījumi precizē Komisijas priekšlikumu un tāpēc ir vērsti uz lielāku tiesisko noteiktību.

Tomēr es arī vēlos uzsvērt, ka Komisija nevar pieņemt 14. grozījumu par līdzstrādājošo laulāto sociālo aizsardzību. Man ir skaidrs, ka šis aspekts ir svarīgs Eiropas Parlamentam. Tomēr šis grozījums rada dažas konkrētas problēmas. Pirmkārt un galvenokārt, Komisijas priekšlikumā ieviestā brīvprātīgā pieeja ir būtisks uzlabojums salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli. Komisijas priekšlikumā ir teikts — un tas ir obligāts dalībvalstu pienākums —, ka līdzstrādājošiem laulātajiem pēc to pieprasījuma ir jāsniedz tāds pats aizsardzības līmenis kā personām, kuras ir nodarbinātas pašnodarbinātas personas statusā. Obligātai līdzstrādājošo laulāto iekļaušanai sociālās aizsardzības sistēmā būtu arī vēlā ņemama finansiālā ietekme. Šajā ekonomiskās krīzes laikā mums ir jāmēģina panākt, ka uzņēmumiem, sevišķi mazajiem ģimenes uzņēmumiem, nerodas papildu izdevumi pret to gribu. Tāpēc es domāju, ka pašnodarbinātiem laulātajiem ir jādod iespēja izvēlēties. Turklāt šis grozījums lielā mērā sarežģītu vienošanās panākšanu ar Padomi.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka Komisijas nostāja saistībā ar dažādiem grozījumiem abos tiesību aktos ir rakstiski iesniegta Parlamentā un tiks pievienota plenārsēdes protokolam.

Joel Hasse Ferreira, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja pārstāvis*. – (PT) *Madeira* kundze ir mēģinājusi panākt reālu vienlīdzību attiecībā uz strādājošu grūtnieču un sieviešu reproduktīvā vecumā piekļuvi un noturēšanos darba tirgū. Dāmas un kungi, sievietēm bieži nākas izvēlēties starp profesionālo un ģimenes dzīvi, sevišķi mātes stāvokļa dēļ, kas neļauj viņām justies kā pilnvērtīgiem indivīdiem fiziskās un garīgās veselības ziņā. Tāpēc mums ir jāpieņem pieeja, kas nebūtu aizspriedumaina attiecībā uz sieviešu tiesībām un aizsardzību un atbilstu Eiropas sociālajam modelim. Mēs šajā sistēmā vēlētos iekļaut arī vecāku atvaļinājumu, ko, kā mēs redzējām, nav izvēlējusies Komisija.

Komisār, ikvienam, kurš pavada 18 nedēļas ārpus darbavietas, ir nepieciešamas speciālas mācības, lai atsāktu strādāt, lai saglabātu likumīgās karjeras izaugsmes perspektīvas un nesaņemtu dubultu sodu profesionālajā dzīvē. Tāpēc mums ir jānodrošina darba vietas aizsardzība 12 mēnešus, lai šie cilvēki varētu pārkārtot savu mājas dzīvi atbilstoši darbam, mācībām un jaunam režīmam. Tāpēc ir vienkārši saprātīgi palielināt atvaļinājumu no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai katra dalībvalsts legalizētu pašnodarbinātu sieviešu tiesības, un tas ir skaidrs politisks signāls, uz kuru mēs gribētu, lai Komisija reaģē.

Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, tiesības šādi pielāgot darba laiku pēcdzemdību periodā nedrīkst būt piešķirtas tikai sievietēm, jo arī laulātajam, partnerim vai vecākam ir jāvar tas pieprasīt no darbadevēja. Šis priekšlikums ir ļoti svarīgs, un tas ir jāuzrauga regulatoriem dalībvalstīs. Visbeidzot, dāmas un kungi, mēs uzskatām, ka šāda pieeja ir atbilstošāka Eiropas sociālajam modeli, pēc kura mēs tiecamies. Šis jautājums nav tikai par sievietēm; tas ir arī par sabiedrību.

Luigi Cocilovo, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, no paša sākuma, lai ietaupītu laiku, es vēlos teikt, ka pēc būtības piekritu paskaidrojumam, ko sniedza *Lulling* kundze, kas ir par šo ziņojumu atbildīgās komitejas referente.

Temats ir „vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā”. Bija vairāki grozījumi, kurus pieņēma Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja un kurus es iesniedzu atkārtoti savas grupas vārdā. Dažus, manuprāt, var anulēt, jo tie patiesībā pārklājas ar tekstu, ko jau ir pieņēmusi atbildīgā komiteja.

Arī mēs uzstāsim uz 14. grozījumu par 6. pantu, jo mēs uzskatām, ka, nosakot par neobligātu līdzstrādājošam laulātajam vai dzīves partnerim kaut ko, kas tomēr ir obligāts galvenajam strādājošajam, tiek samazināta aizsardzība un atvērtas durvis nosacījumiem, kas vājina Komisijas mērķus.

Attiecībā uz pārējo es domāju, ka arī mēs piekritīsim *Lulling* kundzei par to, ka visos gadījumos Komisijas tekstā ir jānorāda atsaucē uz „līdzstrādājošiem dzīves partneriem” un arī laulātajiem, nevis jāatstāj iespēja interpretēt. Tas, godīgi runājot, ir sekundārs jautājums, tomēr par galveno jautājumu visi ir vienprātīgi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes direktīvas mērķis kopš 1986. gada ir bijis piemērot vienlīdzības principu sievietēm un vīriešiem, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, skaidri nedefinēt līdzstrādājošu laulāto profesionālo statusu un noteikt viņu tiesības un minimālās garantijas. Pašreizējais Komisijas priekšlikums vēl arvien nav pietiekami ambiciozs, un tajā ir maz saistošu risinājumu.

Priekšlikums panākt, ka pašnodarbinātas sievietes var doties 14 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā, no kurām divas ir obligātas, ir pelnījis atbalstu, jo tas ir priekšlikums, kas piešķir sievietēm tiesības gūt labumu no sociālās drošības gan kā līdzstrādājošām laulātajām, gan kā pašnodarbinātām personām.

No otras puses, priekšlikums atbrīvot pašnodarbinātus cilvēkus, un konkrēti līdzstrādājošus laulātos, no pienākuma būt sociālās apdrošināšanas sistēmas dalībniekiem, ir satraucošs. Šāds priekšlikums neveicinās vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem, un tāpēc ieteicams, lai iestāde, kas ir atbildīga par šajā direktīvā ietvertajām vienlīdzīgajām tiesībām, uzraudzītu šīs direktīvas pareizu piemērošanu.

Visbeidzot, es vēlos apsveikt abas autores ar teicami sagatavotiem dokumentiem.

Maria Petre, PPE-DE grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlos apsveikt referenti *Estrela* kundzi ar viņas ziņojumu un tam pieliktajām pūlēm.

Es uzskatu, ka Direktīvas 92/85 uzlabošana ir risinājums patiesai, nopietnai problēmai Eiropā. Es runāju gan par sabiedrības novecošanos, gan par iedzīvotāju skaita samazināšanos, par ko mēs tik ilgi esam runājuši. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa uzskata, ka ģimenes noteikšana par pamatvērtību noteikti liek mums izgudrot politisku pasākumu, kas būtu pievērsts šim jautājumam, un tāpēc arī mēs atzinīgi vērtējam to, kas notiek saistībā ar direktīvu par maternitāti un māšu veselību.

Man bija prieks dzirdēt, ka šajā Parlamentā komisārs *Špidla* atbalstīja grūtniecības un dzemdību perioda paildzinājumu, kā to apstiprināja mūsu Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja. Es nedomāju, ka tam ir saistība ar sieviešu vienlīdzīgu piekļuvi darba tirgum. Mēs visi zinām arī to, ka Pasaules Veselības organizācija un UNICEF atbalsta ar zinātniskiem argumentiem pierādītu faktu, ka sievietēm pēcdzemdību periodā ir nepieciešamas 24 nedēļas, lai pilnībā atgūtu darba spējas.

Es uzskatu, ka mēs nedrīkstam likt jaunām sievietēm izvēlēties starp mājas dzīvi un karjeru. Patiesi, mūsu šīs dienas diskusija par direktīvas grozījumiem veidos reālu pamatu ģimenes un darba dzīves saskaņošanai. Es atbalstu paternitātes atvaļinājuma jēdziena ieviešanu, lai arī pašlaik tas nav nepieciešams, jo tas ļauj mums sūtīt signālu jaunajām ģimenēm, kas sagaida kaut ko tādu no mums, Eiropas Parlamenta.

Es uzskatu, ka abu vecāku klātbūtne mājās ir ārkārtīgi svarīga bērna pirmajās dzīves nedēļās. Es arī domāju, ka mātes un tēva stāvoklis ir dzīves realitāte, un tāpēc es piekritu šā jautājuma izskaitīšanai veidā, kādu tas ir pelnījis, nevis kā problēmu vai, iespējams, neērtību. Kā EP deputāte no Rumānijas un māte diviem bērniem, kuri diemžēl piedzima Komunistiskajā režīmā, kurā dzīvoja mana valsts, es varu apliecināt, ka man ir papildu iemesli atbalstīt ierosinātos pasākumus.

Lissy Gröner, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja ir sniegusi labu ieguldījumu sociālas Eiropas veicināšanā, un es vēlos sirsnīgi pateikties abām referentēm, *Estrela* kundzei un *Lulling* kundzei.

Mums, Sociāldemokrātu grupai Eiropas Parlamentā, šajā jautājumā šķiet ļoti svarīgi divi aspekti, kurus es vēlos īsumā uzsvērt. No vienas puses, ir jāiekļauj tēvi pamatstratēģijā, lai uzlabotu profesionālās un ģimenes dzīves līdzsvaru. Mēs, kā sacīja Komisija, nevēlamies astoņpadsmit nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, jo tas ir spēkā gandrīz visās dalībvalstīs, izņemot Vāciju un Maltu. Mēs vēlamies iet soli uz priekšu, proti, ieviest divu nedēļu paternitātes atvaļinājumu.

Mums arī šķiet svarīgi tas, lai ar abām direktīvām tiktu piešķirtas vienādas tiesības viendzimuma pāriem. Tas ir svarīgi direktīvas par līdzstrādājošiem laulātajiem un līdzstrādājošiem neprecētu pāru locekļiem gadījumā. Es arī vēlos piebilst, ka šīm aizsardzības sistēmām ir jābūt obligātām, pretējā gadījumā tā kļūs patvaļīga.

Es vēlos vēlreiz pievērsties darbadevēju sniegtajam argumentam, proti, tam, ka šī direktīva par grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma paildzināšanu uzņēmumiem būtu par daudz šajā krīzes laikā. Tas vienkārši nevar tā būt. Vācijā mums ir sistēma, kur paaudžu solidaritātes sistēmas gadījumā izdevumi tiek atlīdzināti — pat līdz simts procentiem! Tāpēc es arī lūdzu Konservatīvo grupu parādīt sapratni un pievienoties mums strādājošo māšu tiesiskās aizsardzības uzlabošanā.

Pirms Eiropas vēlēšanām mēs vēlamies sūtīt cilvēkiem, sevišķi tēviem un mātēm, skaidru un noteiktu signālu, ka krīzes laikā sociālas Eiropas jēdziens netiks atcelts, un skaidri pateikt, ka mūsu mērķis ir ieguldīt cilvēkos, nākotnes paaudzēs un demogrāfiskās pārmaiņās. Es arī vēlos lūgt komisāru *Špidla* saistībā ar tēvu iekļaušanu tiesību aktā vēlreiz padomāt un kopā ar mums cīnīties Padomē par progresu jautājumā par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un labākas darba un ģimenes dzīves saskaņošanas nodrošināšanu.

Claire Gibault, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos apsveikt un pateikties *Estrela* kundzei par viņas ziņojumu un tā kvalitāti.

Ir laiks Komisijai un Parlamentam izskatīt šo jautājumu. Ir nepieciešami steidzami pasākumi grūtnieču un sieviešu pēcdzemdību periodā vai ar krūti barojošu sieviešu aizsardzībai, un ir sevišķi svarīgi nodrošināt, lai viņu tiesības tiktu ievērotas. No šāda viedokļa raugoties, ziņojums ir labi līdzsvarots: tas ir par nakts darba regulējumu, aizsardzību pret atlaišanu no darba, tiesībām saistībā ar sociālo aizsardzību un darba līgumiem, kā arī par šādu tiesību aizsardzību, konkrēti attiecībā uz maternitātes pabalstu.

Tomēr es nepiekrītu *Estrela* kundzes priekšlikumam par obligātu paternitātes atvaļinājumu un grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumu. Nevar noliegt, ka mātes stāvoklis vēl aizvien ir jaunu sieviešu karjeras kavēklis. Tāpēc nedrīkst nevērīgi izturēties pret ļoti svarīgo daļu par māšu atgriešanos darbā.

Ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu nedrīkst sodīt sievietes. Pārāk ilgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājums neizbēgami samazinās sieviešu iespējas atgriezties labos apstākļos darba tirgū. Tāpēc Komisijas priekšlikums noteikt 18 nedēļas ilgu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, pievienojot tam reālus pasākumus, ir izcils, jo tajā tiek ņemta vērā gan darbinieku, gan darbadevēju situācija.

Ja mēs vēlamies apkarot diskrimināciju un aizsargāt sieviešu tiesības, mums ir jāpanāk, ka sievietes nepadodas, atvadoties no savas karjeras, ka tāda rīcība ir tiek izvēlēta par labu aktīvam dzīvesveidam. Mums ir jānovērš idejas par brīvu izvēli liekulība, kas bieži ir tiešs nevienlīdzīga vīriešu un sieviešu atalgojuma, kā arī nepietiekamu bērnu aprūpes iespēju rezultāts.

Es nedomāju, ka paternitātes atvaļinājumam ir vieta šajā direktīvā. Tomēr, ja tam ir jāpaliek daļai no šīs direktīvas, tam ir jābūt elastīgam. Balsojums komitejā par priekšlikumu samazināt paternitātes atvaļinājumu no četrām nedēļām līdz divām, ir solis uz priekšu; taču kāpēc paternitātes atvaļinājumam ir jābūt obligātam?

Es piekrītu, ka tēviem ir jāiesaistās, taču tas nedrīkst kļūt par saindētu vīna kausu, un, ja mēs vēlamies, lai gan tēva, gan mātes klātbūtne dotu labumu viņiem un viņu bērnam, mums ir jāsaņem labā izvēles iespēja. Profesionālās un ģimenes dzīves saskaņošana ir Eiropas sociālā projekta centrā, un par šādu pārmaiņu kultūrā ir brīvi jāvienojas pirms tās apstiprināšanas.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis priekšlikums, kura mērķis ir papildzināt grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un kurā ir noteiktas arī citas kārtības, kas atvieglos ģimenes un darba apvienošanu, ir solis pareizajā virzienā. Mēs atbalstām šo priekšlikumu, lai arī mēs nedomājam, ka tas iet pietiekami tālu.

Krasa demogrāfiskā sabrukuma laikā Eiropā jebkāda veida atbalsts ģimenei ir vērtīgs. Maza bērna, sevišķi jaundzimušā, saskare ar māti veicina pienācīgu bērna emocionālo attīstību. Bērna barošana ar krūti ir ļoti svarīga viņa imunitātei un bioloģiskajai veselībai. Tomēr ierosinātās pārmaiņas vēl arvien ir nepietiekamas. Atbilstīgi subsidiaritātes principam dalībvalstīm vienmēr ir jāmeklē labāki risinājumi.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību divām problēmām. Sievietēm piešķirtajās tiesībās uz pensiju parasti vai nu netiek ņemts vērā bērna aprūpes periods, vai arī tas tiek ņemts vērā nepietiekami. Sievietes un mātes ģimenēs, kurās ir daudz bērnu, cieš no diskriminācijas gan darba tirgū, gan pensiju sistēmā. Mums vajadzētu ieviest atbildību par bērna aprūpi.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks redzēt, ka šis jautājums par vīriešu un sieviešu līdztiesību un sevišķi nediskrimināciju dzimuma dēļ pakāpeniski kļūst arvien saredzamāks sociālajā un politiskajā jomā. Tomēr pēdējās nedēļās notiekošās debates par šo divu direktīvu reformu liecina, ka saistībā ar diskutēšanu un pārliecināšanu vēl ir daudz darāmā.

Es esmu starp tiem, kuri uzskata, ka patiesa līdztiesība tiks panākta tikai tad, kad mēs izveidosim piemērotu sistēmu, lai sievietes sabiedriskajā dzīvē un darbā netiktu diskriminētas; tomēr arī tad, kad šīs sistēmas ļaus un, patiesi, liks vīriešiem uzņemties atbildību privātajās un mājsaimniecības jomās.

Paturot to prātā, es vēlos uzsvērt, ka grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam Eiropā ir jābūt vismaz 24 nedēļas ilgam, kā to patiesībā pieprasa Pasaules Veselības organizācija un Eiropas sieviešu lobisti; es arī uzstāju, ka ir jāveic tūlītējs solis pretī kopīgai, vienlīdzīgai pāra atbildībai, lai dalītu slodzi un arī atbildību par bērnu audzināšanu.

Věra Flasarová, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, *Lulling* kundze ir veikusi grūtu, bet vajadzīgu uzdevumu. Lielākajā daļā ES dalībvalstu aprūpētājiem un palīgiem, sevišķi sievietēm un vīriem, nav juridiska statusa, un viņu darbs nav atzīts par spīti tam, ka tas ir vairāk nekā 11 % no pašnodarbinātā darba Eiropas Savienībā. Turklāt šie cilvēki nav sociāli apdrošināti. Ja tā ir katra brīva izvēle, daudzi cilvēki izvēlas nemaksāt par apdrošināšanu saistīto izmaksu dēļ. Tāpēc bieži rodas situācijas, kad cilvēki, kuri tā rīkojas, izrādās vieni,

piemēram, partnera aiziešanas vai nāves gadījumā vai bez jebkāda materiāla atbalsta, sociālajiem pabalstiem vai pensijas. Tāpēc es apstiprinu priekšlikumu noteikt sociālo apdrošināšanu Eiropas Savienības valstīs par obligātu. Tomēr es vēlos piebilst, ka apdrošināšanai ir jābūt motivējošam faktoram šiem cilvēkiem, un tāpēc tai ir jābūt pieejamai.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Es apsveicu *Lulling* kundzi un *Estrela* kundzi ar viņu iesniegtajiem ziņojumiem, un es esmu stingri pārliecināta, ka šie ziņojumi palīdzēs daudzām ģimenēm, novēršot diskrimināciju komercdarbības un maternitātes atbalsta jomā. Daudzas sievietes palīdz saviem vīriem uzņēmējdarbībā, un pašreizējās sociālās kārtības nesniedz viņām nekādu aizsardzību. Es atbalstu kārtību, kas nosaka, ka sievas un vīri, kuri palīdz ģimenes uzņēmumos, saņem tādu pašu aizsardzību kā neatkarīgi nodarbinātas personas.

Protams, šeit nedrīkst būt iesaistīts fiktīvs darbs, bet gan darbs, kas ir daļa no uzņēmuma ierastās darba slodzes. Arī atlīdzībai par šādu palīdzību ir jābūt proporcionālai paveiktajam darbam. Es piekrītu referentei, ka pretēji Komisijai mēs neesam atbalstījuši brīvprātīgu reģistrēšanos, bet gan tiesības līdzstrādājošiem laulātajiem reģistrēties tajās pašās sociālās drošības sistēmās, kurās reģistrējas neatkarīgi nodarbinātas personas, tādējādi sedzot slimības, vecuma un invaliditātes izmaksas.

Ierosinātā direktīva ir ļoti svarīga tādas diskriminācijas novēršanā, kas vērsta pret sievietēm, kuras palīdz vīru uzņēmumos un nesaņem ne maternitātes, ne vecuma pabalstu, kas padara viņas par atkarīgiem vai ārkārtīgi neaizsargātiem cilvēkiem. Šādas situācijas bieži rodas tieši jaunajās dalībvalstīs, kur pašnodarbinātu cilvēku uzņēmējdarbības aktivitātes vēl arvien netiek atbilstoši plānotas.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Ģimene ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas pamatvērtība. Mēs visi acīmredzot esam informēti par pašreizējo demogrāfisko krīzi. Lai arī mūsdienās to piemin retāk, tās sekas ir nemazāk nopietnas kā ekonomiskās krīzes sekas. Pamatojoties uz to, mūsu darba drošības regulējums ir pelnījis sevišķu uzmanību. Tomēr attiecībā uz ierosināto direktīvu Eiropas sabiedrības domas dalās, tāpat kā Parlamenta.

Tā nav laba doma paplašināt darba drošības regulējumu, kas attiecas uz grūtniecēm un barojošām mātēm, piemērojot to tēviem, jo, ja vīrietis kļūst par tēvu, nodarbinātības drošības kārtībā nav jāveic nekādas pārmaiņas. Ja mēs vienotos paplašināt regulējuma tiesisko bāzi, ietverot ES līguma 137. pantu, un ja mēs paplašinātu regulēja darbības jomu, ietverot vecāku atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumam, tajā skaitā paternitātes atvaļinājumam, tiktu piemēroti divi regulējumi. Ja mēs esam lūguši sociālos partnerus vienoties par Direktīvu 96/94/EK par vecāku atvaļinājumu, ko minēja arī komisārs Špidla, kāpēc mēs mēģinām pāragri spriest par to, kāda vienošanās tiks panākta?

Dažās valstīs atšķirības starp jurisdikciju un praksi ir tik lielas, ka uzdevumam izdarīt grozījumus direktīvā patiešām ir jāpievērš ārkārtīgi daudz uzmanības. Nebūtu atbilstoši, ja Parlaments diskusijās uzvestos kā zilonis trauku veikalā. Slikti sagatavots aizsardzības regulējums noteiktos apstākļos var ierobežot jauno sieviešu nodarbināšanu, jo viņu tā var izmaksāt dārgāk nekā viņu kolēģu vīriešu nodarbināšana.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sirsnīgi apsveikt *Estrela* kundzi ar viņas lielisko darbu. Parlamenta priekšlikums papildzināt pilnībā apmaksātu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu līdz 20 nedēļām, sešām pēcdzemdību periodā, nekādā gadījumā nav izdomāts no galvas. Daudzas valstis jau piešķir mātēm vairāk nekā 18 nedēļu 80-100 % apmaksātu atvaļinājumu. Tāpēc es nesaprotu, kāpēc mani kolēģi no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vēlas samazināt Eiropas ambīcijas līdz nieka 16 nedēļām.

Es vēlos pateikt tiem, kuriem šķiet, ka izmaksas ir pārāk augstas, ka sievietes nedrīkst palaist garām iespēju kļūt par mātēm. Mūsdienās bieži ir gadījumi, kad sievietēm ir jāizmanto citi bērna kopšanas atvaļinājuma veidi, taču ne visām sievietēm ir tādas tiesības. Turklāt tie ir daudz zemāk apmaksāti, un tāpēc nav piemēroti ne tik turīgām sievietēm.

Dāmas un kungi, mums šķiet ļoti svarīgi arī tas, lai paternitātes un dalītais grūtniecības un dzemdību atvaļinājums tiktu regulēts šeit, jo šī direktīva attiecas arī uz vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem. Godīga atbildības uzņemšanās par bērna kopšanu nozīmē to, ka arī tēviem ir jāpiešķir atvaļinājums bērna piedzimšanas gadījumā. Godīgi runājot, dāmas un kungi, divas nedēļas ir diez gan pieticīgs sākums, taču tas ir svarīgs valstīs, kur tēviem vēl ir jāierāda kāda vieta jaunajā ģimenē.

Dāmas un kungi, sociālie partneri nespēja vienoties par paternitātes atvaļinājumu un atvaļinājumu adopcijas gadījumā, un tāpēc Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā uzskata par mūsu pienākumus ir regulēt šo

jomu šajā direktīvā par labu tēviem un bērnu adoptējušiem vecākiem. Es esmu pārliecināta, ka lielākā daļa Parlamenta atbalstīs mūs šajā jautājumā.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi. Labāka darba saskaņošana ar ģimenes un privāto dzīvi ir viena no sešām prioritārajām darbības jomām, kas noteiktas pamatnostādnēs par vienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem. Galu galā mēs visi labi zinām par demogrāfiskajām problēmām Eiropā, tādām kā zems dzimstības līmenis un vecu cilvēku skaita lielais pieaugums. Tomēr labākais risinājums noteikti nebūs darbadevēju finansiāla piekāpšanās, ja tie mudinās strādājošās sievietes plānot bērnus.

Es nevaru atbalstīt ierosināto 22. grozījumu, sevišķi tā otro daļu. Mātes un tēva stāvoklis ir ārkārtīgi svarīgas pamattiesības līdzsvara nodrošināšanai sabiedrībā. Ir arī ļoti svarīgi, lai abi vecāki piedalītos bērna dzīvē no pašiem pirmajiem mēnešiem. Tomēr es nevaru piekrist ieteikumam ieviest obligātu paternitātes atvaļinājumu. Tādā veidā mēs izdarītu lāča pakalpojumu jaundzimušā bērna ģimenei — tēvi parasti pelna vairāk. Paternitātes atvaļinājuma regulējumam ir jābūt elastīgam — tas ir vienīgais veids, kādā panākt pozitīvu rezultātu. Visbeidzot, es vēlos pateikties *Estrela* kundzei par darbu, ko viņa darīja ar tādu entuziasmu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, *Lulling* kundzes ziņojums par pašnodarbinātajiem ir pilnīgs ziņojums, un viņa personīgi ir daudz strādājusi ar šo jautājumu, tāpēc es domāju, ka mums nav jāsaka nekas vairāk par viņu. Tomēr ir jāpievērš deputātu uzmanība *Estrela* kundzes ziņojumam, kura, protams, ir noskaņota aizstāvēt sievietes, taču, kura, iespējams, ir palaidusi garām galveno, jo šajā Parlamentā mēs domājam, ka esam mazi dievi un ka ar mūsu lēmumiem mēs varam piepildīt savus sapņus. Problēma ir nevis darīt to, ko mēs vēlamies, bet darīt to, kas ir iespējams, kas patiesi ir sieviešu interesēs.

Mums ir direktīva, kas attiecas vienīgi uz sievietēm, jo tikai viņas var dzemdēt, tikai viņas var palikt stāvoklī un tikai viņas var barot bērnu ar krūti. Tāpēc mēs vēlamies, lai šajā direktīvā būtu noteiktas vīriešu tiesības, tomēr ir vēl viena sociālo partneru direktīva par vecāku atvaļinājumu, kas var attiekties uz vīriešiem sociālo partneru nolemtā veidā. Tāpēc mēs nedrīkstam „pārdot” sieviešu tiesības unikālā viņu dzīves periodā, piešķirot citiem tiesības gūt labumu no visa, ko sievietes fiziski piedzīvo, un mēs nedrīkstam sodīt sievietes, piespiežot viņas atturēties no darba pārāk ilga atvaļinājuma dēļ, kas nav neviena darbadevēja interesēs, kuri gaidīs, kamēr sievietēm būs četrdesmit gadu, pirms pieņemt viņas darbā.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Daži temati ir svarīgi Eiropas iestādēm, daži ir ne tik svarīgi. Par svarīgiem jautājumiem tiek diskutēti pasākumos ar lielu līdzdalību un publicitāti, vai vismaz šādos pasākumos tiek apdomāti risinājumi un sniegtas atbildes. Diemžēl mums ir jāsaka, ka sieviešu tiesības nav viens no šādiem jautājumiem.

Attieksme, ka dzimuma jautājumu risināšanai ir sekundāra nozīme, valda konservatīvo vidū gan Parlamentā, gan Komisijā, gan dalībvalstīs, lai arī ne vienādā apmērā. Tā kā šis ir pēdējās plenārās debates par šo tematu šajā Parlamenta sasaukumā, mums ir jāatzīst, ka Parlaments noteikti ir bijis tā Eiropas iestāde, kas sieviešu, tajā skaitā grūtnieču un pašnodarbinātu sieviešu, tiesības un sociāli ekonomisko stāvokli ir uztvēris visnopietnāk.

Mēs esam mēģinājuši ar tiesību aktiem un patstāvīgajiem ziņojumiem ieviest praksē dažus principus, kas jau ir ietverti līgumos, lai mēs varētu iekļaut sabiedriskajā dienas kārtībā „neredzamās” grupas. Jāatzīst, ka visbiežāk tas ir noticis pirmajās stundās pēc pusnakts vai ceļā no lidostas. Tomēr trūkst politiskās gribas. To var ļoti labi redzēt, kad nonākam līdz mūsu izstrādāto nepieciešamo un ilgi gaidīto tiesību aktu ieviešanai un īstenošanai. Kavējumi un nepareiza īstenošana ir izplatīta dalībvalstīs.

Mēs mudinām Eiropas Komisiju un dalībvalstis neizmantot krīzi kā attaisnojumu būtisku jautājumu ignorēšanai, tādu jautājumu, kas ir saistīti ar Eiropas tiesību aktu piemērošanu šajā jomā, gan pašreizējo, gan veco. Sieviešu un viņu tiesību upurēšana uz kādu ekonomisko interešu altāra izraisa sociālās situācijas pasliktināšanos. Es nezinu, vai sievietes ir vīriešu nākotne, taču skaidrs ir tas, ka mūsu sabiedrības nākotne ir atkarīga no sievietēm un viņu veselības.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, Pasaules Veselības organizācijas pētījumā ir norādīts, ka 16 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājums ir pārāk īss, un ir pat ieteiktas 24 nedēļas. Tāpat kā Starptautiskā Darba organizācija (SDO) arī Komisija tagad ir ierosinājusi 18 nedēļas. Parlaments ir lēmis par 20 nedēļām, lai arī vēl ir domstarpības starp mūsu grupu un Sociāldemokrātu grupu Eiropas Parlamentā: mēs atbalstām 16 nedēļas plus četras, bet PSE grupa — 20 nedēļas.

Mans otrais jautājums ir saistīts ar vecāku, paternitātes un adopcijas atvaļinājumu. Es pilnībā atbalstu to, ka arī tēvi ir jāiesaista pirmajās nedēļās pēc bērna piedzimšanas, taču mēs visi šeit zinām, un es vēlos pateikties komisāram Špidla par skaidri pausto nostāju, ka šo nevar regulēt šajā direktīvā. Galu galā šī direktīva ir par veselību un drošību, nevis vecāku atvaļinājumu. Tās ir citas kārtības, kuras jāizstrādā kopā ar sociālajiem partneriem.

Mans trešais punkts ir par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu pašnodarbinātām sievietēm un līdzstrādājošām laulātajām. Es domāju, ka *Lulling* kundze ir paveikusi teicamu darbu attiecībā uz šo.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Direktīvas par mātes stāvokli grozījumu izskatīšanai šajā laikā ir liela nozīme, jo tā ne tikai ļauj mums uzņemties atbildību par dažu sabiedrību ietekmējošu problēmu risināšanu, bet arī koncentrēt šo atbildību uz Eiropas nākotni. Ar *Estrela* kundzes ziņojumu mēs ieviešam jaunu filozofiju māšu, grūtnieču, barojošu māšu, kā arī vecāku aprūpei kopumā. Ir sevišķi svarīgi, lai tēvi būtu iesaistīti bērnu audzināšanā. Tas stiprinās ģimenes lomu. Izmantosim to, lai atgūtu līdzsvaru, kas ir tik svarīgs bērnu audzināšanā agrā vecumā. Tas papildinās mūsu pārējos lēmumus saistībā ar Eiropas Savienības diskriminācijas novēršanas politiku.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs garantētu grūtnieču drošību un aizsardzību gan ģimenē, gan darbā. Mums ir arī jānodrošina vienlīdzīga piekļuve darbam, elastīgs darba laiks un konkrēti veselības aprūpes pakalpojumi, kā arī tiesību aktu pilnīga īstenošana. Nav pieņemami atteikties pieņemt darbā grūtnieci, kas plāno doties grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā. Mums ir jāpanāk, ka sievietes grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā arī tiek automātiski iesaistītas visās pārmaiņās, kas notiek viņu atvaļinājuma laikā.

Manā valstī Bulgārijā tiesību akti maternitātes jomā ir ļoti labvēlīgi, ar ilgu apmaksātu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un citām izvēles iespējām sievietēm. Divkārtš tiesību un izvēles brīvības, kā arī pienākumu pret ģimeni un karjeras apvienojums ir laba prakse, ko var ieteikt arī citām dalībvalstīm. Patiesībā tā ir daļa no integrētās politikas par vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājs kungs, dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par likumdošanu veselības aprūpes jomā. Eiropa ir noteikusi minimālos standartus grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam. Dalībvalstis ir dažādi tiesību akti, kurus nevar salīdzināt. Dažās valstīs grūtniecības un dzemdību atvaļinājums tiek apmaksāts no nodokļu ieņēmumiem. Dažās, kā, piemēram, Vācijā, to apmaksā veselības apdrošināšanas kompānijas, un uzņēmumi sedz lielāko daļu izdevumu. Gan grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgums, gan finansiālais atbalsts atšķiras. Tomēr visos gadījumos mātēm ir garantēta aizsardzība slimības gadījumā pat pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma beigām.

Šeit tiek jauktas divas lietas: grūtniecības un dzemdību atvaļinājums un vecāku atvaļinājums ir divas dažādas lietas — kā jūs uzsvērat, komisār Špidla. Es gribētu zināt, vai, piemēram, Vācijā apvienotais grūtniecības un dzemdību atvaļinājums un vecāku atvaļinājums atbilst jaunās direktīvas prasībām? Uz mātes veselību vērsta grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma paildzināšana ne vienmēr ir sieviešu priekšrocība. Uzņēmumi nodarbinās mazāk sievietes, jo vīrieši nedodas grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā.

Turklāt stingrāka tiesiskā aizsardzība pret atlaišanu nepalīdzēs jauna darba meklējumos. Mums ir arī jānodrošina, lai sievietes varētu atrast jaunu darbu un strādāt vienlīdzīgos nosacījumos. Attiecībā uz šo uzņēmumi tiek aicināti palīdzēt veidot ģimenēm draudzīgu darba vidi.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Mūsu apvidū ir teiciens, ka bērni ir mūsu lielākais dārgums, jo viņi ir mūsu nākotne. Diemžēl šķiet, ka mēs, eiropieši, neizrādām nekādu interesi par šo dārgumu, un tāpēc Eiropas kultūra un identitāte ir apdraudēta.

Es atbalstu *Estrela* kundzes ziņojumu, jo ar to tiek mēģināts nodrošināt labāko iespējamo veselības aprūpi grūtniecēm un mātēm. Tas nozīmēs arī labāku bērnu veselību un mazāk problēmu, viņiem pieaugot. Dažās ne tik pārticīgās valstīs Eiropas Savienībā sievietēm ir ilgāks grūtniecības un dzemdību atvaļinājums nekā pārticīgajās valstīs, Rietumu valstīs. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir jāatbalsta labākie iespējamie risinājumi gan mātēm, gan bērniem. Taupīšana uz bērnu rēķina ir sliktākais ieguldījums nākotnē.

Mēs, sievietes, vēlamies būt mātes, taču, protams, mums ir arī jāpievērš uzmanība mūsu pašu sociālajai drošībai nestabilajā pasaulē un laikā, kad neviens nevar paļauties uz laulību drošību. Ģimenes un profesionālās dzīves saskaņošanai ir jābūt mūsu galvenajai prioritātei Eiropas demogrāfisko problēmu risināšanā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par *Estrela* kundzes ziņojumu par strādājošu grūtnieču drošības un veselības aizsardzību darbā. Tas ir mazs solis uz priekšu mātes un tēva stāvokļa aizsardzībā, kas ir mūsu sabiedrības pamattiesības un pamatvērtības.

Savas grupas, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas, vārdā es pieprasīju lielāku progresu mātes un tēva stāvokļa aizsardzības jomā, konkrēti, 22 mēnešu 100 % apmaksātu atvaļinājumu. Ziņojumā ir piedāvāti tikai 20 mēneši, un ne visā šajā laikā ir garantēta 100% samaksa. Tāpēc es nesaprotu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas nostāju, kura nevēlas pieņemt pat to.

Šajā ziņojumā piedāvātais mazais solis ir jāapstiprina šeit šodien, lai varētu veicināt sieviešu, bērnu un ģimeņu tiesības. Nepietiek tikai pateikt, ka mēs aizstāvam šīs tiesības. Mums ir jāiet uz priekšu maziem solīšiem šo tiesību veicināšanā un aizsardzībā.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Mātes stāvoklis ir lielākais brīnums, ar ko Dievs ir apveltījis sievietes. Tas nedrīkst būt pamats diskriminācijai pret sievietēm, bet gan tieši pretēji, tam ir jābūt sabiedrības vērtībai gan sievietes aktīvās dzīves laikā, gan vecumdienās.

Tomēr mums ir jābūt reālistiem, jo labi domāti priekšlikumi dažkārt var radīt problēmas. ES dalībvalstīs ir dažādas sociālās sistēmas. Skandināvijas valstīs šajā jomā ir attīstītas, taču jaunajām ES-12 dalībvalstīm vēl ir ko darīt, un tāpēc varētu būt ļoti grūti izstrādāt saskaņotus noteikumus ieviešanai visā ES.

Par spīti tam, ka *Estrela* kundzes ziņojumā ir minēti daži ļoti pozitīvi grozījumi direktīvas projektā, tajā ir arī daži strīdīgi punkti, kuri, manuprāt, neiederas šajā ziņojumā un ir jāsvītro no tā, kā jau sacīja komisārs Špidla.

Manas politiskās grupas, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas, priekšlikumi grozījumiem attiecas uz dažiem punktiem, piemēram, maternitātes pabalsta izmaksas ilgumu un apmēru, kā arī tā pagarināšanu priekšlaicīgu dzemdību gadījumā vai tad, ja vienās dzemdībās dzimuši vairāki bērni, kā arī ja bērns tiek barots ar krūti, brīvo laiku barošanai ar krūti un sievietes tiesībām atgriezties darbā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma. Es ceru, ka šie grozījumu priekšlikumi tiks virzīti balsošanai.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ir skaidrs, ka mums ir jāapzinās nepieciešamība efektīvāk ieviest vienlīdzības principu attiecībā pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm un viņu līdzstrādājošiem laulātajiem.

Diemžēl līdzstrādājošie laulātie neveido lielu un vienotu mērķa grupu, viņu status nav regulēts nevienā dalībvalstī, un viņu darbs nav atzīts. Viņi nav sociāli pietiekami aizsargāti, viņu nabadzības risks ir augsts, un šķiršanās gadījumā no sociālās aizsardzības viedokļa viņi kļūst par personām ārpus likuma.

Tāpēc es uzskatu, ka ir jānosaka par obligātu līdzstrādājošiem laulātajiem pievienoties sociālās aizsardzības sistēmai un ir jānosaka minimālo garantiju regulējums.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, es vēlos pateikties jums par diskusiju, kurā priekšlikums tika izskatīts no dažādām perspektīvām. Es domāju, ka nav nepieciešams pieminēt visus priekšlikumus. Liela daļa precizējumu bija diezgan skaidri, kā es minēju savā atklāšanas runā. Tomēr es domāju, ka bija divi priekšlikumi, kuri vairākkārtīgi izskanēja no dažādām pusēm un par kuriem tika diskutēts no dažādām perspektīvām. Pirmais bija jautājums par paternitātes atvaļinājumu. Es vēlos skaidri pateikt, ka, lai arī es esmu par paternitātes atvaļinājumu, es tomēr esmu pārliecināts, ka direktīva, kas ir paredzēta māšu veselības aizsardzībai, nav piemērots instruments šā konkrētā principa ieviešanai. Savā atklāšanas runā es teicu, ka sociālie partneri ir vienojušies par vecāku atvaļinājumu, un būtu loģiski šajā nolīgumā ietvert arī paternitātes atvaļinājuma iespēju. Tāpēc es uzskatu, ka ir arī citi rīki, ne tikai šī direktīva. Nākamais jautājums, kas ir jāpiemin, ir 14. grozījums, proti, obligātas apdrošināšanas ieviešana. Attiecībā uz šo es vēlos piebilst, ka, lai arī es saprotu argumentu, es tomēr domāju, ka nav atbilstoši veikt šādu krasu soli, jo tas nopietni apdraudētu kompromisa panākšanu. No otras puses, es vēlos uzsvērt, ka mūsu iesniegtie priekšlikumi ir liels solis uz priekšu, jo dažās valstīs pašlaik nav iespējams pievienoties šādai sistēmai, pat ne pēc pieprasījuma. Tas nozīmē, ka tagad tiks ieviests jauns pienākums. Manuprāt, tas ir tipisks augšupējas saskaņošanas piemērs.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Astrid Lulling, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man ir žēl, ka komisārs ir pret galveno grozījumu, kas iekļauts manā ziņojumā un kuru atbalsta visas politiskās grupas, par to, ka līdzstrādājošiem laulātajiem un atzītajiem partneriem ir obligāti, nevis tikai pēc pieprasījuma, jāpiemēro tāda pati sociālā aizsardzība kā pašnodarbinātajiem. Pieredze liecina, ka, ja sociālās apdrošināšanas iemaksas nav obligātas, šie cilvēki tā paša jūsu pieminētā iemesla dēļ, komisār, nemaksā.

Protams, sociālā aizsardzība maksā naudu gan pašnodarbinātajiem, gan darbiniekiem. Vēlme ietaupīt uz sociālo iemaksu rēķina ir milzīga kļūda, kuru nedrīkst pieļaut.

Protams, ja dalībvalstīs pašnodarbinātie nav sociāli aizsargāti, mēs nevaram pieprasīt viņu partneru obligātu sociālo aizsardzību. Taču partneriem to var piemērot pēc pieprasījuma. Es kopā ar *Cocilovo* kungu iesniegšu mutisku grozījumu par šo.

Vēlos piebilst dažus vārdus par maternitātes aizsardzību, jo mūsu nostāja ir stipri pārprasta. Ja mēs vēlamies stiprināt maternitātes aizsardzību, paildzinot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, mēs nedrīkstam aizmirst, ka tā paildzināšana līdz 18 nedēļām no kurām tikai trešā daļa sakrīt ar obligātajām sešām nedēļām pēc dzemdībām, ir pretrunā mērķim labāk aizsargāt māšu un bērnu veselību.

Tāpēc, mūsaprāt, labākais risinājums būtu obligātas sešas nedēļas un paildzinājums līdz 20 nedēļām gadījumā, ja vienās dzemdībās dzimuši vairāki bērni, un bērna barošanai ar krūti. Neaizmirsīsim par darbā pieņemšanas un paaugstināšanas problēmām, ar kurām jau saskaras sievietes bērnu plānošanas vecumā.

Attiecībā uz vecumu, ir absurds vēlēties, lai tēvi ņemtu tādu pašu atvaļinājumu, kā grūtnieces. Protams, priekšsēdētājas kundze, vīriešu pieaugošā neauglība Eiropā ir satraucoša, taču, manuprāt, ne tik ļoti kā nepārtraukti nevienlīdzīgais ģimenes pienākumu sadalījums starp sievietēm un vīriešiem, jo šāda nevienlīdzība ir iemesls tam, kāpēc daudzas sievietes izvēlas neplānot bērnus. Turklāt mēs neuzlabosim demogrāfisko situāciju Eiropā ar pārmērīgu aizsardzību, jo tas tikai padara sievietes nederīgākas pieņemšanai darbā.

Edite Estrela, referente. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es esmu šokēta par Eiropas Komisijas nostāju attiecībā uz manu priekšlikumu par paternitātes atvaļinājumu. Tā ir konservatīva un nepieņemama nostāja, kas ir atrauta no realitātes.

Komisār, es nerunāju par vecāku atvaļinājumu, bet gan par paternitātes atvaļinājumu. Tie ir divi dažādi jēdzieni.

Ja uz paternitātes atvaļinājumu neattiecas šīs direktīvas darbības joma, kāpēc Komisija ierosināja paplašināt tiesisko bāzi un kāpēc tā nepamatojas tikai uz 137. pantu par veselības aizsardzību? Kāpēc Komisija ir ieviesusi EK līguma 141. pantu par vienādu iespēju veicināšanu vīriešiem un sievietēm?

Komisār un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas locekļi, mātes un tēva stāvoklis ir izcils sociālās vērtības, kas ir jāņem vērā un jāapvieno. Tieši šajā direktīvā paternitātes atvaļinājums un maternitātes atvaļinājums ir jāapvieno. Mums ir jādomā par bērniem, komisār. Mums ir jādomā par bērnu labklājību, jo, ja tēvs un māte viņus atbalsta no agra vecuma, viņu fiziskā un psiholoģiskā attīstība var tikt būtiski uzlabota.

Turklāt, komisār, jūs nevarat nezināt, ka paternitātes atvaļinājums jau ir ietverts daudzu dalībvalstu tiesību aktos. Vai Komisija patiesībā vēlas būt atrauta no dalībvalstu realitātes?

Es esmu ļoti pārsteigta par šādu nostāju, komisār. Tas ir tieši tāpēc, ka Eiropas iestādes ir atrautas no realitātes, kurā dzīvo cilvēki. Tieši tāpēc vēlētajū atturēšanās ir tik liela.

Mums ir jādod iemesli mūsu iedzīvotājiem iet balsot. Tādēļ, komisār, mums ir jāpieņem tiesību akts, kas viņiem palīdzēs. Ja viņi redzēs, ka Eiropas Parlamentā pieņemtie lēmumi uzlabo viņu dzīvi, viņiem noteikti būs vairāk iemeslu nākamajā mēnesī iet balsot

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 6. maijā plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – Pat krīzes laikā vienlīdzīgas attieksmes jautājumam jābūt iekļautam starp politiskās darba kārtības prioritātēm. Sievietes cietīs no pašreizējās krīzes ilgtermiņā, un sievietes skars atlaišanas otrais vilnis. Viņām būs jātiek galā ar savu nestabilo sociālo un ekonomisko situāciju un aizvien lielāko slogu, ko uzliek naudas pelnīšana un aprūpes pienākumi. Šādos apstākļos mēs nedrīkstam pieļaut, ka sievietes zaudē savas tiesības.

Pašnodarbinātības iespējas ir ļoti nozīmīgas sievietēm, jo tās varētu būt ļoti lietderīgas, lai izvairītos no bezdarba vai labāk apvienotu profesionālo un ģimenes dzīvi. Šādā veidā sievietēm būtu pieejams efektīvs ekonomikas attīstības sekmēšanas instruments. Sievietēm jābūt vienlīdzīgām iespējām darboties

pašnodarbinātas personas statusā un dibināt uzņēmumus; grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu sistēmām jānodrošina, ka pašnodarbinātās sievietes var gūt labumu no šīm sistēmām tikpat lielā mērā, kā parasti nodarbinātie darba ņēmēji. Papildus tam ļoti nozīmīga ir to sieviešu drošības un veselības aizsardzība, kuras ir strādājošas grūtnieces, sievietes, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošas sievietes, kas baro bērnus ar krūti.

Tas ne tikai palīdzētu visā Eiropā sievietēm nezaudēt savu talantu un iesaistīšanos darba tirgū, bet arī veicinātu pašreizējo demogrāfisko problēmu risināšanu un nodrošinātu bērnu veselīgu fizisko, emocionālo un garīgo attīstību.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Kā sociāldemokrāte un māte es atbalstu šo direktīvu, jo tā attiecas uz šādiem jautājumiem — to sieviešu drošības un veselība, kuras ir strādājošas grūtnieces, pēcdzemdību periodā strādājošas sievietes vai sievietes, kas baro bērnus ar krūti; vienlīdzīgas attieksmes jautājumi, kā arī tiesības atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā darbā, tiesības uz karjeru, noteikumi, kas attiecas uz atvaļinājumu un tiesībām uz darba līgumu vai lielāka finansiāla atbalsta piešķiršanu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā.

Patlaban grūtniecības un dzemdību atvaļinājums ir no 14 nedēļām nedaudzās dalībvalstīs līdz 28 nedēļām citās dalībvalstīs. Dažos gadījumos to tiešām var palielināt līdz 52 nedēļām, bet ne visas no tām ir apmaksātas. Tādēļ uzskatu, ka iespēja pagarināt grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumu un palielināt attiecīgo pabalstu, ko maksā šajā atvaļinājuma laikā, ir atbilstīgs veids, kā uzlabot sieviešu veselību un drošību, kā arī nodrošināt iespēju viņām saskaņot savus profesionālos un ģimenes pienākumus, tādējādi veicinot vienlīdzīgas iespējas sievietēm un vīriešiem darba tirgū.

Stress darbavietā var ietekmēt grūtnieci vai pēcdzemdību periodā strādājošo sieviešu psihi. Tādēļ mums jāveic profilaktiski pasākumi, kas nodrošinās pienācīgu riska novērtējumu darbavietā.

17. Darba laika organizēšanas aspekti (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vadītājas paziņojums par darba laika organizēšanu [2004/0209(COD)]

Mechtild Rothe, Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vadītāja. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kā jūs zināt, samierināšanas procedūra attiecībā uz direktīvu par darba laika organizēšanu beidzās neveiksmīgi. Šajā gadījumā Reglamenta 65. panta 5. punkts paredz, ka EP delegācijas Samierināšanas komitejā vadītājs sniedz paziņojums plenārsēdē. Tādēļ es tagad sniegšu īsu paziņojumu par to sarunu norisi, kas risinātas saistībā ar Darba laika direktīvu.

Pēc vairākiem dialogiem un trim Samierināšanas komitejas sesijām, pēdējā sesijā drīz pēc pusnakts un īsi pirms termiņa beigām kļuva skaidrs, ka vienošanos panākt neizdosies. Pirms tam Eiropas Parlamenta delegācija bija balsojusi, ar acīmredzamu vairākumu, proti, 15 deputātiem balsojot „par”, nevienam nebalsojot „pret” un pieciem deputātiem atturoties, tādējādi iebilstot pret pēdējo Komisijas samierināšanas mēģinājumu. Šis priekšlikums kā patiesa kompromisa pamats netika pieņemts. Tajā pašā laikā to noraidīja arī Pastāvīgo pārstāvju komiteja, kuras sanāksme notika blakus telpā. Samierināšanas komitejas abi līdzpriekšsēdētāji 2009. gada 29. aprīļa vēstulē informēja Parlamentu un Ministru Padomi, ka EK līguma 251. panta 5. punktā noteiktajā termiņā nebija iespējams panākt vienošanos par kopīgu dokumentu.

Man ir ļoti žēl, ka abām iestādēm neizdevās atrast kopsaucēju. Tomēr, ja runājam par tiem trīs punktiem, par kuriem nesaskaņas saglabājās līdz pat beigām — atteikums, kas dod tiesības neievērot nedēļas darba laiku, nosacījumi par dežūras laiku un iespēja vienam darbiniekam slēgt vairākus līgumus — nostājas bija tik dažādas, ka nebija iespējas panākt tādu vienošanos, kas būtu saderīga ar Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. decembra rezolūciju.

Jo īpaši Padome nepieņēma ne par mata tiesu, nemainot savu viedokli par atteikuma jautājumu. Parlaments ierosināja vairākus kompromisus, kas darba ņēmējiem sniegtu ievērojamas priekšrocības saistībā ar darba laika elastīgumu. Parlaments jo īpaši izrādīja vēlmi sadarboties attiecībā uz jautājumu par dežūras laika nosacījumiem, jo lielākā daļa dalībvalstu, šajā gadījumā — deviņas, izmanto atteikumu vienīgi saistībā ar dežūras laiku. Tomēr Padomē izveidojies bloķējošais mazākums noraidīja visus mēģinājumus ieviest atkāpi. Netika pieņemts pat ierosinājums attiecībā uz atteikuma atcelšanu.

Attiecībā uz dežūras laiku Eiropas Kopienas Tiesa ir precizējusi, ka dežūras laiks ir darba laiks. Pat neaktīvo dežūras laiku daļu ne pilnībā, ne daļēji nevar uzskatīt par atpūtas laiku, kā to pieprasījusi Padome. Parlamenta

delegācijai skaidrs bija arī tas, ka dežūras laiks ir nepieciešams, ja jānodrošina darba nepārtrauktība. Padome nebija gatava pieņemt šādu ierobežojumu. Ko mēs panākam šādā gadījumā? Ja oficiants sēž tukšā restorānā, tas skaitās kā neaktīvs dežūras laiks, kas, protams, tiks novērtēts atšķirīgi. Taču tā tas nedrīkst būt! Izmantojot elastīgu pieeju, Parlaments arī atbalstīja priekšlikumu par maksimālo darba laiku, kas ir 48 stundas un piemērojams attiecībā uz darba ņēmēju, nevis attiecībā uz līgumu. Šajā gadījumā mēs pat nevarējām vienoties par šo apsvērumā minēto principu.

Parlamenta delegācijai bija skaidrs, ka labāk izvēlēties nevienoties, nevis sliktu kompromisu, kurš tiktu panākts uz darba ņēmēju rēķina. Pirms mēs sapratām, ka mūsu pacietība ir galā, Parlaments iesniedza Padomei vairākus priekšlikumus. Tomēr Padomē bija grupa, kas nebija gatava panākt kompromisu nekādā veidā. Turklāt uzskatu, ka dažos jautājumos Komisija varēja iesniegt priekšlikumus, kas piedāvātu ieviest līdzsvaru starp Padomes un Parlamenta nostājām.

Savu pilnvaru laikā šis Parlamenta sastāvs koplēmuma procedūrā ir pieņēmis 389 tiesību aktus. No tiem 24 akti tika pieņemti trešajā lasījumā pēc vienprātīga balsojuma. Tas skaidri parāda, ka iestāžu starpā ir izveidojusies sadarbības kultūra. Pirmo reizi kopš Amsterdamas līguma stāšanās spēkā Samierināšanas komitejai nav izdevies panākt vienošanos attiecībā uz Darba laika direktīvu. Ceru, ka jaunais Komisijas sastāvs ļoti drīz iesniegs jaunu priekšlikumu, kas, es ceru, ļaus panākt vienošanos.

Visbeidzot es īpaši vēlētos pateikties Samierināšanas komitejas sekretariātam par izcilo sagatavošanas darbu.

Michal SEDLÁČEK, *Padomes priekšsēdētājs*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, Čehijas prezidentūras vārdā es vēlētos jūs informēt par Padomes nostāju attiecībā uz to sarunu pabeigšanu, kas saistītas ar Darba laika direktīvas pārskatīšanu. Kā jūs to noteikti zināt, Padome ir pavadījusi četrus garus gadus, apspriežot šīs direktīvas grozījumus, beigās nonākot pie kopējas nostājas par saturu, bet pirms tam ir risinātas ļoti sarežģītas sarunas.

Dalībvalstis, nobalsojot ar kvalificētu balsu vairākumu, vienojās, ka galvenais strīdus jautājums par atteikumu tiks atstāts direktīvā, tomēr tiks paredzēti stingri nosacījumi, kas noteiks ievērojami stingrāku piemērošanas kārtību. Padome, piemēram, vēlējās samazināt maksimālo nedēļas darba laiku, kurā tiek izmantots atteikums, kas dod tiesības neievērot pāreju no 78 uz 60 vai 65 darba stundām, un ierosināja aizliegt atteikumu izmantošanu, ja tiek parakstīts darba līgums, vai ierobežots periods, kura laikā darba ņēmējiem jāpiekrīt strādāt atteikuma režīmā uz laika posmu līdz vienam gadam. Padomes mērķis bija ierobežot atteikumu izmantošanu dalībvalstīs, tomēr galvenokārt tā paredzēja stiprināt to darba ņēmēju aizsardzību, kuri izmanto atteikuma iespēju. Šo direktīvas projektu Padome uzskatīja par labi līdzsvarotu dokumentu, kas sekmē darba ņēmēju aizsardzību, un cerēja, ka tas būs pieņemams arī Parlamentam, kuram vajadzēja šo dokumentu apstiprināt otrajā lasījumā.

Kopš pagājušā gada decembrī notikušā balsojuma Čehijas prezidentūra ir bijusi ļoti informēta par abu iestāžu atšķirīgo viedokli attiecībā uz direktīvas projektu, tomēr tā neuzskatīja, ka sarunu procedūra ir abu iestāžu cīņa par prestižu. Tā vietā prezidentūras pārstāvji ir izmantojuši pragmatisku, neideoloģisku un reālistisku pieeju, ņemot vērā faktisko situāciju Eiropas darba tirgū. Nav apstrīdams, ka patlaban atteikumu izmanto 15 no 27 ES dalībvalstīm. Kopš šī gada janvāra, kad Čehijas Republika pārņēma prezidentūras vadību, mēs esam risinājuši ļoti intensīvas sarunas visos līmeņos, cenšoties panākt kompromisu ar Parlamentu. Dalībvalstu pirmā tikšanās par šo jautājumu notika 13. janvārī Prāgā. Līdz šim ir notikušas vismaz astoņas neoficiālu dialogu kārtas, kā arī oficiālā sarunu procesa trīs kārtas. Šajā saistībā es vēlētos pateikties Komisijai, jo īpaši komisāram V. Špidla, par sniegto speciālistu palīdzību un konstruktīvo pieeju, meklējot iespējamo kompromisu attiecībā uz šo direktīvas redakciju. Padome vēlējās vienoties un panākt kompromisu par kopējo nostāju, tomēr par spīti tam vienošanās netika panākta. Pēdējo četru mēnešu laikā Čehijas prezidentūra ir bijusi ļoti aktīva un atbildīga, risinot sarunas ar Parlamentu un iesniedzot Parlamentam daudzus kompromisa risinājumus par dažādiem jautājumiem attiecībā uz šo direktīvu, lai atrastu galīgo risinājumu, kas būtu pieņemams gan Padomei, gan Parlamentam.

Šodien es varu paziņot, ka Padome ir piekāpusies vairākas reizes, lai apmierinātu Parlamenta prasības, tomēr Parlamentam ar to bijis par maz. Padome, piemēram, bija gatava atkāpties no kopējās nostājas un atbalstīt Parlamenta viedokli, kam atbilstīgi viss dežūras laiks patiešām ir darba laiks. Padome piekāpās arī debatēs par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu attiecībā uz papildu dienas laika atpūtas nodrošināšanas termiņu un vadošo darbinieku noteikšanu, un es varētu turpināt šādu piemēru uzskaiti. Padome vēlējās vienoties ar Parlamentu par svarīgāko, proti, atteikuma, jautājumu, un bija gatava pielāgoties Parlamenta prasībām un pieņemt citus šīs iestādes priekšlikumus, piemēram, aizliegumu izmantot atteikumu pārbaudes laika periodā un maksimālā darba laika nedēļā likvidēšanu saistībā ar atteikumu, lai arī mēs, protams, jutām, ka rīkojāmie pretēji darba ņēmēju interesēm. Mēs pat bijām gatavi pieņemt ideju, kas paredzēja ieviest faktiski nostrādāto

stundu reģistrāciju saistībā ar atteikumu. Tomēr Parlaments nepieņēma pat pusē jautājumu, lai atbalstītu Padomes nostāju.

Runājot Čehijas prezidentūras vārdā, man patiesi žēl, ka Parlaments neizrādīja vēlēšanos panākt kompromisu un vienoties par pārskatīto direktīvu, kuru piecus garus gadus ir gaidījušas ne tikai dalībvalstis, bet arī ES iedzīvotāji. Vienošanās par pārskatīto direktīvu sekmētu darba ņēmēju lielāku aizsardzību, palīdzētu atrisināt problēmu saistībā ar dežūras laiku un atpūtu, kā arī radītu iespējas pakāpeniski samazināt atteikumu izmantošanu dalībvalstīs. Tomēr EP deputāti sarunu komitejā neuzklausa šos priekšlikumus. Viņi atteicās pieņemt šos priekšlikumus un atteicās pieņemt Padomes izteiktos priekšlikumus un Komisijas piedāvātos kompromisus, tā vietā uzstājot uz savu ideoloģisko nostāju. Tā kā Parlaments nevēlējās ņemt vērā Padomē esošo situāciju un faktisko situāciju, spēkā paliks jau ieviestā direktīva. Atteikuma izmantošana netiks ierobežota, netiks ieviesta nekāda uzraudzība, un darba ņēmēji arī turpmāk strādās līdz pat 78 stundām nedēļā. Visticamāk, Parlamenta attieksme sekmēs vēl lielāku atteikuma izmantošanu. Patlaban Eiropas Komisija ir saņēmusi signālus no citām divām dalībvalstīm, kas paredzējušas ieviest atteikumu, un tādējādi zūd cerības, ka vēlāk šo atteikumu varētu atcelt. Padome vēlējās novērst šo iespēju, tomēr Parlaments lēma citādi.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man patiešām ļoti žēl, ka Padomei un Parlamentam neizdevās panākt vienošanos pēdējā sarunu kārtā, apspriežot Darba laika direktīvas pārskatīšanu. Komisija izdarīja visu, kas bija tās spēkos, lai atrastu kompromisu, iesniedza virkni priekšlikumu par visiem svarīgākajiem jautājumiem, lai abām likumdošanas procesā iesaistītajām iestādēm palīdzētu pietuvoties dokumenta galīgajai redakcijai. Tomēr beigās Padome un Parlaments uzstāja uz atšķirīgiem viedokļiem attiecībā uz turpmākajiem izņēmumiem un atteikumu, ko nebija iespējams saskaņot.

Es saprotu un ņemu vērā Parlamenta vēlmi pilnībā pārtraukt izņēmumu izmantošanu. Tas būtu ideāls risinājums arī man, un 2005. gadā mēs to ietvērām arī Komisijas grozījumā, kas iesniegts saistībā ar šo direktīvu. Tomēr pēc vairākiem sarunu gadiem ir kļuvis diezgan skaidrs, ka šis aspekts neatvieglos vienošanos Padomē, un ar to neizdosies pārvarēt bloķējošo mazākumu. Pārāk daudz dalībvalstu vienkārši uzstāja uz individuālu izņēmumu izmantošanu un šī noteikuma saglabāšanu šajā direktīvā. Tāpēc Komisija iesniedza alternatīvus priekšlikumus, lai uzlabotu to darba ņēmēju tiesisko aizsardzību, kuri izmanto izņēmumus, tādējādi pavājinot to izmantošanu praksē. Komisija arī ierosināja ieviest pastāvīgu uzraudzību attiecībā uz izņēmumu izmantošanu nacionālā un Eiropas līmenī, kā arī ierobežot izņēmumu vienlaicīgu izmantošanu, kas mazinātu stimulu dalībvalstīm piešķirt izņēmumus. Es stingri uzskatu, ka šī pieeja praksē patiesībā uzlabotu darba ņēmēju apstākļus un — tas ir vēl svarīgāk — sekmētu dalībvalstu ilgtermiņa izredzes vienoties par visu izņēmumu apkopošanu. Parlaments uzskatīja, ka nav labāka risinājuma par pilnīgu atteikuma atcelšanu. Es ņemu vērā šāda lēmuma pamatojumu, tomēr man ir cits viedoklis.

Kā jau iepriekš daudzkārt esmu minējis, es stingri uzskatu, ka nespēja panākt vienošanos par grozījumu ir slikt signāls Eiropas darba ņēmējiem un uzņēmumiem, Eiropas iestādēm un plašākā nozīmē — Eiropai kopumā. Pirmkārt, tas nozīmē, ka izņēmumu problēma nav atrisināta un izņēmumi tiks izmantoti arī turpmāk saskaņā ar pašreiz spēkā esošo direktīvu, neparedzot tās darbības beigu termiņu, saglabājot tikai dažus ierobežojumus un vispār neparedzot konkrētu pārskatīšanu. Zinu, ka daudzi no jums iebilda, jo darba ņēmēji strādātu 65 stundas nedēļā, un es pilnībā saprotu šīs bažas, tomēr tas ir fakts, ka pašreizējā direktīva pieļauj, ka darba nedēļa ilgst līdz pat 70 stundām. Otrkārt — lai gan Tiesas nolēmums par dežūras laiku un papildu atpūtas laiku paliks nemainīgs, baidos, ka daudzos gadījumos praksē tas nenodrošinās darba ņēmēju labāku aizsardzību. Daudzās dalībvalstīs ir jomas, kurās ir liels dežūras laika īpatsvars, un tās sastopas ar patiesām problēmām saistībā ar to noteikumu ievērošanu, kas izriet no spriedumiem SIMAP un Jaeger lietās. Tas radījis situāciju, ka līdz šim aizvien vairāk dalībvalstu ir sākušas izmantot izņēmumus, lai atrisinātu šo problēmu. Patlaban ir 15 tādas valstis, un es baidos, ka tagad, tā kā nav panākta vienošanās par dežūras laiku, vēl vairāk dalībvalstu sāks izmantot atteikumu, lai panāktu atbilstību Eiropas Kopienas Tiesas nolējumam, jo tām nebūs citas izvēles iespējas. Aizvien vairāk dalībvalstīm sākot izmantot izņēmumus, Padomē būs aizvien grūtāk panākt vienošanos par izņēmumu atcelšanu. Treškārt, sarunu neveiksmīgais iznākums nozīmē, ka virkne ļoti nozīmīgu īpašo garantiju, ko Padome apstiprinājusi visiem tiem darba ņēmējiem visā Eiropas Savienībā, kuri patlaban izmanto izņēmumus, nebūs likumīgas un nestāsies spēkā. Un visbeidzot — mēs esam zaudējuši arī iespēju uzlabot tos pasākumus, kuru mērķis ir saskaņot darba un ģimenes dzīvi, un precizēt definīciju par pašnodarbināto darba ņēmēju variācijām. Tomēr abas likumdošanā iesaistītās iestādes tagad ir pieņēmušas savu lēmumu, radot tūlītējas sekas, kas nozīmē, ka izņēmumi netiks īpaši pārskatīti, kā to pieprasa pašreiz spēkā esošā direktīva. Es respektēju šo lēmumu. Tagad kopā ar citiem Komisijas locekļiem mēs apsvērsim šo situāciju, kas radusies pēc likumdevēju neveiksmīgā mēģinājuma panākt vienošanos.

Tomēr es vēlētos arī atzīmēt, ka pēc pieciem sarunu gadiem, kuru laikā tika iesniegti vairāki nepilnīgi priekšlikumi un veikti vairāki mēģinājumi atrast risinājumu, tas netika atrasts. Tas nozīmē, ka nebūs viegli iesniegt jaunu priekšlikumu, kas brīnumainā kārtā varētu atrisināt šo situāciju. Tādēļ es uzskatu, ka kopā ar sociālajiem partneriem šī situācija jāpārskata ļoti rūpīgi. Tikai tad Komisija spēs pieņemt citu lēmumu un rīkoties citādi.

Hartmut Nassauer, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā pateikt, ka šāda situācija nav Eiropas darba ņēmēju interesēs, jo saistībā ar jauno darba laika tiesību aktu īstenotā samierināšanas procedūra beigusies neveiksmīgi, un iepriekš spēkā esošais tiesību akts par darba laiku tiks piemērots arī turpmāk.

Es vēlētos arī norādīt, ka ir izveidojies mīts par to, ka tā ir tikai Padomes vaina, bet lielākā daļa Parlamenta deputātu kā bruņinieki mirdzošās bruņās ir ziedojuši sevi darba ņēmēju interesēs. Patiesībā abas puses ir vainīgas. Tā ir taisnība, ka Padome ne par mata tiesu nemainīja savu viedokli par atteikumu, bet Parlamenta vairākums arī neizrādīja elastīgumu, uzstājot, ka risinājums iespējams tikai tad, ja atceltu atteikuma izmantošanu. Rezultātā abas puses satikās, bet īsti nepamanīja viena otru, un šādu rezultātu bija viegli paredzēt.

Tā ir zaudēta iespēja. Piemēram, būtu bijis iespējams ieviest Eiropas dežūras laika noteikumus, paredzot, ka visā Eiropā „dežūras laiks ir darba laiks”, kā to ir noteikusi Eiropas Kopienu Tiesa. Lai to panāktu, Parlamenta vairākumam atteikuma jautājumā vajadzēja piekāpties pavisam nedaudz, piemēram, attiecībā uz to nosacījumu noteikšanu, kas ļautu izmantot atteikumu, kam jābūt iespējami stingrākiem, kā arī jautājumā par to, kurš pieņem lēmumu par atteikumu. Bija jāiesaista abas nozares puses. Tomēr tas nav noticis. Uzstājīgā prasība par katru cenu atcelt atteikumu kļuva neapstrīdama. Tā bija nesamierināmās uzvedības otra puse, un tā noveda pie jaunā risinājuma neveiksmes. Tā ir ļoti nožēlojama situācija. Kā jau teicu, šāds risinājums nav darba ņēmēju interesēs.

Alejandro Cercas, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lai gan veltīgi centieni noved pie grūtsirdības, es vēlos atkārtot, ka atteikuma iespēju vajadzētu likvidēt, jo tā bija paredzēta uz desmit gadu periodu — kas beidzās 2003. gadā — un šīs iespējas likvidēšana ir ārkārtīgi svarīga cilvēku veselībai, ģimenes un profesionālās dzīves apvienošanai, mums, lai mēs varētu noorganizēt debates, kas atbilst gan tām, kādās piedalījāmies pirms pusstundas, gan tām, kas vēl sekos, tāpat arī Starptautiskās Darba organizācijas starptautisko konvenciju ievērošanai, Eiropas sociālo tiesību īstenošanai, darba ņēmēju organizāciju iespējai palikt nemainīgām, kā arī iedzīvotājiem, lai viņi arī turpmāk varētu uzticēties ES iestādēm.

Kā teica mūsu priekšsēdētājs, vienošanās netika panākta, jo Padome visu laiku ierosināja iet pagātnes virzienā, vēl tālāk par 19. gadsimtu, darba tiesības padarot tikai par divpusējām attiecībām starp darba ņēmēju un darba devēju, bez likumiem un noteikumiem, bez jebkādiem noteikumiem, izņemot „brīvo izvēli”, aizmirstot, ka spēka sadale starp darba ņēmēju un darba devēju vienmēr ir nelīdzsvarota.

Tā nav taisnība; viņi sevi mulķo. Parlaments ir satraukts; tas ir nodrošinājis visu veidu alternatīvas, lai atrisinātu patiesās problēmas, bet šī ir ideoloģiska problēma. Padome nevēlējās atcelt atteikuma iespēju. Mazākums Padomē vēlējās panākt, lai atteikums, kas kā pagaidu risinājums tika ieviests 1993. gadā, kļūtu par pastāvīgu instrumentu, un ar Parlamenta balsojumu to ieviest pavisam, mums šajā cīņā atstājot cerību un cieņu.

Viņi patiešām negribēja atcelt atteikumu; viņi tikai vēlējās atteikuma iespēju virspusēji pārveidot un izdarīt to pastāvīgi, likvidējot vienu no Eiropas sociālo tiesību pamatinstrumentiem. Tā ir taisnība, un nav pareizi apgalvot, ka tas bija darba dienas saīsinājums — ņemot vērā Komisijas un Padomes priekšlikumu, kas kopā paredzēja 78 darba stundas nedēļā — jo trīs mēnešu laikā bija jāaprēķina 60 un 65 stundas.

Tāpēc, lūdzu, pārstāji atpūsties ko tādu, kas nav taisnība. Pārstāji maldināt sabiedrību! Atzīstiet, ka vēlējāties par pastāvīgu padarīt to, kam bija pagaidu raksturs kopš 1993. gada, kā arī to, ka jūs vēlējāties izņēmuma gadījumos izmantojamu instrumentu pārvērst par regulāri izmantojamu instrumentu.

Viņi piedāvāja ieviest atkāpi, kā tas paredzēts 20. pantā; atkāpi, nevis izņēmumu, kas būtu kaut kas parasts. Turklāt tajā pašā laikā šis priekšlikums bija kā straujš uzbrukums Tiesas judikatūrai. Tas atcēla ārstu tiesības un viņu darba apstākļus. Viņi patiesībā nekad nav pietuvojušies mūsu vai Tiesas idejai attiecībā uz kompensējošu atpūtu ārstiem. Tas bija straujš uzbrukums darba ņēmējiem. Vēl jo vairāk — viņi apsūdzējuši mūs par to, ka mēs ar šo jautājumu nodarbojamies vēlēšanu laikā. Uzklusēt iedzīvotājus un darba ņēmējus — tas ir gods.

Mēs piedzīvojam milzīgu sociālo krīzi, starp iedzīvotājiem un mūsu iestādēm ir izveidojusies liela plaisa. Par laimi Parlaments nav meties ceļos Padomes priekšā, un par laimi, komisāra kungs, šeit sāks strādāt jauns Parlamenta sastāvs, jauns Padomes sastāvs, un, iespējams, notiks izmaiņas dalībvalstu valdībās; Eiropas darba ņēmējiem ir cerība — 17. decembra mandāts ir saglabāts, un mēs turpināsim savu cīņu, komisāra kungs.

(Aplausi)

Elizabeth Lynne, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, protams, mēs zinām par strupceļu, tomēr uzskatu, ka labāk nepanākt nekādu vienošanos, nekā panākt sliktu vienošanos.

Mēs vienmēr zinājām, ka šāda situācija būs nenovēršama, tomēr tas prasīja tik ilgu laiku, lai tagad to atzītu. Manuprāt, lielā mērā tas ir saistīts ar dažiem parlamentāriešiem, kuri savu vēlētāju acīs grib izskatīties neatlaidīgi.

Līdzko Parlamenta vairākums nobalsoja par atteikuma atcelšanu, protams, nevarēja panākt vienošanos, jo to izmanto 15 valstīs, kā mēs to tikko dzirdējām.

Es atbalstu Darba laika direktīvā paredzēto atteikšanos no 48 stundu limita, ja vien tā ir brīvprātīga iespēja. Komitejā es mēģināju pastiprināt šo iespēju un pārliecināties, ka jūs nevarēsiet parakstīt atteikuma noteikumus vienlaikus ar līgumu un jebkurā brīdī varēsiet atteikties no atteikuma. Jā, to patiešām piedāvāja arī Padome. Tas ir svarīgi no elastīguma, darba ņēmēju un arī darba devēju viedokļa. Kādēļ gan vajadzētu liegt nopelnīt par virsstundām, ja cilvēks pats to izvēlas?

Manas bažas bija saistītas arī ar to, ka cilvēkus varētu piespiest strādāt nelegālā darbā, un tādā gadījumā viņiem nebūtu piemērojami tiesību akti veselības un drošības jomā, tostarp direktīva par bīstamajām mašīnām.

Daudz lielāka problēma ir vairākkārtējie līgumi un neatkarīga darba definīcija. Salīdzinājumā ar atteikumu šie aspekti ir daudz vairāk sagrozīti, bet Padome šajā jautājumā faktiski nav pārvirzījies tālāk, un Parlaments arī nav šo jautājumu pārvirzījis tālāk.

Attiecībā uz dežūras laiku es uzskatu, ka visam dežūras laikam jābūt klasificētam kā darba laikam. Priecājos dzirdēt, ka saistībā ar šo jautājumu Padome ir spērusi soli uz priekšu.

Kā jau teicu šo debašu sākumā pirms pieciem gadiem, mums jārikojas tikai un vienīgi saskaņā ar Tiesas nolēmumiem SIMAP un Jaeger lietās. Bet varbūt mēs šādi rīkosimies nākotnē un veselības nozares jautājumu izskatīsim nošķirti.

Visbeidzot man jāsaka, ka esmu gandarīta, ka mēs esam saglabājuši atteikumu no 48 stundu limita, jo īpaši attiecībā uz ugunsdzēsējiem Apvienotajā Karalistē, kuriem būtu ļoti sarežģīti saņemt sociālo apdrošināšanu, ja viņi zaudētu atteikuma iespēju, un es apsveicu viņus saistībā ar šo kampaņu.

Elisabeth Schroeder, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, V. Špidla kungs, vēlēšanu laikā mēs būtu gribējuši kā dāvanu pasniegt Eiropas iedzīvotājiem Darba laika direktīvu, kas piedāvātu obligātos veselības un drošības standartus.

Tas būtu mūsu ieguldījums saistībā ar darba kvalitātes uzlabošanu. Mūsu rezolūcijā būtu noteikti obligātie standarti un tajā pašā laikā tā piedāvātu zināmu elastīgumu, kas būtu risinājums attiecībā uz slimnīcām. Tomēr Padome šo ideju nobloķēja vairākus mēnešus, līdz beidzot tā cieta neveiksmi. Diemžēl šajā gadījumā arī Komisija ir daļēji atbildīga, jo tā nav sekmējusi risinājuma atrašanu. Komisijas priekšlikumos nevērīgi apgrābstītas darba tiesības un apšaubīts tāds aspekts, kas parasti būtu uzskatāms par likumīgu obligāto standartu. Mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas pārstāvji kopā ar Samierināšanas komitejas vairākumu, nebijām gatavi balsot par legalizētu ekspluatāciju.

Ir labi zināms, ka Vācijas nodarbinātības ministrs, sociāldemokrāts *Olaf Scholz* bija viens no lielākajiem iebildumu cēlājiem Padomē. Pilnā nopietnībā viņš vēlējās ieviest izņēmumus ilgtermiņa risinājumam, kas ļautu cilvēkiem strādāt līdz pat 78 stundām nedēļā. Vācijā viņš pieprasa, lai viņu ieceltu par darba ņēmēju pārstāvi, bet Briselē viņš uzstājas kā to Padomes locekļu pārstāvis, kas iestājas pret Eiropas darba ņēmēju interesēm. Viņš ir iedūris dunci sociāldemokrātu mugurā.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, mēs atzinīgi vērtējam to, ka Eiropas Parlamentam un Padomei neizdevās panākt vienošanos attiecībā uz grozījumiem direktīvā par darba laika organizēšanu, jo ierosinātās izmaiņas bija sliktāks risinājums par pašreizējo, un tas attiecas gan uz vidējo darba dienas ilgumu, gan dežūras laiku.

Patiesībā Eiropas Komisija un Padome mēģināja panākt, lai vēl vairāk samazinātu darba vērtību, un uzbrukt arodbiedrību sarunu tiesībām un darba koplīguma slēgšanai. To varētu panākt, atļaujot izmantot vienkāršotus administratīvos noteikumus, lai regulētu darba laika organizāciju un darba samaksu, tādējādi apdraudot dežūras laiku un tiesības uz atpūtas laiku, kas darba tiesību ziņā būtu solis atpakaļ 100 gadus pagātnē.

Tādējādi atbilstīgi esošajiem tiesību aktiem joprojām paliek spēkā pienākums izmaksāt darba algu pilnā apmērā par dežūras laiku, ieskaitot atpūtas laiku, gan veselības aprūpes, gan avārijas vai ugunsdzēsības dienestos vai citā darbības jomā.

Mēs trupināsim pievērst sabiedrības uzmanību uz darba ņēmēju pūlīņiem, kas vērsti pret bēdīgi slaveno atteikumu, atbalstot atbilstīgu darba novērtēšanu. Mēs turpināsim pārliecināt, ka jāsamazina darba dienas ilgums, saglabājot iepriekšējo atalgojumu, kas ir svarīga prasība lejupslīdes laikā, lai radītu jaunas darbavietas un samazinātu bezdarbu. Mēs arī turpināsim sekmēt darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību darbā, kā arī darba un ģimenes dzīves apvienošanu.

Mēs vēlamies izveidot patiesi sociālu Eiropu, kas netiek aizmirsta pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, 18. februārī prezidents V. Klaus atzīmēja, ka ES struktūra ir dogma, kas nonāk pretrunā ar ES mantojuma pieredzi.

Dalībvalstīm ir mantojums. Tās risina jautājumus atbilstīgi saviem noteikumiem, arī attiecībā uz nodarbinātību. Kad es to norādīju pirmajā samierināšanas sanāksmē un piebildu, ka dalībvalstis nevajadzētu ierobežot, kolēģi deputāti sāka šaubīties, vai mani vajadzēja aicināt uz šo sanāksmi. Te nu, lūk, jums ir demokrātija!

Komisāra dokumentā, kas tika sagatavots vēlāk tajā pašā vakarā, bija iekļauts šāds formulējums: „ņemot vērā (...) darba ņēmēju vēlmes un vajadzības, nav iespējams noteikt datumu, kad beigtu izmantot iespēju nepiemērot direktīvu” — ir jauki sadzirdēt tādu atbalsi!

Kā teica prezidents V. Klaus, starp ES iedzīvotājiem un viņu ievēlētajiem pārstāvjiem ir izveidojusies liela plaista, tomēr tā ir daudz mazāka dalībvalstīs, kuras Eiropas Savienībai piešķir nedemokrātisku raksturu. Es tam piekrižu un, pirmkārt, uzstāju, ka mums vairāk jāpārstāv savi pilsoņi. Galu galā 2004. gadā atteikumu vēlējās izmantot tikai četras dalībvalstis, bet tagad tās ir 15. Vai tas jums kaut ko nepasaka priekšā? Un EP deputāti bija pietiekoši nekaunīgi, lai aicinātu 15 no 27 valstīm veidot bloķējošo mazākumu — Parlaments to noliedz!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Šajās sarunās izgaismojās divi jautājumi: tā sauktais dežūras laiks un atteikuma klauzula.

Attiecībā uz dežūras laiku es vēlos pateikt, ka mēs bijām ļoti tuvu kompromisam, bet pēdējā brīdī Padome neizskaidrojamā veidā nobremzēja.

Attiecībā uz atteikumu Parlaments nekad nevarētu pieņemt tā nenoteikto vispārinājumu, jo praksē tas vienkārši nozīmētu, ka darba tirgū tiktu atcelti ierobežojumi.

Patlaban ir 15 valstis, kas izmanto atteikumu, un šāda situācija izveidojusies, jo dežūras laika proporcija nav pietiekama, lai rastu risinājumus pašreizējām vajadzībām. Dežūras sistēma nav pietiekami efektīva, lai apmierinātu pašreizējās vajadzības, jo īpaši veselības jomā. Parlamenta priekšlikumā šis jautājums tika atrisināts, un tik daudzām valstīm izmantot nebūtu nepieciešams atteikumu. Sarunu laikā to atzina pat prezidentūras pārstāvji.

Ir pilnīgi skaidrs, ka atteikums nekādā ziņā nav saistīts ar elastīgumu. Elastīgumu pilnībā var nodrošināt, ja par bāzes laikposmu nosaka gadu, kā to 2005. gadā ierosināja Parlaments.

Parlaments vienmēr ir cīnījies par šo jautājumu, lai mēs varētu gūt vismaz paviršu ieskatu saistībā ar atteikuma atcelšanas datumu. Tomēr bloķējošais mazākums Padomē ne vien pieņēma šo atteikumu, bet arī vēlējās to piemērot kā noteikumu, nevis izņēmumu. Es vēlētos jums atgādināt, ka atteikums tika apstiprināts 1993. gadā, tomēr to skaidri noteica par izņēmumu.

Dāmas un kungi, darba līgumus nevar salīdzināt ar citiem līgumiem, kuros puses ir pilnīgi vienādā situācijā. Darba tiesības un zinātne pastāv Eiropā, jo ilgu laiku bija pieņemts, ka viena puse ir neizdevīgā stāvoklī, un tādēļ tā ir jāaizsargā.

Skaidri paužot neelastīgu attieksmi, bloķējošais mazākums Padomē vēlējās pārtraukt šo aizsardzību, kas, manuprāt, ir pilnīgi nepieņemama rīcība ikvienam, kurš aizstāv Eiropas sociālā modeļa galvenās pamatvērtības.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izmantot šo iespēju un pateikties saviem kolēģiem no sarunu grupas par viņu konstruktīvo sadarbību. Žēl, ka šo vienošanos neizdevās panākt. Tas ir tādēļ, ka patlaban jau ir izveidojusies tāda situācija, kurā 15 dalībvalstis izmanto atteikuma iespēju. Protams, šo valstu varētu būt arī vairāk, bet tas nav nekas labs.

Es varu jums arī pateikt, ka sarunās mēs esam panākuši zināmu progresu. Attiecībā uz dežūras laiku un darbā pavadīto brīvo laiku es uzskatu, ka esam pārvirzījušies uz priekšu, jo visi atzinām, ka dežūras laiks ir jāaprēķina kā darba laiks. Uzskatu, ka šajā jautājumā mēs varējām panākt vienošanos. Bet mēs nepanācām atteikuma dēļ. No vienas puses, tā bija Padome, kas ar bloķējošu mazākumu pilnībā atteicās atcelt atteikumu, bet, no otras puses, — un tas bieži tiek aizmirsts — Eiropas Parlamenta vairākums īpaši nevēlējās atteikties no atteikuma, jo tam nav nekādas saistības ar veselību un drošību. Mēs, EP deputāti, mēģinājām, mēs ierosinājām, ka Padomei pašai jānosaka gala termiņš. Beigās mēs pat gribējām pateikt: „Mēs vienkārši nosakām datumu turpmākām sarunām un galīgā termiņa piedāvāšanai”. Tomēr Padome nevēlējās pieņemt pat šo priekšlikumu. Un tad risinājumu vairs nebija iespējams panākt. Tā tas nebija, M. Sedláček kungs, ka Padome pieņēma visus Parlamenta nosacījumus attiecībā uz atteikumu. Uzsākot sarunas pēdējā dienā, vairāk vai mazāk tika noraidīti visi ieteikumi. Es varu apstiprināt, ka atteikumu patiesībā vēlas atcelt vairākums. Tas ir liels vairākums Parlamentā un vairākums Padomē, bet diemžēl mazākums Padomē drīkst izlemt, ka atteikums ir jāsaglabā. Šāda situācija ir neapmierinoša. Ceru, ka Komisija atjēgsies un sapratīs, ka cilvēki uzņemsies savu atbildību un par jauna priekšlikuma izejas punktu tiks noteikta šīs direktīvas būtība, proti, darba ņēmēju veselība un drošība, un ka tādā veidā atteikums pakāpeniski izzudīs.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Parlaments un tā referents bija spiesti noraidīt sliktu kompromisu, un viņi bija tiesīgi tā rīkoties. Mūsu delegācija palika uzticīga nostājai, ko ar ļoti lielu vairākumu apstiprināja plenārsēdē, pieprasot pilnībā atcelt visus izņēmumus, kas attiecas uz likumīgo darba laiku.

Tomēr patiesībā Parlaments bija vienīgais, kas vēlējās panākt progresu. Eiropas iedzīvotāju pārstāvji bija pārvirzījušies tālāk par partejisko sadalījumu, lai pieliktu punktu šim atteikuma anarhismam. Mēs bijām vienīgie, kas ierosināja patiesu kompromisa dokumentu, ko Padome, tāpat kā Komisija, vienkārši ignorēja. Padome un Komisija nostādīja sevi starp tiem, kuri dedzīgi iebilst pret jebkādu progresu saistībā ar darba ņēmēju tiesībām Eiropā.

Padomes priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka jūs savus mērķus sasniedzāt. Tiesa liek jums visu dežūras laiku uzskatīt par darba laiku; tādējādi šādā ziņā jūs neko neesat zaudējuši. Atteikums, ko jūs vēlaties, joprojām praksē tiek izmantots, tādējādi palēninot progresu. Vairāk nekā jebkad agrāk jūnijā ievēlētajiem jaunajiem deputātiem būs jācinās par sociālo standartu hierarhisku saskaņošanu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Padomei roku rokā ar Komisiju ir jāuzņemas pilna atbildība par nespēju atrast kompromisu, un tam ir vienkāršs iemesls — tas tādēļ, ka jūs uzstājat, lai mēs pieņemtu tādu kompromisu, kas uz visiem laikiem saglabātu atteikumu; jūs vēlējaties maldināt un pazemot mūs un miljoniem darba ņēmēju, 1993. gadā Lielbritānijai piešķirto pagaidu izņēmumu pārvēršot par pastāvīgu noteikumu, kas vērsts pret darbaspēka interesēm. Par laimi lielais vairākums Eiropas Parlamentā šo ideju noraidīja. Ikvienam, kam ir mazākās šaubas par to, kam jāuzņemas atbildība, jānoklausās Čehijas prezidentūras pārstāvja runa — dogmatisks neoliberālisms, stingra ideoloģija, augstprātība un lēts mēģinājums apkrāpt Eiropas iedzīvotājus.

V. Špidla kungs, jums nav tiesību interpretēt un piemērot Eiropas Kopienu Tiesas spriedumus *à la carte*; jums ir jāpiemēro Eiropas Kopienu Tiesas prakse un jāuzsāk pārkāpuma procedūras pret tām dalībvalstīm, kas gadiem ilgi nav piemērojušas Tiesas spriedumus. Jūs nevarat teikt, ka mēs to nedarām, jo mēs gatavojamies pārskatīt šo direktīvu. Saprotiet — Parlaments nekādā gadījumā nepiekritīs kompromisam, kas neparedz atteikuma atcelšanu.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Pēc sākotnējām cerībām, kas ļāva domāt, ka drīzumā panāksim vienošanos par pārskatīto Darba laika direktīvu, ir patiešām žēl, ka tas nav noticis. Ir vismaz divi iemesli, kāpēc tas nebija vislabākais ziņojums mūsu vēlētajiem pirms vēlēšanām. Pirmkārt, tā ir interesanta un negaidīta attīstība jaunajās dalībvalstīs.

Daži investori, jo īpaši no Austrumāzijas valstīm, mēģina ne vien ieviest Austrumāzijas darba ētiku, pret kuras izpaušmēm darba ņēmēji lūdz aizsardzību atbilstīgi likumam, bet jauninājumu ieviest arī darba tirgū — tas ir mēģinājums vietējos darba ņēmējus aizvietot ar Austrumāzijas darba ņēmējiem, kuri ir pieraduši pie citas darba kultūras un kuri strādājuši neierobežotu darba laiku. Pašreizējās krīzes situācijā, pieaugot bezdarba līmenim, asimetriskas attiecības starp darba ņēmēju un darba devēju kļūst aizvien izteiktākas. Tādēļ

patlaban darba laika ierobežošana ir vēl jo svarīgāka, paturot prātā vajadzību nodrošināt darba ņēmēju brīvību.

Otrā problēma, kas joprojām nav atrisināta un kas ievērojami ietekmē jaunās dalībvalstis, ir dežūras laika aprēķins. Šādos apstākļos mēs esam spiesti izmantot atteikumu, no kā mēs vēlējamies izvairīties, bet bez kura mēs nevarētu nodrošināt pamataprūpi. Priekšsēdētājas kundze, es nevēlos norādīt ar pirkstu, tomēr es gribu ticēt, ka jaunajā darba posmā pēc vēlēšanām mēs spēsim atrast pieņemamu risinājumu šīm būtiskajām problēmām.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Darba laika direktīvas neveiksme bija nenovēršama. Kā mēs jau iepriekš dzirdējām Parlamentā, pēc vairākiem gadiem Padome ir saglabājusi provokatorisku nostāju, ignorējot deputātu balsojumu, kas otrajā lasījumā pēc vairākiem gadiem tika atkārtots. Pēc šī balsojuma mūs izvērtēs vēlētāji — es vēlētos uzrunāt E. Lynne kundzi — jo patiesībā mūs pilnvaro tieši vēlētāji.

Jāsatraucas ir par to, pret ko ir vērsti šis ekstrēmisms. Padome vēlas saglabāt gan atteikumu, gan ikgadējo darba laika aprēķinu. Es vēlētos norādīt komisāra kungam un Padomei, ka 78 stundu darba nedēļa ir iespējama tad, ja pārceļ atpūtas laiku, kas paredzēts Padomes aizstāvētajā dokumentā. Tādējādi situācija ir sliktāka, nekā tā bija saistībā ar iepriekšējo direktīvu; godīgi runājot, ir grūti saprast ne vien to, kāds priekšstats Padomei ir attiecībā uz darbu un darba apstākļiem, kā arī arodbiedrībām un līgumiem.

Ja mēs turpinām izmantot atteikuma pieeju, ja mēs nestrādājam ar mērķi saskaņot darba apstākļus, tad mēs strādājam nevis Eiropas labā, bet pret to, citiem vārdiem runājot — radām apstākļus, kas vājina Eiropas sociālo struktūru un neļauj atrisināt jautājumus, kas saistīti ar pašreizējās krīzes patiesajiem iemesliem.

Tādējādi, godīgi un taisnīgi domājot, atbildība par neveiksmīgo iznākumu jāuzņemas Padomei. Parlaments savu pienākumu ir izpildījis.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, neveiksmes atzīšana ir pirmais solis ceļā uz veiksmīgu iznākumu. Samierināšanas process tiešām ir beidzies neveiksmīgi, bet tas neattiecas uz iespēju atjaunot dialogu; to varam sākt jau šodien.

Grūtības nav saistītas ar praktiskām problēmām, kas attiecas uz atsevišķu atkāpi no maksimālā darba nedēļas 48 stundu limita, jo tas bija tieši tas, kas bija vajadzīgs, lai pārvarētu šīs problēmas, kuras bija saistītas ar Parlamenta piedāvātajiem ilgajiem pārejas periodiem; problēmu radīja ļoti atšķirīgie viedokļi par Kopienas noteikumiem, kuru galvenais mērķis ir veselības un drošības garantēšana darbā. Nākamā problēma bija dežūras laika regulēšana atbilstīgi Tiesas nolēmumiem.

Attiecībā uz galveno problēmu, proti, atteikumu, uzskatu, ka Padomes piedāvātais risinājums bija juridiski pretrunīgs, un, visupirms, tas bija pretrunā, manuprāt, svarīgiem Eiropas aspektiem, ņemot vērā, ka Eiropa nevar (un nedrīkst) atteikties no savas sociālās dimensijas, nezaudējot savu identitāti. Bija neiedomājami Kopienas tiesību aktos iekļaut vispārējas, pastāvīgas tiesības, kas bija pretrunā ieteikumam, ko izstrādāja Komisija, kura savā sociālajā darba kārtībā mudināja dalībvalstis panākt atbilstību Starptautiskās Darba organizācijas konvencijai. Vienošanās būtu iespējams panākt arī tad, ja ieviestu virkni izņēmumu un vispārēju noteikumu; turklāt mēs būtu varējuši izmantot sociālās jomas dalībnieku ieguldījumu, jo viņi, ja ir ņemta vērā viņu neatkarība, var nodrošināt godīgas un efektīvas vienošanās.

Īsumā, Parlamenta priekšlikumos bija iekļauti risinājumi, kas varētu nodrošināt uzņēmumu vajadzības, proti, elastīgums, lai darba laiku pielāgotu dažādām darba slodzēm, jo tā tas ir, ka divas nozares nav vienādas, tāpat arī divi uzņēmumi vienā nozarē nav vienādi, turklāt mums un jo īpaši manai valstij — mums ir vissliktākie rādītāji, jo mums ir lielākais bezdarba līmenis Eiropas Savienībā — vajag nodrošināt, ka mūsu uzņēmumi var radīt vairāk darbavietu un ierobežot statu samazināšanu.

Dāmas un kungi, esmu viens no tiem, kas ir pārliecināti, ka mums steidzami jāīsteno mūsu sociālo sistēmu reforma; es arī uzskatu, ka ekonomikas efektivitāti ir pilnībā iespējams saskaņot ar cerību veikt sociālos uzlabojumus, kā arī saskaņot brīvību ar tiesiskumu, un tieši tāpēc mums visās dalībvalstīs ir jāievieš ierobežojumi un obligātie sociālie standarti.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, kad nākamās paaudzes izvērtēs šo Parlamenta sastāvu un tā ieguldījumu saistībā ar darba laika lietu, es ierosinu tām paskatīties, kā EP deputāti, saglabājot pilnīgu neticību, rīkojās triāloga laikā. Viņi ieraudzīs, ka 1990. gadu sākumā, kad sociāldemokrāti bija lielākā partija Parlamentā un kreisie vadīja vairumu dalībvalstu valdību, tika sagatavota un izstrādāta direktīva; viņi ieraudzīs, ka tā bija direktīva, kas, lai gan ar labiem nodomiem izstrādāta, atspoguļo standarta sociāldemokrātu

dogmu, uz kuru cilvēki nevar paļauties, lai izdarītu savu izvēli attiecībā uz savas darba un ģimenes dzīves līdzsvaru, ko vienmēr labāk pārzina un politiķi ko, protams, vislabāk pārzina Eiropas politiķi; viņi ieraudzīs, ka tā bija direktīva par darba laiku, kas gluži vienkārši nekad nav funkcionējusi.

Atteikums, kas sākotnēji bija paredzēts Apvienotās Karalistes situācijai, kļuva par atteikumu, ko pakāpeniski vajadzēja ieviest 14 citām valstīm, un šodien no Čehijas prezidentūras pārstāvja mēs dzirdējam, ka šai grupai pievienojas vismaz vēl divas citas valstis. Pagaidām 21 no 27 dalībvalstīm nekādi neizdosies panākt šīs direktīvas pareizu piemērošanu, vismaz ciktāl tas attiecas uz šo valstu veselības aprūpes dienestiem, tāpēc Komisija ir izstrādājusi priekšlikumus, lai atrisinātu šo situāciju.

Mums ir direktīva, ko, skaidri redzams, nevar īstenot, bet — kāda ir Parlamenta reakcija? Tas uzskata, ka cilvēkiem nav taisnība, arī dalībvalstīm un Komisijai nav taisnība, un visiem ir jāpiemēro vienādi ierobežojumi, kas, protams, neder nevienam. Saprotams, ka Padome atteicās piekāpties, jo, tāpat kā EP deputāti, arī dalībvalstu valdības tika ievēlētas, lai cilvēkiem radītu iespējas, nevis ierobežotu viņu brīvību. Tomēr viņi atcerējās to, ko atsevišķi EP deputāti ir piemirsuši.

Atteikuma iespēja patlaban paliek spēkā, bet tāpat paliek arī problēmas, un viss šis jautājums tagad būs jāpārņem jaunievēlētajiem EP deputātiem nākamajā Parlamenta sastāvā. Es vienīgi ceru, ka mūsu jaunie Parlamenta kolēģi izrādīs lielāku saprātu, parādīs, ka viņi ieklausās cilvēkos, nevis diktē tiem noteikumus, un saglabās šo direktīvu, nevis aizliegs atteikumu, un sāks visu no sākuma.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, pēc piecu gadu ilgiem intensīviem centieniem grozīt šo direktīvu par darba laika organizēšanu mēs esam cietuši neveiksmi saistībā ar pasākumiem, kuru īstenošana jau bija tik tuvu beigām. Parlaments nespēja panākt vienošanos ar Padomi un pieņemt jaunu un labāku tiesību aktu, kas uzlabotu darba ņēmēju situāciju, arī samazinot darba nedēļas maksimālo ilgumu, kas paredz pāreju no 78 uz 65 stundām un kas pieļaujams ar darbinieka piekrišanu.

Žēl, bet man jāsaka — un ar to es atšķiros no iepriekšējiem runātājiem, īpaši tiem, kas nāk no plenārsēžu zāles kreisās puses — liela daļa atbildības par šādu iznākumu jāuzņemas mūsu Parlamenta deputātiem, kas pieņēma nereālu sarunu stratēģiju. Daudzās Eiropas valstīs ir zināms izteiciens „bieži vien gribēt vislabāko var būt bīstami”. Diemžēl es pamanīju, ka sarunu laikā šo folkloras pārli, šķiet, lielākā daļa deputātu, īpaši plenārsēžu zāles kreisajā pusē sēdošo deputātu, ir pilnībā aizmirsuši.

Es vēlētos kaut ko pateikt, lai gan tas man nesniegs nekādu gandarījumu. Es atgādināšu Parlamentam, ka Samierināšanas komitejas pirmajā sanāksmē es ierosināju pieņemt kompromisa pieeju, kā arī atzīt, ka cerības uz radikālām izmaiņām nav pamatotas un var nobloķēt šīs sarunas, jo vairumā dalībvalstu darba laika organizēšanai elastīgi principi ir piemēroti jau gadiem ilgi, turklāt tas noticis ar darba ņēmēju piekrišanu. Diemžēl situācija ir tāda, kāda tā ir, un man ir aizdomas, ka šādu rīcību noteica priekšvēlēšanu kampaņa, nevis Eiropas darba ņēmēju intereses.

Stephen Hughes (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, tas patiešām ir dīvaini, ka Padomei ir jāvaino Parlaments šo sarunu izjukšanā. Parlaments sagatavoja visu sarunu norisi, visus kompromisa priekšlikumus. Vēlāk Komisija nāca klajā ar kompromisa priekšlikumu, bet Padome nepiekāpās ne par mata tiesu, tāpēc tā nedrīkst vainot Parlamentu šajā neveiksmē.

Šovakar *Philip Bushill-Matthews* runāja par darba ņēmēju izvēles brīvību; tā ir brīvība strādāt pašu izvēlēto stundu skaitu. Bet, *Philip*, palūkojies uz situāciju Apvienotajā Karalistē, tā ir dalībvalsts, kas visilgāk ir izmantojusi vispārēju atteikumu. Saskaņā ar Eiropas darbaspēka apsekojumu 3,5 miljoni darba ņēmēju regulāri strādā vairāk nekā 48 stundas nedēļā. Tas pats apsekojums liecina, ka 58 % — gandrīz 60 % — no tiem uzskata, ka viņi vēlētos strādāt mazāk par 48 stundām nedēļā. No šiem 3,5 miljoniem 2,2 miljoni Apvienotajā Karalistē nesaņem atalgojumu par virsstundām, ko viņi nostrādā katru nedēļu. Viņi nav traki, bet, protams, ir spiesti strādāt šīs stundas, un viņi ir nostādīti tādā situācijā, kad viņiem jāstrādā papildu stundas. Tā ir reālā situācija, ko radījusi atteikuma izmantošana.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Padome bija cieši apņēmusies saglabāt atteikuma procedūru pastāvīgi un tādējādi pagarināt darba nedēļu. Padome neizrādīja ne mazāko elastīgumu.

Dežūras laika problēma, pirmkārt un galvenokārt, ir to cilvēku problēma, kuri strādā sabiedrisko pakalpojumu nozarē, pārsvarā veselības aprūpes dienestos, kur garākas darba stundas nozīmē ne vien sliktākus apstākļus ārstiem un medmāsām, bet arī apdraudējumu pacientu drošībai un veselībai, kā arī ārstu civiltiesisko atbildību par nepareizu ārstēšanu. Izvēles brīvība šajā jomā nozīmēja, ka Radomas pilsētas slimnīcā Polijā darbā nebija pieņemts neviens darbinieks, kurš nepiekrīta šai procedūrai. Tas nozīmē, ka praksē izvēles brīvība nepastāv.

Dežūras laika sadale aktīvajā un neaktīvajā daļā ir mēģinājums klasificēt laiku, ko faktiski darbinieks, pildot savus darba pienākumus, pavadījis kā atpūtas laiku; tas ir darbavietā pavadīts laiks un to nevar organizēt neatkarīgi. Tādējādi praksē tas nozīmē, ka tiek zagts darbinieka laiks. Mums nav nekāda iemesla piekrist risinājumiem, kas, mūsaprāt, ir nelabvēlīgi.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, tālajā 1817. gadā sociāli domājošais Lielbritānijas uzņēmējs *Robert Owen* aizstāvēja astoņu stundu darba dienas ieviešanu. Viņš uzskatīja, ka ikviena indivīda labklājība ir iespējama, ja cilvēki strādā astoņas stundas un darbs ir efektīvi organizēts. Toreiz, tieši pirms 125 gadiem, tika dots sākotnējais stimuls, lai ieviestu astoņu stundu darba dienu Amerikas Savienotajās Valstīs. Tā ir viena no Eiropas sabiedrības demokrātiskām pārliecībām, ka, sāisinot darba nedēļas ilgumu, tiek veicināta cilvēka cienīga dzīve. Par laimi pēdējās desmitgadēs papildus šai pārliecībai lielāka uzmanība tiek pievērsta darba un aprūpes pienākumu sadalei.

Priekšsēdētājas kundze, šajā saistībā ir liels kauns par to, ka mums Eiropā joprojām jācīnās, lai ierobežotu maksimālo darba nedēļas ilgumu. Ja darba ņēmējiem tiek pieprasīts sistemātiski strādāt virsstundas un garas darba nedēļas, tas nozīmē likvidēt darbavietas. Dažādi pētījumi ir apliecinājuši, ka *Robert Owen* bija taisnība — vairāk nekā astoņu stundu pavadīšana darbā ir neproduktīva. Patlaban, kad aizvien vairāk pieaug bezdarbs, Padomes un Komisijas vairākums dodas pilnīgi nepareizā virzienā.

Michal SEDLÁČEK, *Padomes priekšsēdētājs.* – (CS) Dāmas un kungi, šis, manuprāt, bija ļoti interesantas debates. Es vēlētos īsumā atbildēt uz dažām iniciatīvām. Pirmkārt, es vēlētos pateikt kaut ko, kas šeit netika pieminēts, bet par ko būtu jārunā atklāti. Vai gadījumā nav tā, ka Eiropā ir visaugstākais darbinieku aizsardzības līmenis pasaulē? Uzskatu, ka tā tas ir, tāpēc jebkādas runas par centieniem, kuru mērķis ir likvidēt šāda veida aizsardzību vai atgriezties pie 19. gadsimta, vienkārši nav patiesas. Mēs tikai mēģinām šo aizsardzību pielāgot pašreizējai ekonomikai un pasaules ekonomikas situācijai. Mēs nedzīvojam 20. gadsimtā. Šis ir 21. gadsimts, un mēs strādājam — es nevēlos precizēt stundu skaitu — visu laiku. Vai jūs redzat šo mobilo tālruni, vai jūs redzat šos datorus? Mēs visi ik dienas saņemam e-pasta vēstules, un ir normāli tās saņemt 24 stundas dienā. Tajā pašā laikā nekad neviens nerēķina, cik daudz stundu viņš vai viņa patiešām strādā. Tāpēc šis mēģinājums — mēs runājam par zināmu elastīgumu — ir vienīgi visas Eiropas mēģinājums pielāgoties pasaules konkurencei.

Jums bija taisnība, *H. Nassauer*, kad teicāt, ka mums jāvienojas par šiem jautājumiem, piemēram, par dežūras laiku. Es vēlētos pateikt, ka šajā saistībā Padome ir nogājusi diezgan tālu ceļu, lai vienotos ar Parlamentu, un piekritusi, ka dežūras laiks būtu jāuzskata par darba laiku, pretēji tam, kā to paredzēja kopējā nostāja, kas diezgan atšķīrās no šī viedokļa. Padome pat ierosināja Parlamentam, ka ar šo direktīvu vajadzētu regulēt tikai dežūras laiku, atteikuma iespēju atstājot citai reizei, tomēr Parlaments uz to nereaģēja. *Figueredo* kungs teica, ka Padomes priekšlikumi ir apdraudējuši nodarbināto personu stāvokli, tomēr es vēlētos vēlreiz uzsvērt galveno domu. Padome ierosināja atteikuma iespējas izmantošanas gadījumā samazināt stundas no 78 uz 60 vai 65, bet *A. Cercas* noraidīja šo priekšlikumu. Padome ierosināja ierobežojumus attiecībā gan uz uzraudzību, gan uz atteikuma ieviešanu. Padome tam piekrita, tomēr tas joprojām netika apstiprināts. Iespējams, *J. Andersson* kungam situācija šķiet neskaidra, jo viņš apgalvo, ka Padome nevēlējās pieņemt Komisijas kompromisu priekšlikumus. Tieši pretēji — tā bija Padome, kas savā COREPER sanāksmē apstiprināja šos priekšlikumus. Tādējādi Komisijas ierosināto kompromisu pieņēma Padome, nevis Parlaments.

Es vēlētos arī piebilst, ka nezinu, kurš runājis ar Eiropas Savienībā sabiedrības pārstāvjiem. Mēs arī runājam ar ES sabiedrības locekļiem, bet viņi mums stāstīja, ka vēlas lielāku brīvību, viņi nevēlas nevienu, kas uzspiestu jaunus pienākumus, un politikus, kas iejaucas viņu personīgajā dzīvē. Atzīmējot komunisma valdīšanas ēras beigas Eiropā, tuvojas Samta revolūcijas 20. gadadiena, un cilvēki vēlas nosvinēt šo notikumu, aizstāvēt savu brīvību. Viņi nevēlas aizvien vairāk noteikumu un pienākumu, kas viņiem tiek uzspiesti.

S. Hughes kungs, domāju, ka savā runā es pietiekami skaidri minēju tos aspektus, par kuriem Padome bija gatava vienoties par kompromisu, tāpēc ir diezgan nepareizi apgalvot, ka Padome nepieņēma ne par mata tiesu. Tā kā referents izteica cerību, ka Eiropā notiks izmaiņas valdību līmenī, es vēlētos piebilst, ka es ar grūtībām varu iedomāties — ja šādas izmaiņas notiktu Lielbritānijā — ka konservatīvo valdībai un premjerministra *G. Brown* valdībai būtu atšķirīgs viedoklis.

Noslēgumā es vēlētos pateikt tikai to, ka mēs esam ļoti sarūgtināti par to, ka nav izdevies panākt vienošanos, bet ja jūs arī turpmāk atteikšities ieraudzīt ikdienas dzīves faktisko situāciju, proti, ka 15 no 27 valstīs izmanto atteikumu un patlaban daudzās profesijās darbinieku skaits ir nepietiekams, lai paveiktu darbu, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, tad atteikums arī turpmāk būs ikdienas dzīves sastāvdaļa. Atgriezīsimies pie šī jautājuma pēc 10 gadiem, kad situācija dalībvalstīs, iespējams, būs pavisam citāda. Izveidosim tādus

apstākļus dalībvalstīm, lai tām nebūtu jāizmanto atteikums, un tad mēs būsim pārsteigti par to, cik ātri mums izdevies panākt kompromisu.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Dāmas un kungi, šajās debatēs izskanēja argumenti, kas iepriekš izmantoti jau daudzkārt un ar labiem nolūkiem. Manuprāt, tas ir diezgan saprotami, jo šīs debates ir ilgušas piecus gadus un ietekmējušas mūs visus, un es vēlētos pateikties ikvienam, kam bija nopietna nozīme šajā procesā. Tomēr mēs joprojām neesam panākuši labu jeb stabilu rezultātu, un mums, iespējams, ir jārod īstā atbilde šajā situācijā. Es vēlētos atzīmēt, cik tipiski bija tas, ka debatēs tika aplūkots gandrīz tikai jautājums par atteikumu un, varbūt ierobežotā apjoma dēļ, — dežūras laiku. Tajās netika pievērsta uzmanība, piemēram, papildu atpūtai, un cita starpā netika ņemtas vērā izmaiņas saistībā ar nakts darbu. Īstenībā visas izmaiņas, kas krietni vien pārsniedza dežūras laika un atteikuma jautājumu jomu, zināmā mērā ir izmantotas par šo divu jautājumu ķīlu. Direktīva tika apstiprināta 1993. gadā, pieņemot izņēmumu. Šī direktīva paredzēja zināmu pārskatīšanu, bet ne tādu, kas galveno uzmanību pievērstu vienīgi atteikumam, nevis direktīvai kopumā. Eiropas Kopienu Tiesa 2003. gada nolēmumā noteica, ka dežūras laiks darbavietā jānoskaidro par darba laiku. Nolēmumā ir sava loģika un tas man ir saprotams. Kopš tā laika strauji pieaudzis to dalībvalstu skaits, kas izmanto atteikumu. Iemesls tam ir gluži vienkāršs. Lielākajā daļā dalībvalstu darbavietā pavadītais darba laiks, patiesībā netika uzskatīts par darba laiku, un tiklīdz bija jāaprēķina noteikts darba laiks, dalībvalstis sāka izmantot atteikumu, lai panāktu atbilstību šai direktīvai.

Dāmas un kungi, kā jau norādīju, situācija ir sarežģīta, un tai ir pašai sava iekšējā dinamika. Īstenībā visi iespējamie risinājumi jau ir izskatīti šo piecu gadu laikā, kad notikušas debates, kurās ir panākts ļoti daudz. Tomēr domāju, ka mūsu debates vēl nav beigušās, un mums ir jāturpina meklēt citus risinājumus, jo pašreizējā situācija nav apmierinoša. Ir vairāki iemesli, kāpēc tā ir neapmierinoša, turklāt tie ir arī citi iemesli, ne tikai dežūras laiks (es to uzskatu par visnopietnāko aspektu) un atteikums, kas bez šaubām ir būtisks aspekts. Citi iemesli ir saistīti ar nakts darbu, papildu atvaļinājumu un virkni citu jautājumu, kurus varētu noskaidrot — un, manuprāt, pakāpeniski tas būtu jādara — lai uzlabotu drošību un veselības aizsardzību darbā, jo šī konkrētā direktīva attiecas uz drošību un veselības aizsardzību darbā. Darba laika organizēšana, kas reglamentēta šajā direktīvā, ietver arī šo īpašo aspektu, nevis tikai šo plaši izplatīto aspektu.

Dāmas un kungi, pēc nopietnām un garām debatēm, kas ilgušas piecus gadus, abām likumdošanas procesā iesaistītajām iestādēm nav izdevies panākt vienošanos. Mēs esam tur, kur esam, un tādēļ mums jāmeklē citi risinājumi. Komisija tam ir gatava un gaida turpmāko notikumu attīstību.

Mechtild Rothe, *Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vadītāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu atļauju sniegt dažus īsus komentārus, jo uzskatu, ka tas ir jādara.

Padomes priekšsēdētājs M. Sedlčēk kungs mums stāstīja, ka pagājušās nedēļas sākumā Padome pieņēma priekšlikumu. Tomēr man jāprecizē, ka šī informācija, ko mēs saņēmām, dialogā ļoti atšķīrās. Mēs saņēmām informāciju, ka Komisijas priekšlikums nav pieņemts, nav rasta iespēja izmantot atteikumu izmēģinājuma periodā, kā arī nav pieņemts sešu mēnešu periods. Es saņēmu arī skaidru informāciju par to, ka dežūras laiks netiks uzskatīts par nepieciešamu turpinājumu darba laikam. Mums stāstīja tieši to pašu, ko dzirdam šeit, proti, ka bija patiesa vēlme īstenot iecerēto. Tā nebija Parlamenta nostāja. Es vēlētos precizēt, ka mēs patiešām saņēmām šo informāciju. Problēma, iespējams, bija tā, ka jūs ieradāties vēlāk, tikai pēc pusnakts, bet mēs patiešām saņēmām šo informāciju.

Otrkārt, P. Bushill-Matthews radīja iespaidu, ka sarunas bija neobjektīvas un vienpusējas. Es vēlētos kaut ko paskaidrot. Sarunu delegāciju veidoja referents A. Cercas kungs, komitejas priekšsēdētājs, ēnu referents J. A. Silva Peneda no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas un es pats. Mēs bijām vienprātīgi pilnīgi visos jautājumos. Parlamenta pamatnostādnes nodrošina, ka mana grupa nepārstāv vairākumu delegācijā Samierināšanas komitejā. Rezultāts bija diezgan skaidrs — 15 deputāti balsoja „par”, neviens nebalsoja „pret” un pieci atturējās. Šodien debates pietiekami skaidri parādīja, ka Parlamenta lielākais vairākums atbalsta šo nostāju. Es negribētu, lai kāds dotos prom no sanāksmes ar aizspriedumainu viedokli.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Csaba Óry (PPE-DE), *rakstiski*. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi!

Man ir žēl, ka likumdošanas process, kura mērķis bija grozīt Darba laika direktīvu, ir beidzies ar neveiksmi. Tas skaidri parāda, ka vienā no galvenajiem ar darbu saistītajiem jautājumiem starp Padomi un Eiropas

Parlamentu trūkst vienprātības. Kompromisa risinājuma noraidījums no Padomes puses, kuru Eiropas Parlamentā apstiprināja divos lasījumos un atbalstīja visa politiskā spektra grupas, sākot ar kreisajiem līdz pat labējiem, ir nācis laikā, kad visā Eiropā tiek zaudēts arvien lielāks skaits darba vietu, lielās kompānijas viena pēc otras paziņo par saviem štatu samazināšanas plāniem un aizvien lielākas summas nodokļu maksātāju naudas tiek izmantotas, lai palīdzētu milzu grūtībās nonākušajām bankām un lai mazinātu ekonomiskās krīzes postošās sekas.

Turklāt, Padomes nepieņemīgā uzstājība izmantot atteikšanās tiesības izraisīja tādas negatīvās sekas, ka kopā ar Eiropas Parlamentu veiktās samierināšanas procedūras neveiksmes rezultātā neizdevās arī rast veiksmīgu risinājumu jautājumā ar ārstu dežūras laiku, lai gan ES likumdevēji jau bija pavisam tuvu vienošanās panākšanai un kompromisa risinājuma pieņemšanai. Vienošanās panākšana šajā jautājumā ikvienai no iesaistītajām pusēm būtu bijusi daudz labāka nekā tiesiskā strīda turpināšana. Lai gan neviens neapstrīd Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu saturu, situācija, kad ārstiem, lai tie varētu īstenot savas tiesības, nepārtraukti ir jāuzsāk tiesas prāvas pret iestāžu atbalsītājiem, vēl arvien ir dīvaina.

Tas ir nomācoši, ka gadā, kurā valda tik liels ekonomiskais un sociālais spiediens kā tas ir 2009. gadā, Padome nav izrādījusi ne vismazāko tieksmi ES līmenī atrisināt vienu no galvenajiem jautājumiem attiecībā uz darba laika reglamentēšanu.

18. Darba kārtība (sk. protokolu)

19. Darba laika organizēšana personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais darba kārtības jautājums ir *Marie Panayotopoulos-Cassiotou* Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums (A6-0120/2009) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi [COM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD)].

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, referente. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Direktīva 2002/15/EK patiesi bija jāpārskata, un pēc tam, kad Eiropas Komisija bija nākusi klajā ar ziņojumu, tā iesniedza arī piemērotus grozījumus, lai šai nozarei varētu palīdzēt, aizsargājot tajā nodarbināto personu veselību un drošību un tajā pašā laikā arī veicinot veselīgu konkurenci. Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja pieņēma Transporta un tūrisma komitejas atzinumu un, neskatoties uz manu ieteikumu, noraidīja Komisijas priekšlikumu; citiem vārdiem sakot, tā nepiekrita pašnodarbinātus transportlīdzekļu vadītājus izslēgt no direktīvas darbības jomas. Jānorāda, ka 2002. gada direktīva noteica, ka pašnodarbināti transportlīdzekļu vadītāji tās darbības jomā tiks iekļauti no 2009. gada 23. marta. Taču notikumu attīstība nav gluži tāda, kāda tā šķiet no emocionālajām runām debatēs par autotransporta direktīvu.

Kas attiecas uz transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem un atpūtas laikposmiem, kopš 2002. gada daudz kas ir būtiski mainījies, jo Regula (EK) Nr. 561/2006, kura stājās spēkā 2007. gadā, attiecas uz visiem kravas automašīnu vadītājiem un nodrošina tiem atbilstošus transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus un atpūtas laikposmus.

Tādēļ pašnodarbinātu transportlīdzekļu vadītāju iekļaušana darba laika direktīvas darbības jomā nozīmētu pašnodarbinātības koncepta pārprašanu, jo, ja kāda persona ir pašnodarbināta, tad tai ir tiesības pašai noteikt savu darba laiku. Tādēļ tā būtu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem kaitējoša rīcība, tā ierobežotu uzņēmējdarbības brīvību, un tādējādi mēs palīdzētu radīt papildu administratīvo slogu. Tas kļūtu par precedentu debašu uzsākšanai par pašnodarbinātu personu integrāciju arī citās nozarēs, tādējādi ierobežojot to iespējas strādāt tik ilgi, cik vien tās vēlas. Tas rada nopietnu problēmu: Kura ir pašnodarbināta persona un kura ir „viltus” pašnodarbināta persona? Ir skaidrs, ka daži darbinieki apgalvo, ka viņi ir pašnodarbināti, taču patiesībā tādi nav. Eiropas Komisija ierosināja noteikt kritērijus „viltus” pašnodarbināto personu identificēšanai. Tomēr, tas nebūtu iespējams, jo kontroles pasākumi vēl aizvien tiek veikti valstu līmenī. Tādēļ, ja Eiropas tiesību akti noteiktu, kura ir „viltus” pašnodarbināta persona un kura nav, tad no valstu līmenī veiktajām pārbaudēm tas nebūtu redzams. Tādējādi, ar jauno priekšlikumu palīdzību mums tagad ir iespēja dalībvalstu līmenī noteikt, kurš tiks un kurš netiks iekļauts direktīvas par personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, darbības jomā. Mēs savos priekšlikumos Eiropas Komisiju aicinām no jauna noteikt ar direktīvas piemērošanu sasniedzamos rezultātus. Es aicinu deputātus noraidīt šo grozījumu, kura mērķis ir priekšlikumu nosūtīt atpakaļ uz komiteju, un atbalstīt manas grupas priekšlikumus, kurus atbalsta arī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un Neatkarības un demokrātijas grupa.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, jūs zināt, ka manis kā Transporta komisāra darbā viena no prioritātēm ir ceļu satiksmes drošība

Ir svarīgi jau no paša sākuma uzsvērt arī to, ka, lai gan ceļu satiksmes drošība, protams, ir svarīgs elements, apspriežot tādu jautājumu kā transportlīdzekļu vadītāju darba laiks, mūsu šodienas debates nav par ceļu satiksmes drošību, bet gan par sociālās jomas tiesību aktiem, tās nav par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, bet gan par darba laiku.

Jautājums, uz kuru mums šodien jāatbild, ir šāds: vai pašnodarbinātiem darbuņēmējiem būtu jābūt pakļautiem tādiem pašiem darba laika ierobežojumiem kā darba ņēmējiem? Šis ir jautājums, kurš mums jāskata ļoti uzmanīgi, jo Eiropas tiesību sistēmā nav precedenta, ar kura palīdzību būtu noteikts, cik ilgi pašnodarbināta persona var strādāt savā birojā vai laboratorijā.

1998. gadā, kad Padome un Parlaments pirmo reizi apsprieda direktīvu par transportlīdzekļu apkopes locekļu darba laiku, situācija autotransporta nozarē bija pilnīgi citādāka nekā šodien, kā teica referente *Panayotopoulos-Cassiotou* kundze: tajā laikā plaši izplatīta bija prakse izvairīties ievērot noteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, kas nozīmē, ka profesionālie transportlīdzekļu vadītāji pie stūres pavadīja pārāk ilgu laiku. Saskaņā ar iepriekšējo regulu par transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, kas tika ieviesta 1985. gadā, efektīva transportlīdzekļa vadīšanas laika kontrolēšana bija gandrīz neiespējama.

Šajā kontekstā, laika posmā no 1988. gada līdz 2002. gadam likumdevēji apsprieda Komisijas priekšlikumu, kura mērķis bija reglamentēt ne tikai saskaņā ar darba līgumu strādājošo transportlīdzekļu vadītāju, bet arī pašnodarbināto transportlīdzekļu vadītāju darba laiku. Šo diskusiju rezultātā tika pieņemta nozares direktīva par transportlīdzekļu apkopes locekļu darba laiku. Ar tās palīdzību tika cerēts samazināt negatīvās sekas, ko uz ceļu satiksmes drošību atstāj nepiemēroti noteikumi par transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, paplašinot darba laiku reglamentējošo tiesību aktu darbības jomu, iekļaujot tajā arī pašnodarbinātus transportlīdzekļu vadītājus.

Tomēr, problēma netika atrisināta, un pēc Parlamenta un Padomes samierināšanas procedūras Komisija tika aicināta apsvērt visus plusus un minusus saistībā ar darba laika noteikumu darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā arī pašnodarbinātas personas, un 2008. gadā nākt klajā ar priekšlikumu. Komisija šo prasību izpildīja, 2007. gadā publicējot detalizētu pētījumu, kura secinājumi bija šādi.

Pirmkārt, tika secināts, ka darba laiku nedrīkst jaukt ar transportlīdzekļa vadīšanas laiku. Kas attiecas uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, situācija ir radikāli mainījusies. Kā jums ir zināms, šis Parlaments kopā ar Padomi ir pieņēmis jaunus noteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem. Šie noteikumi cita starpā paredz arī izmantot digitālos tahogrāfus, kas ir ļoti uzticamas uzraudzības iekārtas, un īpašu ieviešanas direktīvu.

Šie jaunie noteikumi, kuri ir spēkā kopš 2007. gada, attiecas uz visiem kravas automašīnu vadītājiem, un tādējādi arī uz pašnodarbinātiem vadītājiem. Izmantojot jauno digitālo tahogrāfu, kurš minūti pa minūtei reģistrē katru kravas automašīnas pārvietošanos, autovadītājs nevar braukt ilgāk par deviņām stundām dienā un vidēji 45 stundām nedēļā. Būtībā, tagad šo noteikumu piemērošanu ir iespējams uzraudzīt daudz stingrāk nekā 1985. gadā.

Otrkārt, Kopienas sociālās jomas tiesību aktos nav precedenta, kas reglamentētu pašnodarbinātu personu darbu. Pašnodarbinātu personu faktiski nevar piespiest strādāt papildu stundas, jo tā jau pēc definīcijas savu darbu var organizēt, kā vien vēlas. Turklāt, kontrolēt šīs cilvēku grupas darba laiku praktiski ir pilnīgi neiespējami.

Treškārt, vispārējā attiecība starp priekšrocībām un trūkumiem, kas saistīti ar darba laika noteikumu darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā arī pašnodarbinātas personas, ir ļoti neskaidra, un nav iespējams uzskatāmi parādīt, ka minētās direktīvas piemērošana attiecībā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem noteikti sniegs kādas priekšrocības. Visbeidzot, ir ļoti svarīgi norādīt, ka darba laika noteikumu attiecināšana uz pašnodarbinātiem autovadītājiem ir veltīga un ļoti grūti panākama, jo šiem autovadītājiem algas aprēķināšanai darba laiks nav jāreģistrē, nemaz jau nerunājot par to, ka šādu noteikumu piemērošanas administratīvās izmaksas būtu ļoti augstas.

Ceturtkārt, viens aspekts, kurā iejaukšanās tomēr ir vajadzīga, ir saistīts ar „viltus pašnodarbinātiem autovadītājiem”, t.i. ar autovadītājiem, kuri formāli ir pašnodarbināti, taču faktiski nevar brīvi organizēt savu darbu, jo ir pilnībā atkarīgi no vienas kompānijas, kas tos nodrošina ar ienākumiem un pasūtījumiem. No sociālā viedokļa viņi ir neaizsargāti. Teorētiski šī direktīva uz viņiem šobrīd attiecas, taču tās neveiksmīga

piemērošana nozīmē, ka praksē tas tā it nemaz nav. Tādēļ Komisija ierosina paātrināt direktīvas ieviešanu un „viltus” pašnodarbinātiem autovadītājiem nodrošināt vajadzīgo sociālo aizsardzību.

Ekonomiskās krīzes laikā papildu administratīvā un finansiālā sloga uzlikšana mazajiem un neaizsargātajiem uzņēmumiem, kuriem ir jāsaskaras ar recesijas radītajām sekām, nebūtu labs signāls. Visbeidzot, šī iemesla dēļ Komisija atzinīgi vērtē Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un Neatkarības un demokrātijas grupas iesniegtos grozījumus, kuri atbilst Padomes kopējai nostājai, kas tika pieņemta pēdējās Transporta ministru padomes sanāksmes laikā, un ar šo grozījumu palīdzību šai nozarei sūta skaidru vēstījumu: „viltus” pašnodarbināto autovadītāju fenomens netiks paciests, un likumdevēji nodrošinās, ka šie noteikumi tiek piemēroti visā Eiropā.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Johannes Blokland, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, patiesības brīdis strauji tuvojas. Rīt pēcpusdienā mēs balsosim par *Panayotopoulos-Cassiotou* kundzes sagatavoto ziņojumu. Referente un es kā Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs esam vienprātīgi par to, kādai ir jābūt brīvai uzņēmējdarbībai, un tādēļ esam parakstījuši apmēram 10 grozījumus, kuri ir pieņemami arī Padomei. Esmu pateicīgs, ka komisārs *Tajani* kungs tos var atbalstīt.

Rīt mums vispirms būs jāizskata Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas iesniegtais grozījums, kura mērķis ir priekšlikumu noraidīt. Es vēl arvien esmu ļoti sašutis par šo grozījumu. Taču pagājušajā nedēļā, kad redzēju dokumentu par Eiropas arodbiedrību nostāju, šis sašutums pārvērtās šausmās. Bažījoties par Rumānijas un Bulgārijas pašnodarbinātajiem autovadītājiem, tajā meli seko meliem, lai izdotos Eiropas Parlamenta deputātus pārliecināt balsot pret Komisijas priekšlikumu.

Dokumentā ir norādīts, ka pašnodarbināti autovadītāji strādā 86 stundas garu darba nedēļu. Gan saskaņā ar darba līgumu strādājošiem, gan pašnodarbinātiem autovadītājiem divu nedēļu periodā ir atļauts braukt vidēji 45 stundas nedēļā, kā to norādīja arī komisārs *Tajani* kungs. Vai mums būtu jāsaprot, ka 41 stundu nedēļā viņi pavada, veicot citus ar viņu uzņēmējdarbību saistītus darbus? Tāpat arī dokumentā minētais arguments par ceļu satiksmes drošību neiztur nekādu kritiku. Nav nekādu pierādījumu par saistību starp ceļu satiksmes drošību un pašnodarbinātu autovadītāju atbrīvošanu no darba laika noteikumu ievērošanas; faktiski, ir tieši pretēji.

Starp citu, no dokumenta par arodbiedrību nostāju kļūst skaidrs, ka arodbiedrības ļoti labi apzinās, ka to nostāja ir pavisam nenozīmīga. Vide un iekšējais tirgus tiek ierauts protestos, lai it kā parādītu, ka mums balsojumā ir jāatbalsta priekšlikuma noraidīšana, lai gan Komisijas ļoti plašais ietekmes novērtējums parāda, ka šis priekšlikums faktiski labvēlīgi ietekmēs iekšējā tirgus, transporta nozares un vides funkcionēšanu. Tādēļ rīt mums ir jābalso pret Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas iesniegto grozījumu, kura mērķis ir priekšlikumu noraidīt, un jābalso par referentes ierosinātajiem grozījumiem. Es paļaujos uz to, ka balsojuma laikā valdīs veselais saprāts.

Visbeidzot, es vēlētos piebilst, ka *Hughes* kunga pagājušajā sestdienā sūtīto e-pasta vēstuli es uzskatu par absolūti neatbilstošu. Taisīt politiku no upuriem... (*Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju*)

Eva-Riitta Siitonen, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, darba laika ierobežojumus nedrīkst attiecināt uz pašnodarbinātiem uzņēmējiem un transportlīdzekļu vadītājiem, un gan Komisija, gan Padome, par laimi, ir nonākušas pie šāda secinājuma.

Manā valstī, Somijā, darba laika ierobežošana pašnodarbinātos transportlīdzekļu vadītājus ietekmētu ļoti negatīvi. Somijā transportlīdzekļu vadītāji parasti ir mazie uzņēmēji. Vairāk nekā pusei no tiem pieder transportlīdzeklis, ko tie vada. Tādēļ viņi visu dara paši: viņi uztur savus transportlīdzekļus un kārtro grāmatvedības dokumentus. Uz pašnodarbinātiem transportlīdzekļu vadītājiem jau attiecas tādi paši transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu un obligāto atpūtas laikposmu ierobežojumi kā uz transportlīdzekļu vadītājiem, kuri strādā kāda cita labā. Tas ir svarīgi nākotnei. Transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus nevajadzētu pagarināt, taču, ja šis Eiropas Parlamenta Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas un Sociālistu grupas iesniegtais grozījums stātos spēkā, transportlīdzekļu vadītāji savā brīvajā laikā vairs nevarētu, piemēram, uzturēt savus transportlīdzekļus vai arī kārtot grāmatvedības dokumentus. Jebkurā gadījumā, kā gan tiktu uzraudzīta šādu noteikumu ievērošana?

Ekonomiskās krīzes laikā ir ļoti svarīgi atbalstīt nodarbinātību un uzņēmējdarbību. Es ceru, ka ikviens Komisijai un Transporta ministru padomei piekritis, ka pašnodarbināti transportlīdzekļu vadītāji nav jāiekļauj šīs darba laiku reglamentējošās direktīvas darbības jomā.

Jan Cremers, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa uzskata, ka priekšlikums par darba laika noteikumu pārskatīšanu autotransporta nozarē nav pietiekami pārdomāts un tajā trūkst konsekvences. Vāja tiesību aktu transponēšana un ievērošana nevar kalpot par iemeslu noteikumu atvieglošanai. Saskaņā ar Komisijas teikto, tiesību akti var būt iedarbīgi un efektīvi tikai tad, ja tie attiecas uz visām iesaistītajām pusēm.

Savos jautājumos Komisijai es esmu centies gūt skaidrību par to, kādus pasākumus Komisija plāno, lai vērstos pret „viltus” pašnodarbinātām personām. Šajā kontekstā, PSE grupa nevar atbalstīt Padomē šobrīd pausto nodomu ne tikai izslēgt pašnodarbinātus autovadītājus no noteikumu darbības jomas, bet arī neveikt nekādus atbilstošus pasākumus pret „viltus” pašnodarbinātām personām.

Gan saskaņā ar darba līgumu strādājošu, gan pašnodarbinātu autovadītāju darbības ir vienādā mērā saistītas ar viņu pašu un citu cilvēku drošību. Mūsu grupa uzskata, ka nevar būt ne runas par kaut kādu atšķirību meklēšanu. Man jāizsaka atbalsts komisāram: nav pirmā reize, kad arī uz pašnodarbinātām personām attiecas noteikumu saskaņošana attiecībā uz drošību būvlaukumos, lai garantētu viņu pašu drošību un citu cilvēku drošību.

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE grupas vārdā. – (BG) Šī sasaukuma pēdējās sesijas laikā Parlamentam ir jāpieņem direktīva par transportlīdzekļu apkopes locekļu darba laiku. Būdami Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas referente, es domāju, ka ir bezatbildīgi atbalstīt Komisijas izstrādātās dokumenta teksta redakcijas noraidīšanu, kā tas tika ierosināts. Mēs, liberāļi, atbalstām un stingri iestājamies par to, ka desmitiem tūkstošu pašnodarbināto transportlīdzekļu apkopes locekļiem ir jāsaglabā savas konkurences priekšrocības un galvenais mērķis, kura dēļ viņi ir pašnodarbināti.

Pašreizējā situācija ir satraucoša. Pašreizējā direktīva atceļ brīvā tirgus pamatprincipu, proti, uzņēmējdarbību un atbalstu tai. Mums šķiet nepieņemami, ka spēles noteikumi būs vienādi gan saskaņā ar darba līgumu strādājošajiem, gan pašnodarbinātām personām. Atšķirībā no algu saņemošajiem darbiniekiem, pašnodarbinātas personas darba pamatā ir nevis noteikts stundu skaits, bet gan pārvadāto preču daudzums, kā arī kravu skaits un veids. Šo cilvēku iekļaušana jaunās direktīvas darbības jomā faktiski iznīcinās viņu motivāciju nodarboties ar uzņēmējdarbību.

Tiesību akti, kas nosaka pašnodarbinātu personu darba laiku, būtu bīstams un nepamatots precedents. Nevienā citā nozarē nav līdzīga regulējuma. Šāda lēmuma pieņemšana atstātu negatīvu ietekmi uz Eiropas ekonomiku.

Nakts darba definēšana praktiskā ziņā arī ir ļoti svarīga. Šobrīd dalībvalstis pašas var definēt nakts laiku. Tas tām dod iespēju darba stundu skaitu pasažieru un preču pārveidājumā nozarē palielināt atbilstoši dažādam dienasgaismas ilgumam. Kā jums ir zināms, nakts laiks Somijā atšķiras no nakts laika Itālijā. Elastīgums šajā jomā sastrēgumstundās palīdz samazināt sastrēgumus, tajā pašā laikā samazinot arī satiksmes radīto kaitīgo emisiju apjomu.

Visbeidzot, es vēlētos piebilst, ka liberāļi, kurus atbalsta arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa un daudzi citi deputāti, vēlētos turpināt debates par šīs direktīvas pamatelementiem. Citiem vārdiem sakot, mēs atbalstām Padomē apstiprināto un Eiropas Komisijas ierosināto elastīgo, pragmatisko nostāju par pašnodarbinātu personu izslēgšanu no direktīvas darbības jomas. Es jūs aicinu balsot par to.

Sepp Kusstatscher, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, visā pasaulē valdošās bažas un visi pasākumi, kas pašlaik tiek veikti, lai apkarotu cūku gripu, tāpat kā tie, kas pirms dažiem gadiem tika veikti cīņā pret putnu gripu un liellopu sūklveida encefalopātiju (BSE), ir pilnīgi nesamērīgi, ņemot vērā to, ka daudz lielākajam upuru skaitam uz autoceļiem vispār netiek pievērsta uzmanība. Katru gadu uz Eiropas Savienības autoceļiem mirst četrdesmit tūkstoši cilvēku. Liels skaits cilvēku tiek ievainoti vai arī kļūst par invalīdiem uz mūžu. Tas viss vienkārši tiek pieņemts, it kā tā būtu kāda stihiska nelaime.

Ikvienam ir zināms, ka smagos ceļu satiksmes negadījumos ir iesaistīts nesamērīgi liels skaits kravas automašīnu. Galvenie negadījumu iemesli ir ātrums, pārgurums un alkohols. Šī direktīva palīdzēs nodrošināt, ka autovadītāji pārmērīgi nenogurst. Par ikviena darba laiku tagad būtu jāuzskata ne tikai transportlīdzekļa vadīšanas laiks, kas tiek uzraudzīts ar tahogrāfu palīdzību, bet arī preču iekraušanas un izkraušanas laiks.

Tāds ir pareizais risinājums. Ja autovadītājs pirms sēšanās pie 40 tonnas smagas kravas automašīnas stūres ir vairākas stundas strādājis, viņš jau ir noguris un viņam būs grūti koncentrēties. Man šķiet pilnīgi neizprotami, ka šai regulai ir jāattiecas tikai uz tiem autovadītājiem, kuri strādā kāda cita labā un nav pašnodarbināti. Vienīgais attaisnojums ir tas, ka pašnodarbinātu personu darba laiku ir daudz sarežģītāk uzraudzīt. Tas tā varētu būt, taču vai pārguris pašnodarbināts autovadītājs pie stūres rada mazāku risku?

Stephen Hughes (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, mums šis Komisijas priekšlikums ir jānoraida trīs skaidri saprotamu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Regula (EK) Nr. 561/2006 par transportlīdzekļa vadīšanas un atpūtas laikposmiem attiecas uz ikvienu, un tādēļ nav nekādu problēmu pašnodarbinātas personas izslēgt no tās darbības jomas. Tas ir nepareizi. Transportlīdzekļa vadīšanas laiks sastāda vidēji tikai pusi no autovadītāja darba laika. Cilvēki, uz kuriem regula neattiecas, tiešām varētu strādāt 86 stundas nedēļā ik nedēļu visa gada garumā.

Otrkārt, Regula neattiecas uz simtiem tūkstošu autovadītājiem, kuri vada transportlīdzekļus, kuru svars nepārsniedz 3,5 tonnas. Vēl jaunāk, ja viņi tiek izslēgti no direktīvas darbības jomas, tad viņu darba laikam nebūs vispār nekādu ierobežojumu.

Treškārt, Komisija nodala pašnodarbinātas personas no „viltus” pašnodarbinātām personām un saka, ka tas tiek darīts tādēļ, ka pašnodarbinātu personu darba laiku nav iespējams pārbaudīt vai kontrolēt. Ja reiz tā, tad kā gan tiek plānots kontrolēt „viltus” pašnodarbināto personu darba laiku? Tā ir atteikšanās no atbildības un atklāts aicinājums negodīgiem darba devējiem nepārtraukti meklēt jaunus „viltus” pašnodarbinātības veidus, lai izvairītos no tiesību aktu ievērošanas. Mums šis Komisijas priekšlikums ir jānoraida.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos izteikt pateicību par paveikto patiesi izcilo darbu komisāram *Tajani* kungam, kurš tikko savā runā ļoti apsveicamā veidā norādīja, ka šis jautājums nav tik daudz par drošību un stundu skaitu, kas pavadītas vadot transportlīdzekli, bet gan par strādājot pavadīto stundu skaitu.

Mums ir jāņem vērā tas, ka Eiropā ir mazie un vidējie uzņēmumi, kas veic savu darbu un rada darba vietas, un šī mazajiem uzņēmumiem būtu kā plauka sejā, it īpaši pašreizējā ekonomiskajā situācijā. Pirms apmēram divām nedēļām mums šeit bija spraigas debates par to, kā mazie un vidējie uzņēmumi liek visai Eiropas ekonomikai virzīties uz priekšu. Tagad mēs saskaramies ar pavisam praktisku jautājumu, vai mums tiem vajadzētu palīdzēt, vai nē. Komisārs *Tajani* kungs šeit norādīja, kas mums būtu jāuzrauga un kas būtu darāms, lai nodrošinātu, ka šie pašnodarbinātie autovadītāji pēc stundām, kas pavadītas vadot transportlīdzekli, var turpināt strādāt.

Antonio Tajani, Vice-President of the Commission. - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos nomierināt tos deputātus, kuri ir izteikuši bažas par šobrīd apspriežamā dokumenta tekstu. Ceļu satiksmes drošība noteikti netiek likta uz spēles, es atkārtoju, ka viena no manām prioritātēm ir cīnīties par ceļu satiksmes negadījumu skaita samazināšanu.

Es domāju, ka mēs nedrīkstam jaukt darba laiku ar transportlīdzekļa vadīšanas laiku. Es ļoti labi saprotu jūsu teikto: pašnodarbināta persona var vispirms strādāt un pēc tam, piesēžoties pie stūres, būt nogurusi, taču es nedomāju, ka kādā darbā pašnodarbinātas personas būtu iespējams kontrolēt. Ir skaidrs, ka pašnodarbināta persona arī apzinās, ko tā dara, tā var piekraut kravas automašīnu un pēc tam gaidīt un atpūsties divas, trīs vai četras stundas, un tikai tad sēties atpakaļ pie stūres lieliskā stāvoklī, ciktāl tas attiecas uz drošību.

Faktiski, pašnodarbinātas personas, amatniekus vai mazos uzņēmējus ir ļoti grūti kontrolēt. Turklāt, šie ir vīrieši un sievietes, kas veido ES ekonomikas mugurkaulu.

Tādēļ, mēs esam ieinteresēti garantēt veselību un drošību darba ņēmējiem un tiem darbiniekiem, kuri it kā ir pašnodarbināti, taču praktiski tomēr ir darba ņēmēji. Tādēļ Komisija vēlas tiesību aktu kontrolei pakļaut arī „viltus” pašnodarbināto personu darbības, un es domāju, ka referente piekrīt šai mūsu nostājai.

Tādēļ, šis, manuprāt, ir būtisks signāls, šie tiesību akti atbilst reālās situācijas prasībām, un es uzskatu, ka ir pareizi uzsvērt to, cik svarīgi šajā jomā ir sasniegt arī turpmāku progresu. Tādēļ es Eiropas Parlamenta Sociālistu grupai un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai vēlētos lūgt apsvērt izteiktos komentārus un saprast, ka, ciktāl tas attiecas uz Komisiju, ceļu satiksmes drošība ir un arī paliks tās prioritāte, taču šie tiesību akti uz šo nozari neattiecas, bet vairāk un galvenokārt ir paredzēti labāka darba laika regulējuma nodrošināšanai autotransporta nozarē nodarbinātajiem un „viltus pašnodarbināto personu” pielīdzināšanai „darba ņēmējiem”, jo patiesībā viņi nemaz nav pašnodarbinātas personas, bet gan *de facto* darba ņēmēji.

Tādēļ, es vēlētos vēlreiz nomierināt visus tos, kas ir izteikuši savas bažas, jo uzskatu, ka dokumenta teksta redakcija, kura varētu tikt pieņemts, patiesi ir laba un kopumā ir paredzēta Eiropas pilsoņu interešu aizsardzībai.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, referente. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāram par viņa skaidro runu un viņa *ex-post* paskaidrojumiem, ar ko es domāju viņa deputātiem izteikto apliecinājumu, ka viņa galvenais mērķis ir ceļu satiksmes drošība, un tajā pašā laikā arī Eiropas ekonomikas konkurētspējas aizsardzība un atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Es izsaku pateicību visiem deputātiem par izteiktajiem viedokļiem un vēlos norādīt, ka tieši šāda dialoga turpināšanu mēs vēlamies panākt, balsojot pret 54. grozījumu, kurš noraida Komisijas priekšlikumu. Tādēļ es aicinu visus deputātus noraidīt 54. grozījumu, lai dialogs tiktu turpināts un lai mēs varētu palīdzēt darbiniekiem, kuri tiek ekspluatēti un kuri apgalvo, ka viņi ir „viltus” pašnodarbinātas personas. Mēs vēlamies palīdzēt uzlabot nodarbinātību autotransporta nozarē, ar regulas, kura attiecas uz ikvienu, palīdzību pilnībā garantējot arī ceļu satiksmes drošību, un ar apspriežamās direktīvas palīdzību nodrošinot atbilstošu darba laiku.

Es deputātiem vēlētos atgādināt, ka es viņiem esmu nosūtījusi rakstu no Vācijas laikraksta, kurā no dotajiem piemēriem tiek secināts, ka transportlīdzekļa vadīšanas laikā pastāvošais risks nav radies no pārmērīgi liela darba apjoma, bet gan no sliktas katras personas rīcībā esošā laika izmantošanas, neskatoties uz to, vai šī persona strādā saskaņā ar darba līgumu vai arī ir pašnodarbināta, kas faktiski ir nesvarīgi. Svarīgi ir tas, kā katra persona uzņemas atbildību par savu rīcību un transportlīdzekli vada pieaugušam cilvēkam, kurš apzinās savus pienākumus pret sabiedrību kopumā, atbilstoši veidā. Radot šķēršļus darbam, mēs to nepanāksim. Atsaucoties uz būvniecības nozari, *Cremers* kungs atklāja, kādi nodomi vada visus tos, kuri vēlēšanu sagatavošanas laikā atbalsta šādu viedokli.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 5. maijā.

20. Eiropas Parlamenta 2010. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāme (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Maňka* kunga Budžeta komitejas vārdā sagatavotais ziņojums (A6-0275/2009) par Eiropas Parlamenta 2010. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Tikšanās reizēs ar Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāru *Klaus Welle* es jau no paša sākuma atzīmēju viņa centienus atrisināt problēmas. Es atzinīgi vērtēju viņa mēģinājumu optimizēt darbu Eiropas Parlamenta administrācijā, kurā ir nodarbināti 6000 cilvēku. Līdzīgu apņemšanos un pozitīvu pieeju es pamanīju sarunās ar dažādu Eiropas Parlamenta ģenerāldirektorātu pārstāvjiem.

Dažās jomās jau ir konstatēti iespējamie ietaupījumu veidi un ir ierosināti uzlabojumi. Viens šāds piemērs varētu būt Prezidentūras ģenerāldirektorāta rīcības plāns attiecībā uz drošības dienestiem, kas Briselē, Strasbūrā un Luksemburgā palīdzētu ietaupīt EUR 2,6 miljonus gadā, neatstājot nekādu negatīvu ietekmi uz drošību un aizsardzību.

Lielākā daļa Eiropas Parlamenta budžetā esošo izdevumu pozīciju un galveno projektu pēc savas būtības ir daudzgadu pasākumi. Esmu stingri pārliecināts, ka, ja mēs uzlabosim budžeta plānošanu vidējā termiņā un palielināsim tā pārredzamību, mēs panāksim lielāku efektivitāti. Dāmas un kungi, Budžeta komitejā apstiprinātais ziņojums, ar kuru es šodien nāku klajā, skaidri parāda, ka mēs jaunajam Parlamentam vēlētos atstāt vairāk manevrēšanas iespēju. Ja arī Budžeta komiteja konstatēja iespējamus ietaupījumus un samazināja noteiktas budžeta pozīcijas, mēs šobrīd vēl nesākām pie tā strādāt tikai tāpēc vien, lai izskatītos stingri vai arī lai uzsāktu jaunu cīņas raundu starp administrāciju un prezidentūru vienā pusē un Budžeta komiteju otrā pusē. Mūsu kopējais mērķis ir iegūt profesionālu un visaptverošu kopsavilkumu attiecībā uz šo jautājumu, un balstoties uz to, pieņemt lēmumu. Personāla plānošanas jomā Budžeta komiteja ņem vērā priekšlikumus attiecībā uz dienestu struktūru un izmaiņas tajā, kā arī prezidentūras iesniegto personāla plānu. Kad būsīm apkopojuši visas no pētījumiem izrietošās prasības, komiteja būs gatava rūpīgi apsvērt visu prasību kopumu.

Pagājušajā nedēļā es tikos ar Zviedrijas Finanšu ministrijas valsts sekretāru *Hans Lindblad*, kurš kopā ar citām amatpersonām no Zviedrijas Pastāvīgās pārstāvniecības Briselē un no Zviedrijas Finanšu ministrijas ES Zviedrijas prezidentūru pārstāvēs finanšu jomā. Man tika solīta cieša sadarbība Eiropas iestāžu budžetu racionalizēšanā. Zviedrijas prezidentūras pārstāvji īpašu uzsvāru lika uz nekustamā īpašuma politiku, kas ir arī viena no mūsu prioritātēm. Ar nekustamo īpašumu pirkšanu un nomāšanu saistītie izdevumi ir viena no

galvenajām ES iestāžu administratīvo izmaksu pozīcijām. Pirms mazliet vairāk kā trim gadiem iestāžu izmantotā kopējā platība pārsniedza 2 miljonus kvadrātmetru. Tādēļ mēs nolēmām, ka nekustamo īpašumu jomā ir vajadzīga kopēja politika, labāka sadarbība starp iestādēm, labāka plānošanas saskaņošana, biroja telpu apvienošanas apsveršana noteiktās jomās un labāka atklātu konkursu izmantošana. Tādēļ es vēlētos izteikt atzinību par ģenerālsekretāra solījumu nākamā vēlēšanu perioda sākumā iesniegt priekšlikumu vidēja termiņa nekustamo īpašumu stratēģijas plānam tā, lai tas Eiropas Parlamenta deputātiem būtu pieejams jau pirms pirmā lasījuma rudenī, lai tie varētu apstiprināt ar budžetu saistītos lēmumus.

Uzlabojot sadarbību starp Eiropas iestādēm, mēs varam panākt miljoniem eiro gadā lielus ietaupījumus. Es domāju, ka sadarbība ar Starpiestāžu darba grupu daudzvalodības jautājumos mums ļaus labāk izmantot šīs jomas neizmantotās iespējas. Nākamajā gadā būtu jābūt pieejamam pētījumam par tulkošanas rīku *Euramis*, kura pilnīga un automātiska izmantošana, iespējams, būs kā revolūcija tulkošanas jomā un sadarbībā tulkošanas jomā. Es esmu stingri pārliecināts, ka nākamā divu gadu laikā šis rīks šajā jomā nodrošinās lielāku efektivitāti un finanšu līdzekļu ietaupījumus, samazinot atkarību no ārējiem pakalpojumiem.

Margaritis Schinas, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs lejam par Parlamenta budžetu 2010. gadam un tas notiek ļoti izšķirošā laikā, ko nosaka, pirmkārt, tas, uz ko mēs visi ceram, proti, Lisabonas līguma stāšanās spēkā, otrkārt, lielā ekonomiskā krīze, kas ir smagi skārusi Eiropas ekonomiku, un treškārt, jaunie deputātu un deputātu palīgu noteikumi. Visi šie elementi ir neatņemami Eiropas Parlamenta 2010. gada budžeta elementi, un es uzskatu, ka mums kā parlamentāriešiem ir precīzi jāiekļaujas šajos parametros un tas jādara nevis ar eksperimentēšanu, ekscentriskumu un liekiem izdevumiem, bet gan saprātīgi un atbilstoši kritērijiem, kuru ievērošanu no mums sagaida sabiedrība.

Tādēļ es uzskatu, ka mēs esam uzsākuši ko jaunu, jo krīzes pašā vidū Eiropas Parlaments rāda labu piemēru, savus izdevumus 2010. gadā plānojot ļoti reālistiskā, es pat teiktu zemā līmenī. Mēs savu budžetu veidojam zem 20 % ierobežojuma, kas attiecas uz administratīvām izmaksām paredzētajām apropriācijām. Salīdzinājumā ar Prezidija sākotnējiem aprēķiniem, mēs 2010. gada budžetu esam samazinājuši par EUR 6,5 miljoniem, un ja skatāmies uz vispārējiem skaitļiem salīdzinājumā ar pagājušā gada budžetu, tad varam redzēt, ka neskatoties uz visām prasībām, ko noteica jaunie deputātu un deputātu palīgu noteikumi, palielinājums ir krietni zem 4 %, ko es uzskatu par ļoti saprātīgu.

Eiropas Parlamenta Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, kurā man ir tas gods būt šī jautājuma referentam, jau procedūras sākumā nosprauda lielu mērķi attiecībā uz 2010. gadu. Mēs vēlamies Parlamenta resursus koncentrēt tajās nozarēs, kurās tas tiešām ir kompetents un kurās tam ir savas pilnvaras, t.i. nozarēs, kas saistītas ar likumdošanu. Mēs vēlamies pielikt punktu tam, ka ir vesela armija cilvēku, kuri nodarbojas ar lietām, kurās Parlamentam nav nekādas tieksmes, un pielikt punktu tam, ka ir tikai nedaudzi cilvēki un maz resursu tajās jomās, kur Parlaments ar tiesību aktu palīdzību tiešām varētu kaut ko būtiski mainīt. Tādēļ mēs uzskatām, un atkārtosim to arī pirmajā lasījumā, ka sākotnējais izdevumu plāns atspoguļo šo mūsu prioritāti un ka mēs piekrītam referentam par to, ka uzsvars ir jāliek uz daudzvalodības un nekustamā īpašuma jautājumiem, kurus mēs vienmēr esam uzskatījuši par prioritāriem, taču tagad šis uzsvars vairāk ir jāliek uz likumdošanu.

Es vēlētos savu runu beigt ar to pašu, ar ko to sāku, sakot, ka šis nav īstais laiks ekscentriskumam un nevajadzīgiem tēriņiem. Ir laiks nopietnībai, ir laiks savilkt jostas un koncentrēties uz vajadzībām. Kas attiecas uz trim lielajām daudzgadu programmām, kas ir Tīmekļa TV, Eiropas Vēstures nams un it īpaši Apmeklētāju centrs, mēs vēlamies apliecināt to turpināšanu, lai 2010. gada budžets varētu turpināt tos atbalstīt, taču vienmēr saskaņā ar atbilstošas, nopietnas un rūpīgas kontroles filozofiju.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Nāciju Eiropas grupas vārdā uzstājoties debatēs par Eiropas Parlamenta 2010. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tām, es vēlētos vērst uzmanību uz trim jautājumiem. Pirmkārt, mums būtu jāatbalsta referenta priekšlikums pagaidām pieņemt Parlamenta 2010. gada ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu tādā formā, kādā to šī gada aprīlī pieņēma Eiropas Parlamenta Prezidijs. Galīgo budžeta lēmumu pieņemšanu būtu jāatstāj nākamā Parlamenta ziņā, uzticot tam 2009. gada septembrī vēlreiz analizēt konkrētas budžeta pozīcijas.

Otrkārt, mums būtu pozitīvi jāvērtē arī tas, ka šobrīd pieņemtās tāmes paredz izdevumu pieaugumu tikai 2,72 % apmērā, kas nozīmē, ka šajā posmā nebūs vajadzīgs iepriekš ierosinātais izdevumu pieaugums 4 % apmērā un ka jaunajam Parlamentam šī gada rudenī šajā jomā būs daudz manevrēšanas iespēju.

Treškārt un visbeidzot, es vēlētos izteikt stingru atbalstu referenta priekšlikumam daudzvalodības jomā, it īpaši attiecībā uz visu Eiropas Parlamenta deputātu nodrošināšanu ar vienlīdzīgu piekļuvi rakstiskās un

mutiskās tulkošanas pakalpojumiem. Atbalsta vērti ir arī jautājumi par Parlamenta informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, it īpaši plāni nodrošināt šo resursu vislabāko izmantošanu.

Vladimír Maňka, *referents*. – (SK) Es vēlētos noslēgt šodienas debates ar pateicību abiem maniem kolēģiem par viņu atzinumiem. Es vēlētos pateikties arī visām tām iestādēm, tostarp arī Eiropas Parlamentam, ar kurām man pēdējo trīs mēnešu laikā ir bijis desmitiem apspriežu par to budžetu sagatavošanu. Es vēlētos pateikties Budžeta komitejas priekšsēdētājam Bōge kungam, referentiem un politisko grupu koordinatoriem, maniem kolēģiem un viņu konsultantiem un Budžeta komitejas darbiniekiem, kuri piedalījās lielākajā daļā šo diskusiju. Tieši pateicoties jums, vairumā gadījumu mums izdevās atrast kopīgu pieeju un kopīgu risinājumu.

Jūnija sākumā notiekošo Eiropas Parlamenta vēlēšanu dēļ mums bija ļoti maz laika sagatavot un apspriest budžeta priekšlikumus un vēl mazāk laika meklēt kompromisus. Neskatoties uz to, mums tos izdevās atrast. Un es tagad varu teikt, ka mūsu sadarbības rezultāti Eiropas Parlamenta darbu ietekmēs pozitīvi. Gatavojot 2010. gada budžetu, Eiropas Parlamenta struktūrās mēs redzam lielākās pārmaiņas pēdējos 10 līdz 12 gados. Tas ir liels izaicinājums Eiropas Parlamenta vadībai un mums visiem. Es domāju, ka gada beigās mēs varēsim teikt, ka kopā esam bruģējuši ceļu uz lielāku efektivitāti Eiropas Parlamenta, kā arī citu Eiropas iestāžu darbā.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 5. maijā.

21. Tirdzniecība ar izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Wallis kundzes Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā sagatavotais ziņojums (A6-0118/2009) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tirdzniecību ar izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem (COM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze, mēs esam atraduši kompromisu; mūsu priekšā rīt varbūt jau būs pirmajā lasījumā panāktā vienošanās. Es kā šī parlamenta referente no savas puses varu teikt, ka šī bija ļoti sarežģīta lieta, ļoti grūti ejams ceļš.

Tomēr, esam nonākuši pie nostājas, ar kuras palīdzību, es ceru, mēs būsim ievērojuši to Parlamenta deputātu vēlmes, kuri parakstīja par šo tematu sagatavoto rakstisko deklarāciju, un būsim ievērojuši to daudzo pilsoņu vēlmes daudzās valstīs visā ES, kuri mums saka, ka viņiem nepatīk roņu komerciālās medības un ka viņi negrib nekādā veidā būt saistīti ar šādās medībās iegūto izstrādājumu tirdzniecību. Mēs šo vēlmi esam respektējuši; mēs esam strādājuši tikai pie tā, pie kā mēs varam strādāt Eiropas iekšējā tirgus robežās: pie komerciālās medībās iegūto preču aprites tirgū. Pēc šī tiesību akta pieņemšanas, ja tas rīt tiesām tiks pieņemts, mūsu patērētājiem būtu jājūtas drošiem, ka Eiropas tirgū netiks pārdots nekas no komerciālās medībās iegūtajiem izstrādājumiem.

Taču, protams, pastāv arī izņēmumi. Roņi ir ļoti skaisti jūras dzīvnieki – patiesībā, es šī darba procesa laikā esmu sapratusi, ka viņu sabiedrisko attiecību joma ir lieliskā līmenī, – taču dažiem viņi ir tikai jūras žurkas. Tieši tā viņus uztver daudzi zvejnieki: pieaudzis ronis ik dienu apēd milzīgu daudzumu zivju. Tādēļ roņi ir jāmedī, lai kādā teritorijā nodrošinātu zivsaimniecības ilgtspēju.

Taču tas, ko šeit esam darījuši, attiecas uz medību reglamentēšanu. Ja cilvēki kādā no mūsu dalībvalstīm vēlas medīt, viņi to vēl arvien var turpināt darīt. Taču viņi nedrīkst no šo medību rezultātiem gūt komerciālu labumu. Tomēr, ir jānodrošina, ka šo medību rezultātus var izmantot, un es īpaši ceru, ka būs iespējams izmantot tās roņu daļas, kuras var izmantot medicīnā.

Vissarežģītākais aspekts visā šajā procesā ir bijis Arktikas tradicionālo kopienu – Arktikas pamatiedzīvotāju – jautājums. Mēs sakām, ka attiecībā uz viņiem pastāv izņēmums, taču kā viņu saistīšana ar aizliegtu produktu ietekmēs viņu dzīvesveidu un ekonomiku? Arktika nav nekāds atrakciju parks vai muzejs: tā ir dzīva, elpojoša kopiena ar savu modernu ekonomiku, kuras centrālais elements ir no jūras iegūtie produkti. Es ceru, ka šīs kopienas spēs turpināt pastāvēt tādā veidā, kā tas vienmēr ir bijis. Taču man ir zināmas šaubas par to, un es zinu, ka šīs bažas noteica arī pagājušajā nedēļā Arktikas Padomes pieņemto lēmumu atteikties ES piešķirt pastāvīgā novērotāja statusu.

Šī lieta man ir bijusi kā āķīga mīkla. Es esmu cīnījies ar dažādu brīvību sadursmi, es esmu respektējusi komitejas balsojumu un esmu mēģinājusi respektēt to cilvēku viedokļus, kurus es pārstāvu. Taču šodien jums vēlos pateikt tikai šo: Mani apmeklēja delegācija no *Nunavut* kopienas. Pēc viedokļu apmaiņas mēs visi

bijām vienās asarās. Es ceru, ka atkāpe darbosies. Es rīt atbalstīšu šo tiesību aktu kopumu, un ceru, ka beigās izrādīsies, ka bija pareizi tā darīt.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis.* – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties referentei Wallis kundzei un atzinumu sagatavotājiem Martin kungam, Brepoels kundzei un Mathieu kundzei par viņu izcilo darbu. Īpaši es vēlētos pateikties Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājam McCarthy kundzei par viņas pozitīvo ieguldījumu šī īpašā priekšlikuma izstrādē.

Tas, ka vienošanās tika panākta pirmajā lasījumā, parāda Kopienas iestāžu politisko vēlmi nekavējoties risināt divas galvenās problēmas, kas saistītas ar tirdzniecību ar izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem, proti, ar iekšējā tirgus sadrumstalotību un vajadzību nodrošināt dzīvnieku labturību. Šī konkrētā vienošanās ietver trīs izšķirošus elementus: pirmais attiecas uz iekšējā tirgus tiesību aktu saskaņošanu un izpaužas kā aizliegums Eiropas Savienības tirgū tirgot izstrādājumus, kas iegūti no roņveidīgajiem. Tas attieksies gan uz šeit ražotiem, gan importētiem izstrādājumiem. Kā jums bez šaubām ir zināms, roņi tiek medīti gan Kopienas teritorijā, gan ārpus tās. Tie tiek izmantoti tādu izstrādājumu ražošanā kā gaļa, eļļa, trāns, no roņu orgāniem iegūti produkti, kažokādas un ādas. Šie izstrādājumi tiek tirgoti dažādos tirgos, tostarp arī Kopienas tirgū. Dažu tādu izstrādājumu gadījumā kā Omega 3 kapsulas vai arī miecētas ādas vai roņu kažokādas patērētājiem ir ļoti grūti, ja ne neiespējami tās atšķirt no līdzīgiem izstrādājumiem, kas nav iegūti no roņveidīgajiem. Roņu medības un veids, kā tās notiek, ir novedis pie nopietnas reakcijas un bažām no sabiedrības un neskaitāmu valdību puses, kuras ir īpaši informētas par dzīvnieku labturību. Šīs bažas rada veids, kādā roņi tiek medīti, metodes, kas tiek izmantotas to nogalināšanai, un to radītās sāpes. Sabiedrības sašutums ir skaidri redzams tās milzīgajā līdzdalībā attiecīgā jautājuma sabiedriskajā apspriešanā, taču ļoti uzskatāmi to parāda arī ļoti liels vēstuļu un lūgumrakstu skaits, kurus esmu saņēmis pēdējo divu gadu laikā. Tagad pilsoņi var justies droši, ka izstrādājumi, kas iegūti no roņveidīgajiem, tirgū vairs nebūs pieejami.

Otrs svarīgais elements šajā priekšlikumā ir izņēmums attiecībā uz inuītu un citām pamatiedzīvotāju kopienām. Tā mērķis ir neaizskart šo kopienas, kuras tradicionāli ir bijušas atkarīgas no roņu medībām, galveno ekonomikas un sociālo jautājumu *acquis*. Jāatzīmē, ka šāda veida medības ir vēsturisks viņu kultūras un kultūras identitātes elements, kā arī ienākumu avots, kas palīdz nodrošināt viņu izdzīvošanu.

Trešais elements ir izņēmums attiecībā uz medībām nelielā apjomā. Tādējādi, zvejniekiem, kuri ir iesaistīti nejauša rakstura roņu medībās, tikai un vienīgi jūras resursu ilgtspējīgas pārvaldības nolūkos būs atļauts tirgū laist izstrādājumus, kas iegūti no roņveidīgajiem, ar noteikumu, ka tas netiek darīts peļņas dēļ, bet gan lai segtu attiecīgās izmaksas. Atbilstoši šīs regulas pamatprincipam, šajās darbībās nedrīkst būt iesaistīti nekādi komerciāli aspekti. Pēc izskatīšanas Parlamentā Komisija apstiprinās detalizētus piemērošanas pasākumus, paskaidrojot, kādā veidā abi iepriekš minētie izņēmumi ir piemērojami saskaņā ar komitoloģijas procedūru.

Es ceru, ka Parlaments, tāpat kā Padome un Komisija, kopumā atbalstīs šo īpašo kompromisa tiesību aktu kopumu. Šī teksta redakcija paredz iekšējā tirgus tiesību aktu saskaņošanu un tajā pašā laikā arī pievēršas Eiropas pilsoņu bažām par dzīvnieku labturību saistībā ar roņu medībām. Eiropas Komisija var pilnībā pieņemt šo tiesību aktu kopumu, lai pirmajā lasījumā panāktu vienošanos par minēto regulu.

Frieda Brepoels, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, jūs sapratīsiet, ka esmu ļoti priecīga, ka pēdējā brīdī tomēr varējām balsot par šo dokumentu, jo daudzi pilsoņi un arī Parlaments pieprasīja ieviest pasākumus daudzus gadus ilgušo, nežēlīgo roņu komerciālo medību apkarošanai.

Nebija viegli atrast pareizo pieeju, jo Eiropa pati par sevi nav pilnvarota šīs medības aizliegt. Tādēļ es esmu pateicīga Komisijai par priekšlikuma iesniegšanu Parlamentam, lai arī Parlaments uzskatīja, ka priekšlikums ir jāpadara stingrāks.

Tādēļ, kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja esmu ļoti pateicīga saviem kolēģiem no dažādām politiskajām grupām par to, ka viņi nekavējoties atbalstīja manu priekšlikumu izvēlēties pilnīgu aizliegumu tirgot izstrādājumus, kas iegūti no roņveidīgajiem, ar vienu izņēmumu: inuītu kopienas tradicionālās medības. Tādējādi, komiteja pieņēma Komisijas sākotnējam priekšlikumam, kurā bija paredzēti vairāki izņēmumi, pretēju lēmumu, un nolēma neieviest arī marķēšanas sistēmu, kuru, mūsuprāt, izrādītos neiespējami kontrolēt.

Es vēlētos pateikties arī Čehijas prezidentūrai par darba turpināšanu pie vienošanās panākšanas. Es varu iedomāties, ka sarunas ar dalībvalstīm ne vienmēr noritēja gludi. Tāpat kā citi Eiropas Parlamenta deputāti, es vēlētos pateikties dažādām nevalstiskajām organizācijām (NVO), kuras visa procesa laikā spēlēja

konstruktīvu lomu kā aktīvistu grupas un kuras arī tagad skaidri izrāda savu atbalstu šim kompromisam. Kompromisi, protams, vienmēr ir saistīti ar savstarpēju piekāpšanos, tomēr es uzskatu, ka šī dokumenta teksta redakcija atbilst visu iesaistīto pušu prasībām.

Visbeidzot, es mūsu pilsoņu dēļ vēlētos uzsvērt, ka šis kompromiss patiesi ietekmēs komerciālās medības tādās valstīs kā Kanāda. Paredzot tirdzniecības aizlieguma iespējamību, pieprasījums pēc roņu kažokādām šogad jau ir samazinājies un cena, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir samazinājusies uz pusi. Tādēļ, tiklīdz aizliegums tiks ieviests, tas būs smags trieciens šim medību veidam un izstrādājumu, kas iegūti no roņveidīgajiem, starptautiskajai tirdzniecībai.

Tādēļ es esmu priecīga par sasniegto rezultātu un rītdienas balsojumā ceru uz stingru atbalstu no citu deputātu puses.

Véronique Mathieu, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mans viedoklis atšķiras no citu deputātu un arī no *D maksung*a viedokļa, jo es atceros Padomes juridiskā padomnieka atzinumu. Es atceros arī Parlamentā juridiskā padomnieka atzinumu. Abi šie padomnieki mūs informēja par to, ka izmantotais tiesiskais pamats ir nepareizs. Tieši to es atceros.

*D maksung*s, neaizmirstiet, ka jūs aizliedzat roņu medībās iegūtos produktus, ne ar ko tos neaizstājot, kas ir prettiesiski. Jums būtu jāapzinās, ka kanādieši to ļoti labi zina un plāno izmantot savas apelācijas tiesības Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Viņi nepieļaus, ka viņiem šos produktus atņem, un jūs viņus nevarat apturēt. Personīgi es domāju, ka viņiem šajā jautājumā ir pilnīga taisnība. Vālais kompromiss, – manuprāt, šis kompromiss ir ļoti vājš – par kuru daži deputāti rīt balsos, – bez manis, jo es balsošu pret to – balsošanai tiek nodots ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes priekšvakarā. Eiropas Savienība mūsu Kanādas draugiem burtiski piesaka karu. Es ceru, ka mani kolēģi deputāti patiešām saprot, ko dara.

Man deputātiem un *D maksung*am jāsaaka arī tas, ka viņi šo roņu jautājumu un kanādiešu jautājumu izmantos lieliskās vēlēšanu kampaņās, jo attiecībā uz roņu medībām mēs šeit absolūti neko nerisinām. Mēs šo problēmu vienkārši pārvietojam. Jūs pats, *D maksung*s, teicāt, ka jūs neaizliedzat roņu medības. Jūs potenciāli pārvietojat šo problēmu uz Ķīnu vai uz citām valstīm, kuras spēs pieņemt šos izstrādājumus. Jūs pilnīgi neko neesat atrisinājis.

Tādēļ es uzskatu, ka šis kompromiss ir vājš. Es domāju, ka problēma vienkārši ir paslaucīta zem paklāja, un nekas nav atrisināts, un nav pilnīgi nekā, par ko justies lepnēm. Nav nekā, ar ko lepoties, arī tad, ja paskatāties uz kažokādu cenu, kas tiek maksāta inuītiem un kas kritas. Par dokumenta tekstu vēl nav balsots, kompromiss vēl nav pieņemts, un tomēr jau tagad šie cilvēki mūsu dēļ cieš no liela ekonomiska posta. Es tajā nespēju saskatīt nekādu iemeslu pašpmierinātībai.

Malcolm Harbour, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kā savas grupas koordinators Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, es parakstīju šo kompromisa tekstu un uzskatu, ka bija pareizi to darīt, taču, kā *Diana Wallis* jau teica, šis ir bijis ļoti sarežģīts dokuments, jo bija ļoti grūti tajā sabalansēt visus atšķirīgos viedokļus.

No diviem manas grupas locekļiem, kuriem ir atšķirīgs viedoklis, jūs to jau esat dzirdējuši, un es domāju, ka rīt jūs redzēsiet, ka mūsu grupa ir nostājusies pret šo dokumentu, ja vien kāds no manu kolēģu ierosinātajiem grozījumiem balsojumā netiks atbalstīts. Tomēr, būs arī daudzi tādi cilvēki, tostarp arī es, kuri balsos par, jo ieņemot šādu nostāju, es jūtu, ka man ir morāls pienākums to darīt.

Es vēlētos runāt par dažiem būtiskiem jautājumiem. Pirmām kārtām, šis ir aicinājums rīkoties. Tas, uz ko cilvēki ir norādījuši līdz šim, ir, ka šis ir procesa sākums, nevis beigas. Jautājums ir par nehumāno veidu, kādā roņi tiek nogalināti, un par profesionālo mednieku nespēju to atrisināt. Arī Kanādas valdībai ir par to jādomā. Dokumentā ir iestrādātas daudzas pārskatīšanas klauzulas, lai nodrošinātu, ka tas darbojas, taču es vēlētos atkārtot *Diana Wallis* teikto, ka izņēmumi bija ļoti svarīgi kompromisa panākšanai.

Izņēmumi ir ļoti sabalansēti, jo tie pirmām kārtām atspoguļo to, cik svarīgi ir atbalstīt tradicionālās medības kopienās. *Diana Wallis* bija taisnība, kad viņa teica, ka tam ir jādarbojas, un tas nozīmē, ka šo kopienu ražotajiem izstrādājumiem ir jābūt pārdošanā un tie ir atbilstošā veidā jāpasniedz. Otrkārt, izņēmumi ir ļoti sabalansēti jūras resursu ilgtspējas svarīguma dēļ un saistībā ar to, kā šis jautājums tiks risināts.

Mūsu priekšā ir kompromiss. Es domāju, ka Eiropas pilsoņi vēlas, lai mēs to apstiprinām, taču šim Parlamentam, sākot ar šo brīdi, šim procesam būs stingri jāseko līdz.

Arlene McCarthy, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, mēs aizmirstam, ka tieši šis Parlaments bija tas, kurš pirmais uzsāka kampaņu par ES līmeņa aizliegumu attiecībā uz izstrādājumu, kas iegūti no roņveidīgajiem, nežēlīgo tirdzniecību. 2006. gadā lielākais vairums deputātu atbalstīja rakstisko deklarāciju, kurā tika aicināts ieviest šādu aizliegumu un kura saņēma 425 parakstus, jo veterināro ekspertu pētījumi skaidri parādīja, ka roņi tiek nogalināti briesmīgās mokās, bieži vien tie tiek nodīrāti, vēl būdami pie samaņas. Sabiedrība šo tirdzniecību ilgāk vairs necietīs, un mēs kā tās pārstāvji esam pilnvaroti to izbeigt. Turklāt, mūsu rītdienas balsojums būs izšķirošs solis uz priekšu globālajā kampaņā šīs tirdzniecības aizliegšanai.

ASV aizliegums pastāv jau daudzus gadus. Meksika šādu tirdzniecību ir aizliegusi. Eiropā jau pastāv aizliegumi valstu līmenī Beļģijā, Nīderlandē, Luksemburgā un Itālijā; Vācija un Apvienotā Karaliste pašlaik apsver veidus, kā šo tirdzniecību aizliegt. Aizliegumi tagad ir ieviesti arī Krievijā. Honkonga plāno ieviest aizliegumu. Šis ir politisks jautājums, kuram tagad ir pienācis īstais laiks. Pēc 40 gadus ilgas kampaņas pret šo tirdzniecību Eiropai tagad ir iespēja aizliegumu ieviest visās 27 valstīs.

Šī nav pirmā reize, kad mēs Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā esam atsaukušies pilsoņu vēlmei izbeigt šo nežēlīgo tirdzniecību. Parlaments ir pilnvarots darboties pilsoņu labā, un Iekšējā tirgus komiteja bija apņēmusies panākt stingru aizliegumu, tajā pašā laikā nodrošinot izņēmumu attiecībā uz tradicionālajām inuītu medībām. Komiteja noraidīja Komisijas priekšlikumu par daļēju aizliegumu un marķējumu; komiteja noraidīja Wallis kundzes priekšlikumu ieviest tikai marķējumu. Kāpēc? Tāpēc, ka pilsoņi būtu nosodījuši šo negribīgo žestu, kurš nežēlīgajai slepkavošanai ļautu turpināties. Neskaitāmās aptaujās visās Eiropas valstīs sabiedrība ir parādījusi, ka vēlas pielikt punktu šai tirdzniecībai: 75 % no Apvienotajā Karalistē aptaujātajiem cilvēkiem vēlas to izbeigt, 80 % - Austrijā, vairāk nekā 90 % - Francijā un Nīderlandē. Pat tajās ES valstīs, kurās notiek neliela apjoma tradicionālās roņu medības, sabiedrība tirdzniecību neatbalsta, Zviedrijā pret to iestājas 70 % aptaujāto. Liels vairākums kanādiešu arī neatbalsta savā valstī praktizētās medības.

Turklāt, 86 % aptaujāto Kanādas iedzīvotāju uzskata, ka ES var brīvi izvēlēties šo izstrādājumu aizliegšanu. Manā rīcībā ir Kanādas senatora rakstīta vēstule priekšsēdētājam Pöttering kungam, kurā ir teikts: „Jūsu balsojums par izstrādājumu, kas iegūti no roņveidīgajiem, tirdzniecības aizliegumu lielam vairumam kanādiešu, kuri ar apbrīnu vēroja, kā Krievijas Federācija pagājušajā mēnesī pārtrauca asiņaino roņu nogalināšanu, palīdzēs politiķus piespiest paskatīties tālāk par savu politisko izdevīgumu un saskatīt, kas ir pareizi, un reizi par visām reizēm izbeigt šīs nehumānas medības. Lielākās daļas kanādiešu, kuri ir pret šīm medībām, vārdā izsaku jums pateicību par vadības uzņemšanos šī jautājuma risināšanā. Mēs to ļoti novērtējam.”

Šogad Kanādā notiekošajās medībās ir nogalināti 50 000 roņu, salīdzinot ar 220 000 pagājušajā gadā. Tas nozīmē, ka mums kā pilsoņiem tagad ir iespēja šo nežēlīgo tirdzniecību aizliegt. Es zinu, ka Eiropas pilsoņi to vērtēs atzinīgi. Es ceru, ka Parlaments rīt balsos par Iekšējā tirgus komitejas priekšlikumu aizliegt tirgot izstrādājumus, kas iegūti no roņveidīgajiem.

Toine Manders, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es šo kompromisa dokumentu parakstīju kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas koordinators Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā. Kā Harbour kungs teica, arī manā grupā pastāv viedokļu atšķirības, taču tas tikai parāda, cik šis jautājums ir sarežģīts.

Demokrātijā ievēlētajiem pārstāvjiem ir jāieklausās sabiedrības teiktajā, un tās dienas ir pagājušas, kad dzīvniekus vajadzēja nežēlīgi nogalināt, lai iegūtu komercproduktus. Mūsu mērķis nebūt nav noteikt, kā medībām ir jānotiek; mēs nevēlamies iejaukties medijamo dzīvnieku pārvaldībā. Tas, ko vēlamies, ir izbeigt nehumānā veidā nogalinātu dzīvnieku tirdzniecību.

Es domāju, ka tāds patiesi arī ir šī kompromisa vēstījums. Es domāju, ka tas ir labi, ka tradicionālās kopienas ir ņemtas vērā, ieviešot izņēmumu, un uzskatu, ka patērētāji un tūristi, kas valstī ievieš šādus izstrādājumus, kurus viņi ir iegādājušies kā suvenīrus, ir jāpasargā no raganu medībām. Tā nebūtu laba rīcība un nekādi nebūtu atbilstoša mūsdienu Eiropas Savienībai, kurā valda brīvība.

Tā kā vēlamies, lai uz visiem izstrādājumiem būtu redzama informācija, būtu labi izstrādājumus vienkārši marķēt kā tādus, kas satur daļas, kas iegūtas no roņveidīgajiem, lai patērētāji varētu izvēlēties, jo pašreizējos apstākļos viņi par to bieži vien nav informēti. Ir vajadzīga labāka informācija, jo patērētājiem ir jādod iespēja izdarīt apzinātāku izvēli.

Labā doma varētu būt atbalstīt tradicionālās pamatiedzīvotāju kopienas, veicot pasākumus, kas tām dotu iespēju attīstīt alternatīvu ekonomiku. Es jums pateicos, priekšsēdētājas kundze, un ceru, ka rīt mēs šo kompromisu pieņemsim ar liela vairākuma atbalstu.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, nežēlīgās roņu nogalināšanas gadījumi ir daļa no malumedniecības, ar kuru mēs diemžēl saskaramies visai bieži. Malumednieki nogalina jūras un mežu dzīvniekus un daudzu sugu zivis un neievēro nekādus principus, iznīcinot šīs populācijas un liekot tām ciest. Eiropas Savienības valstīs un Kanādā pastāv atbilstoši tiesību akti, kā arī atbilstoši dienesti, kuru uzdevums ir nodrošināt šo tiesību aktu ievērošanu.

Viens veids, kā vienkārši cilvēki var šiem dienestiem palīdzēt, ir palīdzēt atmaskot un piekert malumedniekus. Valsts uzdevumam būtu jābūt nodrošināt, ka dzīvnieki var dzīvot labā fiziskā un emocionālā stāvoklī un saskaņā ar vidi, kā arī nodrošināt, ka no savvaļas dzīvniekiem, tostarp arī roņiem, nelegāli iegūtās kažokādas un gaļa nerasniedz tirgu un ka to tirgošana tiek smagi sodīta. Eiropas Parlamenta un Padomes regulas projekts ir dokuments, ar kura palīdzību ir saskaņotas visu roņu kažokādu tirdzniecībā iesaistīto pušu intereses.

Heide Rühle, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es savas grupas vārdā izsaku atzinību par šo vienošanos, un mēs rīt balsosim par to. Mēs izpildām to daudzo pilsoņu vēlmes, kuri neskaitāmās vēstulēs un e-pasta vēstulēs mums ir prasījuši rīkoties šajā jomā. Mēs to, protams, darām arī saskaņā ar Parlamenta rakstisko paziņojumu, kurā skaidri tika pieprasīts ieviest aizliegumu.

Mani diezgan lielā mērā pārsteidza iepriekšējā runātāja no Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas. Es vēlētos zināt, vai tiešām viņa runāja visas komitejas vārdā vai tikai savā vārdā. Jebkurā gadījumā, es vēlētos skaidri pateikt, ka tiesiskais pamats noteikti pastāv. Piemēram, pastāv suņu un kaķu kažokādu tirdzniecības aizliegums, kurš stājas spēkā šī gada sākumā. Tas skaidri parāda, ka tam, ko mēs darām, ir tiesisks pamatojums. Turklāt, iekšējais tirgus jau tagad ir izkropļots, jo vismaz piecas dalībvalstis aizliegumu jau ir ieviesušas un citas plāno to darīt. Tādēļ Eiropas Savienībai ir jārikojas, lai novērstu šo iekšējā tirgus izkropļojumu.

Mūsu rīcībai ir pamatojums. Mūsu rīcībai ir tiesiskais pamats un iekšējā tirgus radītais pamats. Es to vēlētos vēlreiz ļoti skaidri uzsvērt. Kas attiecas uz izņēmumiem, es vēlētos skaidri pateikt, ka inuītu izstrādājumu tirgus sabruka jau pirms dažiem gadiem. Konsultāciju laikā inuīti to paskaidroja. Mēs viņus uzaicinājām runāt komitejā, un viņi skaidri pateica, ka tirgi bija sabrukuši jau pirms mēs sākām rīkoties. Ja inuīti vēlas turpināt pārdot šos izstrādājumus, tad viņi to var darīt tikai tad, ja ir absolūti skaidrs, ka izstrādājumiem nav nekāda sakara ar parastajām roņu medību metodēm. Tikai tad, ja tiks norādītas skaidras atšķirības, inuītiem būs iespējams kaut ko pārdot.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kundze, es aizstāvu pilnīgu roņu kažokādu importa aizliegumu. Katru gadu brīnišķīga dabas ainava kļūst par asiņainu šausmīgu sāpju un ciešanu vietu, kur tikai 12 dienas veci roņu mazuļi tiek sisti līdz nāvei vai arī nošauti. Šīs slepkavības tiek pastrādātas tirgus un liela biznesa labā, pilnīgi nemaz nedomājot par dzīvnieku labturību, un tas mani tiešām šausmina.

Mēs nevēlamies ES importēt šo riebīgo darbību rezultātus. Patiesi, daudzi ES pilsoņi to nevēlas un atbalsta pilnīgu roņu kažokādu importa aizliegumu. Nīderlandē mēs esam izcīnījuši smagu cīņu par šādu aizliegumu, un mums ir izdevies panākt tā ieviešanu. Komisijas priekšlikuma pieņemšana tā sākotnējā formā grautu Nīderlandē sasniegto rezultātu.

Tomēr, Parlamenta ziņojums man liek secināt, ka šis Parlaments ir nonācis tik tālu, ka spēj pieņemt pilnīgu roņu kažokādu aizliegumu. Es atbalstu šādu aizliegumu un aicinu visus Parlamenta deputātus un arī Komisiju sekot manam piemēram.

Hélène Goudin, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, neskatoties uz to, ka ierosinātais tiesību akts, kuru apspriežam, ir par tādu izstrādājumu tirdzniecību, kas iegūti no roņveidīgajiem, šī jautājuma apspriešanas vietā diskusijas koncentrējas ap roņu medībām, kuras turklāt notiek ārpus ES teritorijas. Roņu nogalināšana tādā veidā, kā to redzējām attēlos no valstīm ārpus ES, ir briesmīga, un to nedrīkst pieļaut.

Tomēr, mums vajadzētu atšķirt medības no nežēlīgas nogalināšanas. Zviedrijā notiek roņu medības, taču tās ir kontrolētas un saudzīgas medības. Netiek izmantotas nekādas nūjas un rungas; to vietā izmanto šaujamieročus. Visu šo procesu reglamentē stingri noteikumi, un dabas resursu pārvaldība būtu ļoti vāja, ja dzīvnieku pēc tā nošaušanas nebūtu atļauts izmantot. Tagad ierosinātais kompromiss ir labāks nekā sākotnējais priekšlikums. Tomēr, man ir zināmas bažas par to, kā dažas tiesību aktu daļas varētu tikt interpretētas, un ka tas nestu negatīvas sekas Zviedrijai un mūsu ziemeļu kaimiņiem. Cerēsim, ka es kļūdos.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlētos sākt ar pateicību referentei par viņas smago darbu pie šīs lietas. Pēc šī Parlamenta 2006. gadā izteiktā aicinājuma ieviest ES līmeņa aizliegumu attiecībā uz izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem, kuru minēja McCarthy kundze, es priecājos, ka tagad ar Padomi ir panākts kompromiss, kurā ir ņemtas vērā arī Parlamenta vēlmes.

Katru gadu roņu komerciālajās medībās šausmīgā nāvē iet bojā apmēram 900 000 roņu. Tas ir ne tikai šausmīgi, bet arī pilnīgi bezjēdzīgi. Kas attiecas uz Eiropas Parlamenta Sociālistu grupu, tai jau no paša sākuma bija skaidrs, ka Komisijas priekšlikums neiet pietiekami tālu. Priekšlikumā dāsnī paredzētās atkāpes būtu bijis neiespējami uzraudzīt, ņemot vērā to, cik plašas desmit dienu laikā katru gadu ir šīs medības. Uzraudzības iespējas nav pietiekamas, un bieži vien attiecīgās valdības to dara negribīgi.

Mūsu grupa uzskatīja, ka sarunās ir ļoti svarīgi ievērojami samazināt izņēmumu apjomu, un es priecājos par sasniegto rezultātu – tirdzniecības aizliegumu, kurā šis mērķis lielā mērā ir sasniegts. PSE grupa uzskata, ka ir svarīgi pēc iespējas mazāk iekļauties pamatiedzīvotāju tradicionālajā iztikas nodrošināšanas veidā. Inuītiem un citām pamatiedzīvotāju tautām paredzētā atkāpe, kas ir daļa no kompromisa, atbilst mūsu grupas vēlmēm.

Lai gan mēs nekādi nevaram valstis ārpus ES piespiest apturēt šīs roņu medības, mēs tomēr ceram, ka tādu izstrādājumu tirdzniecība, kas iegūti no roņveidīgajiem, kļūs mazāk izdevīga, un ka samazināsies arī medīšana kā tāda – un, cerams, ka noteiktā laikā tā tiks pavisam izbeigta. Tādēļ es priecājos par sasniegto rezultātu.

Peter Šťastný (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šī priekšlikuma par roņu medībām galīgā versija ir pilnīgi pieņemama, jo lielā mērā iekļaucas citas valsts lietas. Taču šīs valstis spēlē pēc noteikumiem un viss, ko tās vēlas panākt, ir dabas resursu pārvaldīšana un cilvēku nodrošināšana ar darbu.

Šis priekšlikums sagrauj cilvēku dzīves un viņu attālos reģionos dzīvojošās kopienas. Tas sagrauj uzņēmējdarbības iespējas abos Atlantijas okeāna krastos un nopietni kaitē labajām attiecībām ar svarīgiem tirdzniecības un stratēģiskiem globālajiem partneriem. Turklāt, šis priekšlikums pārkāpj PTO noteikumus.

Kā Parlamenta deputātiem mums ir pienākums aizsargāt iedzīvotājus un radīt vidi nodarbinātībai. Līdz ar šo priekšlikumu, mēs ciešam neveiksmi abās jomās. Ieviest aizliegumu attiecībā uz roņiem, kuri ir pārāk savairojušies, ir pilnīgs ārpriests un pilnīga mūsu vērtību izgāšanās. Es visiem Eiropas Parlamenta deputātiem saku: lūdzu, apturiet šo katastrofu un balsojiet pret šo priekšlikumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es patiešām ļoti priecājos, ka mēs beidzot esam tikuši tik tālu. Pirmkārt, daudzi cilvēki teica, ka tas nav iespējams, ka to nevar izdarīt. To varēja izdarīt. Mēs atbalstām tos Kanādas pilsoņus, kuri nevēlas, ka viņus vaino par viņu valsts darbībām uz peldošajiem ledus gabaliem.

Jau trīsdesmit gadus mēs mēģinām kontrolēt un reglamentēt šīs medības. To nav izdevies panākt ne Norvēģijai, ne Kanādai. Uz ledus noteikumi netiek ievēroti. Ir laiks atmet domu, ka pastāv kāda iespēja šo rūpnieciska mēroga komerciālo nogalināšanu padarīt kaut cik humānu.

Par šodienas lēmumu mums ir jāpateicas nevalstisko organizāciju darbam un lielākajai daļai Eiropas pilsoņu, kuri vēlas šī aizlieguma ieviešanu. Tā ir veselā saprāta uzvara, tā ir humānisma uzvara, tā ir demokrātijas uzvara un ne mazākā mērā arī visu to roņu uzvara, kuriem būs ļauts izaugt lieliem bez sišanas ar nūjām un nogalināšanas vienkārši cilvēku iedomības dēļ. Es vēlētos pateikties visiem deputātiem, kuri to padarīja iespējamu.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt, ka visu šo lietu uzskatu par neapdomīgu, un es to saku tikai un vienīgi Grenlandes vārdā, kas ir Dānijas Karalistes daļa. Tālu ziemeļos tur ir dažas pavisam mazas un attālas apmetnes, kurās dzīvo tikai 10-20 cilvēki, kuri pārtiek no roņu medīšanas. Ja mēs viņiem atņemsim iztikas līdzekļus, viņiem nebūs nekādu iespēju izdzīvot. Mēs viņiem nevaram atrast nekādu alternatīvu nodarbošanās veidu. Līdz nākamajai apmetnei ir simtiem kilometru, un mums būtu jābūt pateicīgiem par to, ka viņi tur ir, jo tas mums dod iespēju Grenlandi saglabāt kā daļu no Dānijas Karalistes.

Grenlandieši roņus šauj. Kam gan pret to ir kas iebilstams? Nevienam! Ja viņi nevarēs noņemt pietiekami daudz roņu, tad tiem nebūs zivju, ko ķert. Līdz ar to, tas, kas šeit tiek darīts, Grenlandei ir katastrofa. Šis jautājums nav pietiekami rūpīgi apspriests un nav ņemti vērā tie nabaga cilvēki, kuriem tiks atņemti iztikas līdzekļi, neko nepiedāvājot vietā. Šāda attieksme pret nabaga cilvēkiem ir zem mūsu goda.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, būdama viena no sākotnējās rakstiskās deklarācijas, kurā tika aicināts ieviest šo aizliegumu, atbalstītājam gandrīz pirms trim gadiem, es vēlētos apsveikt ikvienu,

kurš ir strādājis pie tā, lai šo priekšlikuma projektu virzītu uz priekšu. Četri simti divdesmit pieci šī Parlamenta deputāti parakstīja šo deklarāciju, tādējādi parādot, cik liels satraukums par šo jautājumu valda ne tikai Eiropas Parlamenta deputātu, bet arī mūsu vēlētāju vidū.

Mūsdienās ik gadu komerciālajās roņu medībās visā pasaulē tiek nogalināts gandrīz viens miljons roņu, un rīt balsojot par šo tiesību aktu kopumu, mēs palīdzēsim izbeigt vienu no viszemiskākajiem nežēlības pret dzīvniekiem piemēriem.

Es ļoti priecājos, ka tādi kompromisi kā ierosinātā marķējuma sistēma tika stingri noraidīti, lai mēs pilnībā varētu izpildīt miljoniem Eiropas pilsoņu izvirzītās prasības.

Pozitīvs balsojums būs balsojums par nežēlības izbeigšanu. Tas būs balsojums un arī uzvara visiem tiem, kuri atbildi „nē” atteicās uzskatīt par atbildi. Es labi atceros daudzās sanāksmes kopā ar Komisijas amatpersonām, kurās mums tika teikts, ka aizliegums vienkārši nav iespējams. Tas tikai parāda, ka, ja mēs varam sakoncentrēt savu politisko gribu, – un es apliecinu cieņu NVO, kuras mums ir palīdzējušas to izdarīt – tad neiespējamās lietas kļūst iespējamās, un es priecājos, ka tas tā notiek.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, šīs ir bijušas smagas debates, bieži vien emociju pilnas, daudzos gadījumos sirds balsij gūstot virsroku pār saprātu. Es ļoti jūtu līdzī kopienām, par kurām tikko runāja mans kolēģis *Christian Rovsing*, taču rīt es šo kompromisu atbalstīšu. Tomēr, man ir vajadzīgas garantijas no komisāra kunga. Varbūt es varētu ar priekšsēdētājas palīdzību uzdot tiešu jautājumu komisāram.

Komisāra kungs, ja kompromiss rīt tiek pieņemts, vai varat man apliecināt, ka roņu audus vēl arvien būs iespējams izmantot medicīniskos pētījumos un bioprotēžu izgatavošanā, kā tas pašlaik tiek darīts daudzās pasaules daļās? Piemēram, liels progress ir sasniegts sirds slimību pacientu izdzīvošanas un dzīves kvalitātes nodrošināšanā, izmantojot Grenlandes roņu aortas, plaušu un perikarda audus, ar noteikumu, ka roņi tiek medīti vai nogalināti to populācijas ilgtspēju garantējošā un humānā veidā. Es vēlētos saņemt apliecinājumu, ka šī kompromisa kontekstā būs iespējams turpināt medicīniskos pētījumus un no roņveidīgajiem iegūto produktu izmantošanu bioprotēžu izgatavošanā.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, arī es kompromisu atbalstīšu, taču it nemaz neesmu pārliecināts, vai mēs rīkojamies pareizi, jo šis nav jautājums par to, vai mēs nogalinām roņus un vai roņu izdzīvošana netiek apdraudēta: šie jautājumi jau ir noskaidroti.

Jautājums ir par to, vai roņi tiek nogalināti humānā veidā vai nē. Un, protams, mēs zinām, ka mūsu ikdienas izdzīvošanai mēs tīri labprāt nogalinām simtiem tūkstošu dzīvnieku, vai nu lai tos apēstu, vai arī lai citādi izmantotu no tiem ražotus izstrādājumus. Mēs tīri labprāt redzam, kā pēc stundām ilgas mocīšanās uz āķiem vai tīklos mirst zivis, un par to nesūdzamies. Tad kādēļ gan mēs sūdzamies par roņiem?

Laikam jau tādēļ, ka tie ir skaisti dzīvnieki, un tādēļ, ka noskatīties, kā to asinis list uz baltā ledus, nav pārāk jauki. Tad vai mēs par šo jautājumu balsojam un lemjam vairāk ar sirdi nekā ar prātu? Es tikai vēlētos to uzzināt.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos visiem, kas šīvakara diskusijā uzstājās, pateikties par viņu sniegto ieguldījumu. Es ļoti priecājos par to, ka šovakar pirmajā lasījumā ir iespējams panākt vienošanos par šo ļoti sarežģīto lietu.

Tā kā Eiropas Parlaments šo jautājumu ierosināja jau apmēram pirms diviem gadiem, Komisija ir veikusi plašu sagatavošanas darbu, lai gūtu pilnvērtīgu priekšstatu par šo situāciju un lai informētu par to sabiedrību. Mūsu pienākums ņemt vērā Eiropas Savienības pilsoņu izteiktās bažas, kā arī vajadzība saskaņot iekšējā tirgus tiesību aktus, bija galvenie jautājumi, kuri ar šī tiesību akta palīdzību bija jārisina.

Pilsoņi var būt pārliecināti, ka tad, kad regula stāties spēkā, Eiropas Savienības tirgū vairs nebūs atrodami izstrādājumi, kas no roņveidīgajiem iegūti komerciālās medībās.

Izņēmums, kurš attiecas uz inuītiem, nodrošinās, ka inuītu un citu to pamatiedzīvotāju kopienu intereses, kas tradicionāli nodarbojas ar roņu medībām, netiks negatīvi ietekmētas.

Kas attiecas uz *Doyle* kundzes minēto jautājumu, tas tiks risināts ar ieviešanas pasākumu palīdzību.

Visbeidzot, es uzskatu, ka, pieņemot šo regulu, mēs Eiropas Savienībā palīdzēsim uzlabot informētību un ievērot augstus dzīvnieku labturības standartus.

Tādēļ, es vēlētos vēlreiz uzsvērt, cik svarīgi ir jau pirmajā lasījumā panākt vienošanos par šo jautājumu, kas Eiropas Savienības pilsoņiem ir tik svarīgs. Tādēļ es jūs aicinu atbalstīt kompromisa dokumentu paketi kopumā, bez grozījumiem, lai tādējādi nodrošinātu vienošanās panākšanu pirmajā lasījumā.

Es vēlētos vēlreiz pateikties referentei Wallis kundzei un Brepoels kundzei, kā arī visiem tiem, kuri strādāja pie kompromisa vienošanās panākšanas.

Diana Wallis, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka šīvakara debates ļoti labi parāda šī jautājuma sarežģītību un tādējādi parāda arī to, cik brīnišķīgi tas ir, ka mums ir izdevies panākt kaut kādu kompromisu. Kā jau ar visiem kompromisiem, kāds vai ikviens varbūt būt mazliet vīlies par vienu vai otru lietu.

Es vēlos uzsvērt to, ko esam centušies pateikt visā sarunu gaitā: mēs esam strādājuši pie tā, ar ko nodarbojas iekšējais tirgus, un tā ir tirdzniecība. Mēs no šejienes nevaram risināt medību jautājumus, ne to medību, kuras notiek trešās valstīs. Tas bija grūti, daudziem no mums vēl aizvien ir jautājumi par to, kā tas viss tiks ieviests, un es esmu jums pateicīga, komisāra kungs, par atkārtoto apliecinājumu, ko izteicāt attiecībā uz to, kā tiks risināts pamatiedzīvotāju jautājums: tas ir jautājums, kas daudziem būs svarīgs, un kas mums būs ļoti uzmanīgi jāuzrauga.

Es domāju, ka daudziem no mums vēl arvien ir bažas par likumību, – par to daudz ir runāts gan PTO līmenī, gan arī saistībā ar mūsu iekšējā tirgus noteikumiem. Pietiks, ja šobrīd teikšu, ka es vēlētos pateikt paldies visu trīs iestāžu juristiem, kuri ir strādājuši, lai palīdzētu mums nonākt tur, kur šodien esam. Es pieņemu, ka viņiem nākotnē būs vēl vairāk darāmā, taču, kā es jau teicu, tas vēl tikai būs.

Te nu mēs esam: redzēsīm, ko nesīs rītdienas balsojums. Es uzskatu, ka šis ir mūsu atbalsta vērts kompromiss, šis ir kompromiss, kurā ir ievērota sākotnējā rakstiskā deklarācija un Eiropas pilsoņu viedoklis. Es ceru, ka viņi nebūs vīlušies, ja redzēs, ka šis kompromiss kaut kādā veidā ierobežo citu, citur dzīvojošu cilvēku tiesības. Tieši tas mani visu laiku visvairāk ir uztraucis, un es ceru, ka jūs, komisāra kungs, darīsiet visu iespējamo, lai pārliecinātos, ka šīs mazās un neaizsargātās kopienas tiek aizsargātas.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 5. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, es akceptēju Wallis ziņojumu. Es akceptēju regulas projektu, par kuru ir panākta vienošanās ar dalībvalstīm un ar kuru tiks ieviests aizliegums tirdzniecībai ar roņu izcelsmes produktiem. Es domāju, ka izņēmumi varētu būt iespējami tikai pēc nosacījumu izpildes attiecībā uz metodēm, ko izmanto roņu nogalināšanā. Mums nevajadzētu aizliegt medības, kas inuītu kopienām ir tradicionālas.

Pateicoties regulai, tirdzniecība ar roņu izcelsmes izstrādājumiem tiks veikta saskaņā ar visā ES vienādiem nosacījumiem. Regulu ir atbalstījuši daudzi ES pilsoņi, kas jūtīgi uztver dzīvnieku labturības jautājumu. Mēs visi zinām, ka roņi bieži tiek nogalināti tādos apstākļos, kuri šiem dzīvniekiem, kas ir zīdītāji un ir spējīgi just, liek ciest briesmīgas sāpes un ciešanas. Tagad mums ir izdevība šīs ciešanas izbeigt. Darīsim to! Aizliegums nozīmēs, ka preces, kuras izgatavotas no roņu gaļas, taukiem un ādas, tādas, piemēram, kā somas, apavi, cepures un cimdi, pazudīs no kopējā tirgus. Dažu no roņiem izgatavotu farmaceitisku ražojumu, piemēram, uztura bagātinātāju, pārdošana nebūs atļauta. Liels paldies!

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. - (FI) Saprotams, ka ES ir jāmēģina rādīt labas gribas žestus saviem pilsoņiem pirms vēlēšanām, bet šoreiz Komisija iet pa plānu ledu. Ja Eiropa mēģina aizliegt vai ierobežot citu demokrātisku valstu tradīcijas, laba griba var vēlāk atgriezties kā plīķis sejā. Es gaidu to dienu, kad Amerikas Savienotās Valstis vai Austrālija attapsies, ka Spānijā ir vēršu cīņas un Somijā notiek staltbriežu medības.

Katru gadu manā valstī Somijā zvejnieki noķer dažus simtus roņu, jo roņu populācija ir pieaugusi un drīz apdraudēs zivju krājumus Baltijas jūrā. Kompromiss, kas panākts ar Padomi, nozīmē, ka zvejnieki var to turpināt tāpat kā iepriekš, ja viņi tādā veidā negūst peļņu. Mans princips ir neatbalstīt likumus, kuru ieviešanu nevar pārraudzīt, bet kompromiss noteikti ir komitejas balsojuma rezultāta uzlabojums.

22. Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0240/2009), ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā iesniedza *Parish* kungs, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (COM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, *referents.* – Priekšsēdētājas kundze, es vispirms vēlos pateikties visiem ēnu referentiem, kas ir pierādījuši savu labo gribu strādāt kopā ar mani pie dokumentācijas, kas ir izrādījusies neticami tehniska un grūta. Strādājot kopā, mēs esam spējuši sasniegt, manuprāt, labu kompromisu. Es vēlos arī pateikties Komisijai par tās sadarbību, un mēs ceram uz turpmāku kopīgu darbu pie šīs dokumentācijas. Es vēlos pateikties arī *Patrick Baragiola* no Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sekretariāta un manam padomniekam *Dan Dalton*.

Izmēģinājumi ar dzīvniekiem ir augstākā mērā pretrunīga joma, un tā saistās ar morāles dilemmu. Vai vispār ir pareizi veikt izmēģinājumus ar dzīvniekiem, lai, iespējams, glābtu cilvēku dzīvības? Es uzskatu, ka tas ir pareizi, ja izmēģinājumiem ir gan pienācīgs zinātniskais, gan ētiskais pamatojums.

Tomēr mums ir jādara viss iespējamais, lai samazinātu gan izmēģinājumu skaitu, gan dzīvniekiem radīto ciešanu lielumu. Komisijas ziņojums bija labs sākums. Tas rādīja, ka Komisija ļoti grib doties dzīvnieku eksperimentēšanas beigšanas virzienā, kad vien iespējams. Tomēr daudzās jomās Komisijas priekšlikums bija neskaidrs un varēja radīt efektu, kas ir pretējs Komisijas iecerei.

Definīciju neiekļaušana nopietnības klasifikācijā bija uzkrītošs trūkums visā priekšlikumā. Komisija faktiski prasīja Parlamentam dot spriedumu par noteikumiem, kas saistās ar klasifikāciju, nezinot, par ko tie īsti ir. Turklāt daži noteikumi, sevišķi ieteikumi par dzīvnieku atkārtotu izmantošanu un par ierosinājumu izmantot vienīgi F2 primātus (otrās paaudzes primātus), visdrīzāk nozīmē, ka būs jāizmanto daudz vairāk dzīvnieku.

Attiecībā uz F2 primātiem nav veikta priekšizpēte, lai pārliecinātos, vai ir iespējams darīt to, ko Komisija piedāvā. Viņu dotais ietekmes novērtējums skata skaitļus, tas neskata tos saistībā ar labturību. Šī iemesla dēļ Parlamentam bija steidzami jāgroza šis priekšlikums: nevis lai vājinātu to, bet lai skaidri noteiktu, kad un kādos apstākļos izmēģinājumi ar dzīvniekiem ir jāatļauj.

Es uzskatu, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojums panāk kompromisu starp nodrošinājumu, lai zinātniskā izpēte varētu turpināties ES, un dzīvnieku labturības uzlabošanu. No dzīvnieku perspektīvas tas ir solis uz priekšu. Tas viss ir par alternatīvu izvērzišanu eksperimentēšanai ar dzīvniekiem ar finansiālu saistību palīdzību, ar lielāku uzsvāri uz trim pamatprasībām un Eiropas Alternatīvo metožu validēšanas centra ECVAM lomas pastiprināšanu.

Turklāt es esmu arī ierosinājis regulārus tematiskus pārskatus par eksperimentiem ar primātiem, lai identificētu un izbeigtu tos eksperimentus, kuri nav nepieciešami.

Arī tas ir solis uz priekšu medicīnas pētījumiem. Tas atjauninās pašreizējos novecojušos tiesību aktus un dos iespēju turpināt medicīnas pētījumus, ja un kad šie pētījumi ir zinātniski un ētiski pamatoti. Es uzskatu, ka tas ir būtiski svarīgi. Mēs arī gribam redzēt, ka izmēģinājumi ar dzīvniekiem tiek samazināti. Tomēr Eiropas pilsoņi pilnīgi pareizi pieprasa, lai ir pieejamas vislabākās un iedarbīgākās zāles.

Uzticama Eiropas pētniecība un attīstība ir būtiska. Visas vakcīnas pret poliomielītu, masaliņām, B hepatītu, difteriju, masalām, cūciņām, masaliņām un meningītu kopā ar kombinētām terapeitiskām zālēm pret HIV, preparātiem astmas kontrolēšanai, dzīvības uzturēšanas sistēmām neiznēsāti piedzimušiem zīdaiņiem un smadzeņu dziļai stimulēšanai Parkinsona slimības gadījumā ir tikušas radītas, eksperimentējot ar dzīvniekiem, sevišķi ar primātiem. Rezultātā ir tikusi glābta dzīvība vai uzlabota dzīve daudziem miljoniem cilvēku.

Es uzskatu, ka līdz alternatīvu atrašanai nebūtu prātīgi aizliegt šos eksperimentu veidus vai nu tieši vai netieši ar slikti formulētiem tiesību aktiem. Šī direktīva dos pamatshēmu, lai nodrošinātu to, ka mēs varam izbeigt izmēģinājumus ar dzīvniekiem, tiklīdz ir pieejamas alternatīvas metodes. Tā nozīmīgi uzlabo alternatīvu meklējumus un stingri liek mums doties pretī dienai, kad izmēģinājumi ar dzīvniekiem izbeigsies pilnībā. Mums ir labs kompromiss Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā. Tomēr liekas, ka liberāļu grupa mēģina sabradāt un iznīcināt šo līgumu ar vienu vēzienu. Es mudinātu viņus nebalsot pret šo ziņojumu, jo tā viņi atmestu atpakaļ dzīvnieku labturību par vairākiem gadiem, un tā būtu absolūti nepareizi rīcība no viņu puses.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šīvakara iespēju mums debatēt par priekšlikumu pārskatīt direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Es vēlos pateikties referentam *Parish* kungam un trim Parlamenta komitejām, kuras pārbaudīja ziņojumu, par viņu pūlēm un viņu komentāriem. Es esmu pārliecināts, ka turpmākais dialogs būs konstruktīvs.

Daudzas dalībvalstis jau sen ir pieņēmušas pašas savus valsts tiesību aktus par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Tā rezultātā Eiropā ir dažādi aizsardzības līmeņi. Pārskatīšana ļaus sasākot aizsardzības līmeni Kopienā un nodrošinās netraucētu iekšējā tirgus darbību. Komisijas mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības tiesību aktus, kuri attiecas uz eksperimentiem ar dzīvniekiem. No vienas puses tas ierobežos eksperimentālo dzīvnieku skaitu, un no otras puses tas nodrošinās piemērotu aprūpi un attieksmi pret dzīvniekiem, ar kuriem veic eksperimentus, kā to prasa Protokols par dzīvnieku aizsardzību un labturību, kas ir pievienots Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

Mūs mērķis šajā pārskatīšanā ir ievērojami uzlabot eksperimentālo dzīvnieku labturību Eiropas Savienībā. Dzīvnieku labturības prasības tagad ir oficiāli iekļautas Eiropas Savienības līgumā un ir jāņem vērā, kad izstrādā tādu nozaru politiku kā iekšējais tirgus. Ar pārredzamām procedūrām un bez atteikumiem priekšlikuma formulēšanā tika iesaistīti eksperti un speciālisti dzīvnieku izmēģinājumu jomā, pētniecības aprindas, tiešā veidā ieinteresētā ražošana un pilsoņi. Priekšlikums arī balstās uz rūpīgi pamatota ietekmes novērtējuma. Turklāt daudzas zinātniskas aģentūras deva nozīmīgu ieguldījumu šajā procedūrā. Lai izveidotu priekšlikumu, tika veikta salīdzinoša analīze par iespējamajiem ieguvumiem un izmaksām, kādas rastos, darbību veicot un darbību neveicot. Šis priekšlikums ir atradis nepieciešamo līdzsvaru; no vienas puses tas sekmē konkurētspēju un pētniecību Eiropā un no otras puses ņem vērā dzīvnieku labturības prasības. Komisija ir rūpīgi pārbaudījusi dažādo pušu paustās bažas par to, ka priekšlikums izraidīs Eiropas pētniecību ārā no Eiropas sakarā ar iespējamo administratīvo slogu vai izmaksām, kas saistās ar īpašām prasībām par dzīvnieku labturību. Tomēr nav nekā tāda, kas liecinātu par šādu aizplūdi uz valstīm ārpus ES. Dažus no mūsu priekšlikumā iekļautajiem labturības standartiem un daudzas stingrākās licenzēšanas procedūras jau tiek piemērotas dalībvalstīs, kas ir zinātniskās pētniecības līderes pasaulē. Turklāt mūsu priekšlikums paredz pasākumus administratīvā sloga mazināšanai. Īstenībā nav pretrunu starp stingru dzīvnieku labturības standartu pieņemšanu un augsta līmeņa zinātniskās pētniecības veicināšanu. Tieši otrādi — šie divi jēdzieni ir savstarpēji saistīti.

Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu papildus licencei, ko izdos pētnieciska darba veikšanai ar dzīvniekiem, kas vēl ir pie sapaņas, notiks sistemātiska neatkarīga ētiska vērtēšana. Tas liks praktiski darboties principiem par dzīvnieku izmantošanas atjaunošanu, ierobežošanu un uzlabošanu. Šie noteikumi ir pārskatīšanas pamatmērķi. Mēs nespēsim panākt savus mērķus, ja aizvietosim licenzēšanu ar klusu piekrišanu visāda veida pētniecības darbiem vai ja mēs atļausim ētisko vērtējumu veikt tiem, kuri ir tieši ieinteresēti pētniecības projektā.

Visbeidzot Komisija vēlas izvairīties no jebkāda iespējama pārrāvuma iesāktajos zinātnes projektos un samazināt administratīvo slogu. Tāpēc tā paredz elastīgas piemērošanas iespēju un mudina izmantot dalībvalstīs esošās infrastruktūras, kur vien tas ir iespējams.

Dāmas un kungi, pārstrādātais priekšlikums atjaunos netraucētu iekšējā tirgus darbību, uzlabos dzīvnieku labturības standartus un veicinās zinātniski pētniecisko darbu. Pašreizējais tiesību akts ir steidzami jāstiprina un jāuzlabo pienācīgi līdzsvarotā veidā, un tieši to Komisijas priekšlikums panāk.

Marios Matsakis, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētājas kundze, mūsdienās nenovēršams ļaunums diemžēl ir tas, ka cilvēku un dzīvnieku veselības pētījumu vajadzībām obligāti ir jāveic eksperimenti ar dzīvniekiem. Mana stingra pārliecība ir tāda, ka neviens īsts zinātnisks nepriecājas par eksperimentēšanu ar dzīvniekiem un neveic tos, ja ir pieejami alternatīvi pētniecības līdzekļi. Šādiem pētījumiem, protams, vienmēr ir jābūt tik humāniem, cik vien iespējams, attiecībā uz izmantotajiem dzīvniekiem.

Šādā nolūkā direktīva, par kuru notiek debates, mēģina — manuprāt, pareizi — uzlabot situāciju nozīmīgi un noteikti. Ievērojami svarīgas jomas ir ētiska pārskata un atļauju izsniegšanas principu nosargāšana, kā arī jēdzieni par pastiprinātām valsts inspekcijām un viscaur lielāku pārredzamību. Ir jāuzsver, ka zinātnes un politikas mērķim vienmēr ir jābūt vērstam uz dzīvnieku izmantošanas izbeigšanu zinātnes vajadzībām vienmēr, kad ir kļuvušas pieejamas alternatīvas un efektīvas metodes, kurās dzīvnieki netiek izmantoti.

Esko Seppänen, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojums ir kompromiss, kurā līdzsvarotā

veidā ir ņemti vērā pušu viedokļi. Komisijas priekšlikums ir ticis grozīts tādā veidā, kā piedāvā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja.

Tā kā visu zāļu un vakcīnu attīstīšanai nav citu alternatīvu procedūru, eksperimenti ar dzīvniekiem ir jāveic. Mēs esam atbildīgi ES pilsoņiem par to, lai mūsu līdzpilsoņus, kad viņi ir saslimuši, mierina cerība, ka viņu ārstēšanai vajadzīgās zāles arī ir radītas Eiropā.

Vienlaikus tiem, kuri veic izmēģinājumus ar dzīvniekiem, ir pienākums izturēties pret eksperimenta dzīvniekiem labi un radīt viņiem tik maz sāpju, cik vien iespējams. Direktīva ir skaidrs uzlabojums dzīvnieku labturībai, un daudzi grozījumi, ko iesniegusi Lauksaimniecības komiteja ir tādi paši vai līdzīgi tiem grozījumiem, ko iesniedzām mēs, Rūpniecības komiteja. Tādējādi Lauksaimniecības komitejas ziņojums ir jāpieņem ar tik nelielām izmaiņām, cik vien iespējams.

Elisabeth Jeggle, PPE-DE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, direktīva par eksperimentiem izmantotajiem dzīvniekiem balstās uz trīs pamatprasību principa. Mūsu mērķis ir eksperimentu ar dzīvniekiem aizvietošana, samazināšana un uzlabošana. Lai to panāktu, mums ir jāattīsta un jāveicina alternatīvas metodes. Treškārt, mums ir jāatrod kompromiss starp dzīvnieku labturību un pētniecību, uzsvāru liekot uz cilvēku veselību. Komisār, jūs esat arī uzsvēris to, ka mums ir jābūt vienādiem standartiem visās dalībvalstīs.

Pašreizējais likumdošanas priekšlikums balstās uz Kopienas rīcības plānu dzīvnieku aizsardzībai un labturībai un uz dzīvnieku veselības stratēģiju. Mēs gribam nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību un augtus standartus Eiropas Savienībā un visā pasaulē. Tomēr pilnīgs aizliegums izmantot eksperimentus ar dzīvniekiem, kad nav pieejamas citas metodes kā atbilstīgs aizvietoējums, padarītu lielāko daļu pētījumu, kas balstās uz eksperimentiem ar dzīvniekiem, Eiropas Savienībā gandrīz neiespējamu. Pētniecības projekti pārceltos uz ārzemēm, mēs zaudētu milzīgu zināšanu apjomu, kas pašlaik mums ir, un mēs padarītu sevi par pilnīgi atkarīgiem no citām valstīm. Tāpēc ir svarīgi atrast kompromisu, un Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ir piedāvājusi labu kompromisu. Iespējams, ka līdzsvars nav viegli panākams, bet cilvēkiem, kuri ir slimi, tas var būt dzīvībai svarīgs jautājums.

Balsošanas rezultāts Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā 31. martā apmierina šīs prasības. Mums ir jāatbalsta šis kompromiss, ko pieņēma 72 % komitejas locekļu. Tāpēc es aicinu visus Parlamenta deputātus noraidīt visus tālejošākos grozījumus, kas ir tikuši iesniegti, un balsot par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas un Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas grozījumiem.

Es silti pateicos ne tikai referentam, bet arī daudziem saviem kolēģiem deputātiem visā Parlamentā.

SĒDI VADA: Edward McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Roselyne Lefrançois, PSE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, man vispirms ir jāapsveic referents *Parish* kungs par viņa kvalitatīvo darbu un nozīmi, ko viņš piešķir sadarbībai ar ēnu referentiem.

Pirms mūsu rītdienas balsojuma pirmajā lasījumā, es gribu iziet cauri šī ziņojuma galvenajām līnijām. Mūsdienās negatīvais iespaids par eksperimentu veikšanu ar dzīvniekiem, kas var valdīt plašā sabiedrībā, apstiprina šī jautājuma neapstrīdamo svarīgumu. Arī jūs līdzīgi man būsiat saņēmuši pēdējo nedēļu laikā lielu daudzumu vēstuļu no satrauktiem pilsoņiem.

Tomēr, lai gan mums ir pienākums ierosināt dokumentu, kas ņem vērā sabiedrības bailes, mēs nedrīkstam ar visu to atstāt novārtā pētnieku prasības. Man ir jāuzsver tas, ka mēs nevaram aizmirst, ka pētnieki ir ne tikai pilntiesīgi sabiedrības viedokļa pārstāvji, bet pirmām kārtām cilvēki, kuriem ir absolūti būtiska nozīme mūsu sabiedrībā.

Jums ir jāapzinās, ka beidzamajos 20 gados zinātnes vajadzībām izmantoto dzīvnieku skaits nav palielinājies, lai gan zinātnisko publikāciju skaits biomedicīnas pētījumu jomā ir divkārtšojies katros divos gados. Lai saprastu problēmas, kas saistās ar šīs direktīvas pārskatīšanu, es pati esmu tikusies ar daudzām ieinteresētām pusēm, kas pārstāv dažādus uzskatus šajā jautājumā.

Manuprāt, Eiropas Komisijas sākotnēji ierosinātais teksts patiešām aizvirzījās nost no dzīvnieku izmantošanas pamatmērķa, proti, lai veiktu jaunus pētījumus. Tāpēc bija būtiski diskusiju uzmanības centrā atkal nolikt jautājumu par cilvēku veselību.

Ir skaidrs, ka noteikumi par eksperimentēšanu ar dzīvniekiem ir jāgroza, bet Eiropas pētniecība tomēr nedrīkst ciest negatīvas sekas šī jaunā tiesību akta dēļ. Tāpēc stratēģija, ko es pieņemu un kuru ir pieņēmis referents, paredzēja šī priekšlikuma izlīdzsvarošanu, lai nodrošinātu, ka pētniekiem netiek nodarīts kaitējums.

Pamatojoties uz Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā pieņemto ziņojumu, es uzskatu, ka mēs varam nonākt pie saskaņīga un saprātīga dokumenta, kuru, cerams, Parlaments plaši atbalstīs.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Mahatma Gandhi* sacīja: „Par tautas diženumu un tās tikumisko attīstību var spriest pēc tā, kā tā izturas pret saviem dzīvniekiem.” Laboratoriju dzīvnieku labturība ir svarīgs un smalks temats, kuru daudzi cilvēki vēlētos ignorēt. Tomēr tas ir ļoti jūtīgs jautājums, sevišķi attiecībā uz pētījumiem, kuros izmanto pērtiņus un īpaši cilvēkveidīgus pērtiņus. Sabiedrības reakcija mums rāda, ka tā tas ir.

Pret Komisiju tika vērsts liels spiediens. Es vēlētos īpaši pateikties komisāram *Dimas*. Jūs esat paveicis ļoti labu sagatavošanas darbu, un jūs esat ieviesis svarīgus uzlabojumus laboratoriju dzīvnieku labturībā, piemēram, tādus kā iepriekšēja atļauju izsniegšana un visu izmēģinājumu pārbaudes. Jūs esat paplašinājis direktīvu, attiecinot to uz visām dzīvnieku sugām, ne tikai zīdītājiem. Komisija ir arī efektīvi atrisinājusi augstākā mērā strīdīgo jautājumu par izmēģinājumiem ar primātiem, kas nav cilvēku ģints pārstāvji. Šie izmēģinājumi ir ierobežoti ar dzīvībai bīstamām slimībām un smadzeņu saslimšanām.

Diemžēl daudzas Komisijas priekšlikuma detaļas ir tikušas grozītas komiteju balsojumos. Piemēram, standarti, kurus es tikko minēju, ir apgriezti ar kājām gaisā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas balsojumā. Došu tikai vienu piemēru: saskaņā ar Lauksaimniecības un lauku komitejas balsojumu izmēģinājumi tiks automātiski atļauti, ja tie pēc 60 dienām nebūs saņēmuši oficiālu atļauju. Tāda situācija mums nav attaisnojama Eiropā.

Tāpēc es aicinu savus kolēģus deputātus izlasīt, par ko jūs balsosiet rīt, un nesekot vienkārši saviem balsošanas norādījumiem. Es esmu pateicīgs referentam par to, ka viņš bija gatavs uz dažiem kompromisiem pēdējā brīdī. Es esmu priecīgs, ka *Parish* kungs plāno rītdien iesniegt mutisku grozījumu, lai nodrošinātu, ka noteikumi par termiņu atļauju izsniegšanai projektiem tiek formulēti skaidrāk.

Tomēr žēl, ka 15. pants nav ticis pieņemts. 15. pants dod dalībvalstīm noteiktu izvēli saglabāt stingrākus standartus kā, piemēram, Nīderlandes gadījumā. Kāpēc mēs gribam pazemināt standartus, kas pašlaik Nīderlandē ir ļoti augsti? Mūsu kopējam mērķim ir jābūt līdzsvaram starp dzīvnieku labturības augstiem līmeņiem un intensīvu pētniecību. Es jau pietiekami esmu dzirdējis iznīcinošo argumentu, kas vienmēr tiek izmantots, ka pētniecība pārceļoties uz ārzemēm. Tas ne vienmēr ir tiesa.

Schopenhauer teica tā: „Katrs muļķa puika var samīt vaboli, bet pat visi pasaules profesori nevar radīt jaunu vaboli.” Mums jānodrošina vērtību kopums, jo tas ir mūsu darbs.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. - (NL) Pricējoties, ka Komisija ir uzņēmusies iniciatīvu pārskatīt direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Ir būtiski jāsamazina gan laboratorijas dzīvnieku izmantošana, gan viņu ciešanas, un to var izdarīt, veicinot līdzvērtīgu vai vēl efektīvāku zinātnisko metožu attīstību, bet nevajadzīgi nekavējot medicīnisku izstrādājumu attīstīšanu.

Tomēr grūtības man rada tas, ka ir tikuši iesniegti vairāki grozījumi, kas varētu ievērojami vājināt šo priekšlikumu. Mēs nedrīkstam zaudēt no redzeslauka priekšlikuma mērķi. Tā mērķis ir laboratorijas dzīvnieku aizsardzība, nevis uzņēmējdarbības peļņa. Vissvarīgākais ir aizliegt tās procedūras, kuras ir klasificētas kā „nopietnas”, kurās laboratorijas dzīvnieki var ciest ilgstošas sāpes. Šīs procedūras ir neētiskas un barbariskas.

Visbeidzot primātu, kas nepieder cilvēku ģintij, izmantošana eksperimentos ir jāizbeidz pilnībā — un tas jā dara ātri. Parlaments par to pieņēma rakstisku deklarāciju vēl 2007. gadā, un es domāju, ka tagad ir laiks vārdus saskaņot ar darbiem.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. - (NL) Priekšsēdētāja kungs, augsti dzīvnieku labturības standarti ir civilizācijas izpausme un cieņa pret sev līdzīgām dzīvām radībām. Ja ir pieejamas labas alternatīvas izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, tās ir jāizmanto, jo mēs visi gribam mazāk izmēģinājumu ar dzīvniekiem. Tas pats attiecas uz labām procedūrām, kas samazina dzīvnieku ciešanas vai prasa mazāku skaitu dzīvnieku, jo mēs gribam mazāk dzīvnieku ciešanu.

Es domāju, ka ierosinātais obligātais ētiskais pārskats ir progress. Dabiski, šīs direktīvas mērķis nevar būt piespiest dalībvalstis pieņemt izmēģinājumus ar cilvēku embrijiem kā alternatīvu. Dalībvalstīm pašām ir jāpieņem ētisks lēmums par to.

Komisijas galamērķis ir pilnīgi atcelt izmēģinājumus ar dzīvniekiem. Lai gan mēs piekrītam šim mērķim, diemžēl mēs vēl nevaram iztikt bez izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, kā arī mēs vēl nespējam noteikti pateikt, kad mēs to varēsim. Gala termiņa noteikšana, kad jāaizliedz izmēģinājumi ar dzīvniekiem, būtu neapdomīga un varbūt pat cilvēka veselībai riskanta rīcība, par to es piekrītu referentam.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu līdzpilsoņi prasa veikt vairāk pētījumu, sevišķi biomedicīnas jomā, lai atrastu jaunus ārstēšanas veidus slimībām, kuras mums vēl nav ārstējamās. Citu starpā tādas ir visas neirodeģeneratīvās slimības, tādas kā Parkinsona un Alcheimera slimība. Mēs arī zinām, ka mums ir vajadzīgi eksperimenti ar dzīvniekiem un ka par laimi šī eksperimentēšana ar dzīvniekiem pēdējos gados ir samazinājusies, jo mēs esam izvirzījuši sev mērķi atrast alternatīvus risinājumus.

Tomēr diemžēl mēs zinām, ka dažos gadījumos šādu risinājumu nav un mums tomēr ir jāizmanto dzīvnieku eksperimenti, sevišķi primāti, kas nepieder cilvēku ģintij. Šajā gadījumā mums ir jādara absolūti viss, ko mēs varam, lai nodrošinātu, ka Eiropas zinātniskā pētniecība paliek Eiropas teritorijā, lai mēs varētu piedāvāt maksimāli iespējamo aizsardzību. Tas, ka tiek ņemtas vērā dzīvnieka sāpes eksperimenta laikā, piedāvā garantiju, ka šī eksperimentēšana dos labus rezultātus.

Tāpēc saglabāsim savu pētniecību un īpaši saglabāsim arī eksperimentēšanu ar dzīvniekiem. Sevišķi centīsimies, lai šis pētnieciskais darbs netiek pārvietots ārpus Eiropas.

Luís Manuel Capoulas Santos (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, dzīvnieku izmantošana zinātnes vajadzībām ir ļoti jūtīga lieta, kas izraisa pretrunīgas un nesamierināmas emocijas, ja uz tām raugās tikai no vienas puses. Nav iespējams diskutēt par šo jautājumu vienīgi tikai no dzīvnieku interešu un tiesību aizsardzības perspektīvas. Nav arī iespējams diskutēt par šo jautājumu, domājot vienīgi par zinātnes interesēm vai vadoties tikai pēc loģikas par rezultātu iegūšanu par vislētāko cenu, kāda vien iespējama.

Neviens nevar būt vienaldzīgs pret citu dzīvību būtņu ciešanām, vēl jo vairāk, ja tas attiecas uz tādiem mums tik tuviem dzīvniekiem kā primāti. Tomēr mūsu jūtīgums vēl vairāk palielinās, kad mēs saskaramies ar cilvēcisku būtņu ciešanām, ko rada nelaimes gadījumi, karš vai slimība. Lai pārvarētu sāpes, mēs nevaram liegt zinātnei instrumentus, kas tai ir vajadzīgi, tostarp arī jūras cūciņu izmantošana.

Šis ziņojums izveido iespējamu līdzsvaru starp savstarpēji pretrunīgām vērtībām un emocijām, ar kurām mēs saskaramies, un tas apliecina centienus sasniegt kompromisu, kas var tikai vairot šī Parlamenta un tā apņēmības pilno deputātu cildenumu. Tāpēc es apsveicu tos, ar kuriem es visvairāk sadarbojos šajā diskusijā — referentu *Neil Parish* un Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas ēnu referenti *Roselyne Lefrançois* — par viņu teicami veikto darbu un vienprātību, ko viņiem izdevās panākt tik grūtā un strīdīgā jautājumā.

Mana politiskā grupa – PSE grupa — tāpēc balsos par šo ziņojumu un grozījumiem, ar kuriem mēs mēģinājam to vēl vairāk uzlabot, uzskatot, ka tādējādi mēs palīdzēsīm mazināt dzīvnieku ciešanas, neapdraudot zinātnes progresu cilvēka veselības labā un Eiropas zinātniskās pētniecības dzīvotspēju.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es arī domāju par laboratorijas dzīvnieku ciešanām, bet, būdama ārste, es vienlaikus zinu, ka mums ir jādara viss, ko varam, lai vakcīnas un zāles būtu pieejamas mūsu pacientiem tik ātri, cik vien iespējams, jaunu un vecu slimību ārstēšanai. Es vēlos pateikties mūsu kolēģiem deputātiem, kam ir izdevies atrast patiesi līdzsvarotu kompromisu, kas ievēro un respektē ētiskus principus attiecībā uz izturēšanos pret dzīvniekiem, vienlaikus ļaujot turpināt darbu pie pētniecības projektiem. Šī direktīva, pirmkārt un galvenokārt, raida skaidru politisku signālu, ka mēs gribam, lai mūsu zinātnieki pievērstos alternatīvām pārbaužu metodēm jaunu zāļu pētniecībā, lai samazinātu dzīvnieku un pārbaužu daudzumu, protams, ievērojot visus iespējamus ētiskos principus, lai novērstu dzīvnieku ciešanas. Es vēlos pateikties jums visiem par šo iznākumu/

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, es nevaru noslēpt, ka šis ziņojums ir sagādājis nopietnu vilšanos tiem mūsu vidū, kuri domāja, ka referents, kas bija arī dzīvnieku labturības sadarbības grupas priekšsēdētājs, būtu varējis atspoguļot rūpes par dzīvniekiem daudz uzcītīgāk savā ziņojumā.

Tāpēc ir svarīgi, lai tiktu pieņemti daži būtiski grozījumi, kad mēs par to balsosim. Atļauju saņemšanai it sevišķi ir jāattiecas uz visiem, ne tikai uz nopietniem un mēreniem projektiem. Ja mēs nespēsim to nodrošināt, tas nozīmēs, ka daudzas procedūras, kas rada sāpes, spriedzi un ciešanas, vairs nebūs pakļautas ētiskā pārskata centrālajai pārraudzībai un ka tas, savukārt, pamatīgi traucēs daudzu priekšlikumā kopumā izvirzīto pasākumu īstenošanu.

Bet ja mūsu grozījumi tiks pieņemti, tas nozīmēs, ka tiks ieguldītas jaunas pūles pētniecībā un alternatīvu meklējumos izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, kas ir sevišķi kritiski vispārējā un medicīniskajā pētniecībā. Pašreizējie centieni tiek koncentrēti uz regulatīviem izmēģinājumiem, kuros tiek izmantoti tikai 10 % no pētījumos izmantotajiem dzīvniekiem. Gan dzīvnieku dēļ, gan cilvēku veselības dēļ ir svarīgi, lai pēc iespējas ātrāk tiktu ieviesti lietošanā modernāki, efektīvāki izmēģinājumi, kuros netiek izmantoti dzīvnieki.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem runātājiem par ļoti konstruktīvo ieguldījumu šīvakara debatēs. Atļaujiet man izteikt dažus īsus komentārus par noteiktiem grozījumiem. Komisija var pieņemt daudzus grozījumus pilnībā, daļēji vai principā. Šajos grozījumos ietilpst priekšlikumi par datu konfidencialitātes uzlabošanu attiecībā uz iekārtām un personālu, kas darbojas ar dzīvniekiem. Tajos ietilpst arī priekšlikumi par regulāru Eiropas līmeņa pārskatu par primātu, kuri nepieder cilvēku ģintij, izmantošanu.

Tika arī paustas bažas par nopietnības grupu kritērijiem. Es varu jums paziņot, ka pirms vasaras pārtraukuma Komisija sasauks ekspertu darba grupu, lai pārbaudītu izmantojuma kritērijus Eiropas Savienībā. Nav šaubu, ka mums būs jāsaglabā līdzsvars, kas panākts sīki izstrādātās konsultācijās ar tieši iesaistītajām pusēm, starp ražošanas vajadzībām un pētniecības veicināšanu no vienas puses un dzīvnieku labturību no otras puses. Līdz ar to ir jāsaglabā ierobežojumi cilvēku ģintij nepiederošo primātu izmantošanai, kā arī jāsaglabā visu veidu pētniecisko darbu licenzēšanas un neatkarīga ētiskā vērtējuma princips, kas ir šī priekšlikuma pamatelementi. Rezumējot Komisija var pieņemt 83 no 202 ierosinātajiem grozījumiem pilnībā, daļēji vai principā. Es nosūtīšu Parlamenta sekretariātam sarakstu, kurā ir detalizēti izklāstītas Komisijas nostājas par grozījumiem.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka kopumā šis priekšlikums, kas ir ļoti svarīgs un kurā mums ir jāuztur līdzsvars starp zinātniskās pētniecības un cilvēka veselības uzlabošanas vajadzībām un vienlaikus jāizmanto metodes, kas nav dzīvniekiem smagas, man jāsaka, ka Komisija visu šo laiku, kamēr es esmu bijis komisārs, ir veikusi daudzus pasākumus, lai aizsargātu dzīvniekus. Es vēlos atgādināt jums mūsu iepriekšējās debates par roņiem, ļoti stingros pasākumus un reakciju sakarā ar vaļu medībām, jautājumus saistībā ar ilgtspējīgai attīstībai kaitējošām medībām, sevišķi pavasarī, un pasākumus, kurus mēs kā Komisija pirmoreiz veicām kopā ar drošības pasākumiem, lai novērstu tieši šādus gadījumus.

Es patiešām nevaru saprast, kā tādas darbības kā lapsu medības vai vērsu cīņas, vai gaiļu cīņas ir savienojamas ar mūsdienu kultūru.

Neil Parish, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt lielu paldies deputātiem par viņu viedokļiem un komisāram par viņa viedokli.

Mēs rīkojamies pareizi, pārskatot šo tiesību aktu. Ir pareizi uzlabot, samazināt un aizvietot dzīvnieku izmantošanu izmēģinājumos, kad vien iespējams. Mēs rīkojamies pareizi, turpinot pievērst tam uzmanību. Gan rūpniecība, gan dzīvnieku labturības organizācijas uzskata, ka tas ir nepieciešams.

Šis ir jautājums, kas, manuprāt, iet tālāk par politiku un ir lielā mērā morāles jautājums, kur mūsu nostājai ir jābūt pareizai. Es, piemēram, esmu ļoti apbēdināts — ja viņš te būtu, es viņam to skaidri pateiktu — ka *Graham Watson* ir vērsies pret mani personīgi manā reģionā, pārvērsdams to par ļoti politisku jautājumu. Tas ir pelnījis nožēlu, jo mums galu galā ir jānonāk pie saprātīga priekšlikuma.

Šajā ziņojumā ir ieguldīts daudz tehnisku zināšanu un darba. Mēs neiesniedzam šo ziņojumu pavirši. Mēs esam ielikuši tajā nopietnu darbu, un mums ir ļoti kompromisi. Es esmu meklējis veidus, kā visas puses apvienot kopā, lai radītu ziņojumu, kas ir labs Parlamentam, labs pētnieciskajam darbam un rūpniecībai un labs dzīvnieku labturībai. Es vēlos mudināt visus to atbalstīt, jo mums šis ziņojums būs jāatliek uz pāris gadiem, ja mēs to neatbalstīsim, un tas kaitētu rūpniecībai un dzīvnieku labturībai. Tādēļ es rosinu visus deputātus to atbalstīt.

Ja ir grupas, kuras nolemj balsot pret to, es domāju, ka vienīgais, ko tās galu galā panāks, būs laba priekšlikuma aizkavēšana, tāda priekšlikuma, kas mums palīdzēs nodrošināt iespēju veikt pētniecisku darbu Eiropas Savienībā, lai palīdzētu slimību kontrolei un jaunām zālēm, vienlaikus samazinot dzīvnieku skaitu, kas mums jāizmanto, un patiesībā stiprinot ECVAM alternatīvu meklējumos. Tāpēc es rosinu visus deputātus balsot par to, jo mēs patiešām gribam skaidru rezultātu no rīta.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, otrdien, 2009. gada 5. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. - (LT) Komisijas ziņojuma projekts jautājumā par dzīvnieku izmantošanu zinātniskos eksperimentos stingri atbalsta dzīvnieku labturībai labvēlīgu attīstību. Tas apliecina Komisijas mērķtiecīgo apņēmību atcelt eksperimentus ar dzīvniekiem.

Eiropas Savienībai ir jāstrādā, lai sasniegtu šo mērķi. Eiropas Parlaments ir skaidri paudis savu uzskatu, ka ir jāpieliek vairāk pūļu, lai sasniegtu galamērķi — dzīvnieku pilnīgu izslēgšanu no zinātniskiem eksperimentiem.

Tomēr, lai gan šis joprojām paliek galamērķis, mēs vēl nevaram pilnībā izbeigt eksperimentēšanu ar dzīvniekiem. Alternatīvo, bez dzīvniekiem veicamo izmēģinājumu metožu attīstībā vēl ir milzīgs robs. Kamēr situācija ir šāda, būtu neprāts un, iespējams, katastrofa cilvēka veselībai noteikt datumu, pēc kura izmēģinājumus ar dzīvniekiem vai izmēģinājumi ar noteiktām dzīvnieku kategorijām, piemēram, cilvēku ģintij nepiederošiem primātiem nevarētu vairs veikt. Sabiedriskās domas aptaujas uzrāda atbalstu šai pieejai, un to nevar ignorēt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. - (RO) Es vispirmām kārtām vēlos apsveikt Eiropas Komisiju par tās priekšlikumu par Direktīvas 86/609/EEK pārskatīšanu, bet man žēl, ka referents neizvirzīja vērienīgākus mērķus.

Es domāju, ka mums jāiegulda vairāk pētnieciskā darba veikšanā, lai atrastu alternatīvas dzīvnieku izmantošanai zinātnes vajadzībām. Laboratorijām ir jāuzliek par pienākumu pievērsties dzīvnieku, sevišķi savvaļas dzīvnieku, izmantošanai zinātniskiem eksperimentiem tik maz, cik vien ir iespējams.

Es stingri iebilstu pret cilvēku ģintij nepiederošu primātu izmantošanu biomedicīniskos pētījumos, izņemot gadījumus, kad tie ir jāizmanto tikai un vienīgi saistībā ar nosacījumiem, kas apdraud vai grauj dzīvību.

No ētikas viedokļa raugoties, ir jābūt sāpju, ciešanu un pārdzīvojumu augšējam sliekšnim, ko nekad nedrīkst pārkāpt zinātniskās procedūrās ar dzīvniekiem. Turot to prātā, eksperimentu veikšana, kuru rezultātā rodas sāpes, ciešanas un spriedze, kas visticamāk būs ilgstoša, ir jāaizliedz.

Es apzinos, ka sabiedrības veselība ir vissvarīgākā, bet mēs nedrīkstam atļaut, ka dzīvnieki tiek pakļauti ārkārtējām ciešanām, lai pārbaudītu zāles.

Es arī atbalstu grozījumu, kas nosaka, ka direktīva nedrīkst aizliegt dalībvalstīm piemērot vai pieņemt valsti stingrākus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku labturību un aizsardzību.

23. Kuģu radītais piesārņojums un sankciju ieviešana par pārkāpumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Luis de Grandes Pascual* ziņojums Transporta un tūrisma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2005/36/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (COM(2008)0134 – C6-0142/2008 – 2008/0055(COD)) (A6-0080/2009).

Luis de Grandes Pascual, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, transporta komisār *Tajani* kungs, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, personīgi es nevaru iedomāties lieliskāku noslēguma akordu šī Parlamenta pilnvaru termiņa beigām kā šī priekšlikuma pieņemšanu direktīvai par kuģu radīto piesārņojumu un sankciju, arī kriminālatbildības, ieviešanu par piesārņošanas pārkāpumiem, ko, kā es ceru, visi atbalstīs.

Vienprātība, ko mēs esam sasnieguši, liek domāt, ka priekšlikumam ir plašs atbalsts un ka tas tiks pieņemts rītdien pirmajā lasījumā. Līdzās milzīgajām pūlēm, ko ieguldījušas visas trīs iestādes sarunu posmā, tā panākta galvenokārt tāpēc, ka mēs piekrītam, ka Kopienai ir jārikojas, lai apkarotu nopietnus pārkāpumus, kas vērsti pret vidi.

Ir, protams, taisnība, ka dalībvalstīm sākotnēji bija šaubas, ņemot vērā, ka pieņemšanai iecerētais pasākums — pilnvaru piešķiršana Kopienai krimināltiesību jomā — nebūs Līgumu reformas rezultāts, bet gan tiks panākts ar tiesību aktu, kas turklāt nav apstrīdams un ir ārkārtīgi nozīmīgs.

Tas viss izriet no nepieciešamības risināt jūras transportā tik plaši izplatītas problēmas kā kuģu radītās piesārņojošo vielu nelegālās noplūdes satraucošais pieaugums. Lai gan mums pašlaik jau ir starptautiski noteikumi, lai to mazinātu — *Marpol 73/78* konvencija — mēs arvien vairāk redzam uzkrītošus trūkumus

attiecībā uz piemērošanu un ievērošanu, tāpat ir arī novērots, ka pašlaik spēkā esošās civiltiesiskās atbildības sistēmas, kas darbojas kuģu radīto piesārņojumu gadījumos, nav pietiekami iedarbīgas.

Pārkāpumi noteiktās Eiropas piekrastu joslās ir tik bieži, ka dažas par jūras transportu atbildīgās personas drīzāk izvēlas piekopt nelegālo piesārņošanas praksi, jo viņiem ir lētāk samaksāt administratīvo sodu nekā ievērot attiecīgo tiesību aktu. Šāda rīcība ir pārvērtusi sākotnējo principu „piesārņotājs maksā” par „maksā, lai piesārņotu”.

Patiešām, ieviešot kriminālatbildības sankcijas par radīto seku nopietnību un sociālo kaitējumu salīdzinājumā ar administratīvajiem sodiem, Eiropas Savienība mēģina atturēt potenciālos piesārņotājus no jebkādiem pārkāpumiem.

Reforma ir rezultāts sarunām ar Padomi, ko pārstāv Čehijas prezidentūra, kura, jāpiebilst, ir pelnījusi uzslavu, jo tai nav trūcis politisku grūtību visā tās darbības posmā; tas ir strukturālas reformas direktīvas variants, kas neietekmē Parlamenta pilnvaru pamatus un pilnībā ievēro subsidiaritātes principu, jo direktīva nosaka sankciju pasākumu principu atbilstīgi nosacījumiem, kas doti Tiesas nolēmumā, vienlaikus atļaujot dalībvalstīm noteikt sankciju veidus.

Turklāt tas konsolidē starpību starp nelielu noplūdi un lieliem pārkāpumiem, un atbilstīgajām sankcijām, kas par tiem pienākas. Tiktāl mums ir veicies. Mums vienkārši bija jāatkārto debatēs panāktie nolīgumi un Direktīvas 2005/35/EK un Padomes pamatlēmuma 2005/667/JHA pieņemšana, bet saskaņā ar jauno tiesisko pamatu, jo iepriekš minētie nolēmumi rada iespējamību, ka Kopienas likumdevējs var lemt par pasākumiem attiecībā uz dalībvalstu krimināltiesībām.

Galvenais jauninājums, ko esam pievienojuši šim priekšlikumam par grozījumu, kas ļaus mums pavisam uz priekšu mūsu cīņā pret vides pārkāpumiem jūras transporta nozarē, ir prasība — ko referents aizstāvēja kopš pašas pirmās dienas — lai atkārtotas nelielas noplūdes, kas rada ūdens piesārņojumu, arī var tikt uzskatītas par kriminālu pārkāpumu.

Man patīkami redzēt, ka es neesmu bijis šajā cīņā viens, jo Parlaments man sniedza savu atbalstu ar Transporta un tūrisma komitejas locekļu starpniecību; Komisija un Padome galu galā saprata mana priekšlikuma nozīmi un svaru.

Ļaujiet man izteikt sirsnīgu pateicību ēnu referentiem, kas man ir palīdzējuši manos centienos un sniedza atbalstu smagajās sarunās ar Padomi un Komisiju; es vēlos izteikt atzinību Juridiskās komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotājiem par viņu ieguldījumu. Mēs galu galā panācām kompromisa risinājumu attiecībā uz datumu, kurā šī direktīva stāsies spēkā, kas būs nākamajos 12 mēnešos.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka šodien mums visiem ir iemesls būt apmierinātiem, jo līdz ar šī tiesību akta pieņemšanu un trešā jūrniecības dokumentu kopuma pieņemšanu marta sākumā Eiropas Savienība ir nostiprinājusi savu vadošo stāvokli jūrniecības drošībā. Es esmu pārliecināts, dāmas un kungi, ka mēs būsime par paraugu citiem.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (IT)* Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, Komisija nevar nebūt priecīga par iznākumu, ko mēs redzam, un kas vedīs pie jaunas direktīvas pieņemšanas, ar kuru tiks grozīta iepriekšējā direktīva.

Tas aizpildīs tiesisko vakuumu, kas radās pēc Tiesas nolēmuma, ar kuru tika anulēts Pamatlēmums Nr. 2005/667, kas noteica kriminālsodu raksturu, tipu un līmeni par piesārņojuma vielu nelegālu iepludināšanu jūrā. Līdz ar direktīvas pieņemšanu varēs efektīvāk cīnīties pret tiem, kas ir atbildīgi par jūru piesārņošanu. Tāpēc teksts, kuru Parlaments gatavoja pieņemt, ir svarīgs papildinājums trešajam jūrniecības drošības dokumentu kopumam, ko parakstīja gan Parlamenta, gan Padomes priekšsēdētāji jūsu pēdējās plenārsēdes beigās.

Kompromisa teksts, par kuru pašlaik notiek diskusija, mazliet atšķiras no Komisijas sākotnējā priekšlikuma, lai gan man ir jāsaka, ka būtiskie punkti ir palikuši nemainīti: pirmkārt, sankciju kriminālais raksturs, kuras ir jāuzliek par nelegālām izplūdēm, un, otrkārt, iespēja saukt pie atbildības visus, kas ir atbildīgi par šādām noplūdēm, arī juridiskas personas.

Šī iemesla dēļ Komisija atbalsta tekstu, kaut arī tajā nav paredzēta atšķirīga rīcība attiecībā uz nelieliem pārkāpumiem un atkārtotiem nelieliem pārkāpumiem. No otras puses es varu atzinīgi vērtēt to, ka Padome un Parlaments ir uzskatījuši par vēlamu, ka par izplūdēm, kas nerada ūdens kvalitātes pasliktināšanos, netiek

obligāti uzsākt krimināllietas izskatīšanu. Turklāt vēl vairāk nekā Parlaments es ļoti vēlos redzēt, ka nelielas izplūdes tiek krimināli sodītas; lai gan tās var nebūt ļoti nopietnas, tieši tāpēc, ka tās tiek atkārtotas, tās var radīt jūras vides reālu piesārņojumu.

Panāktais kompromiss attiecībā uz jautājumu par atkārtotiem nelieliem pārkāpumiem dod konkrētāku „atkārtošanas” definīciju, un tāpēc Komisija, kas, es vēlreiz atkārtāju, priecājas par panākto iznākumu darbam, ko veica Komisijas personāls un Parlamenta deputāti, to var pieņemt. Tādējādi es uzskatu, ka mēs varam šodien teikt, ka mums ir laime raidīt vēsti par mūsu jūru piesārņojuma samazināšanu.

Marios Matsakis, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētāja kungs, tiesiskais vakuums, ko bija radījis attiecīgais Eiropas Kopien Tiesas nolēmums, noteica apspriežamā direktīvas grozījuma nepieciešamību. Ir neticami, ka kļūda tiesiskā pamatā ir aizkavējusi tik svarīgas direktīvas īstenošanu un bez šaubām ir kaitējusi mūsu jūras videi. Mācību var gūt un tā jāgūst visiem iesaistītajiem, lai turpmāk izvairītos no šādiem gadījumiem.

Galvenais jautājums šajā brīdī ir steidzami grozīt priekšlikuma direktīvu un sākt to īstenot tik ātri, cik vien iespējams. Vienīgi tad mēs varam paredzēt, ka tiks nodrošināta kontrole pār plaši izplatīto problēmu, kas saistīta ar kuģu radīto piesārņojuma vielu nelegālu noplūdes gadījumu skaita un apjoma palielināšanos, un tikai tad mūsu uzdevumam cīnīties par mūsu jūru tīrību būs īstas cerības uz panākumiem.

Nobeigumā es vēlos pateikties referentam par teicami veikto darbu pie šī ziņojuma.

Eva Lichtenberger, *Juridiskās komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūras piesārņošana nonāk uzmanības centrā vienīgi tad, ja ir bijis kāds dramatisma pilns negadījums. Tad notiek nopietnas debates par draudiem mūsu okeāniem, ko rada šī nepārtrauktā piesārņošana. Diemžēl pārējā laikā šis temats tiek vienmēr pilnībā ignorēts. Mums jāuztver nopietni pastāvīgie un atkārtotie likuma pārkāpumi, kas dod tikpat nozīmīgu un tikpat dramatisku ieguldījumu ne tikai mūsu okeānu, bet arī mūsu piekrastu apdraudēšanā.

Es vēlos pateikties saviem kolēģiem deputātiem, ar kuriem mēs kopā varējām apspriest jautājumu, lai izvēlētos konsekvētu pieeju mūsu okeānu aizsardzībai. Es esmu no iekšzemes valsts, bet, neskatoties uz to, es kā eiropiete jūtos atbildīga par okeānu aizsardzību pret nepārtraukto piesārņošanu, ko rada lēts uzņēmējdarbības aprēķins, un par trešā jūrniecības dokumentu kopuma principu integrēšanu, kas ir steidzami vajadzīga, kā to ir piedāvājusi Juridiskā komiteja.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa atbalsta direktīvas grozījuma versiju, par kuru ir notikušas referenta sarunas ar Padomi, kura ievieš sankcijas pret kuģu radītu piesārņojumu. Mēs vēlamies apsveikt viņu no sirds par viņa darbu. Mēs vēlētos arī apsveikt priekšsēdētāja vietnieku, jo bez Komisijas palīdzības nebūtu bijis iespējams vienoties ar Padomi pirmajā lasījumā. Šī mums ir liela diena, jo mēs varam nobeigt svarīgu lietu kopu šī pilnvaru posma beigās.

Mums vienmēr jāatceras, ka jaunās regulas kļūva nepieciešamas tāpēc, ka Eiropas Kopien Tiesa savos spriedumos no 2005. gada līdz 2007. gadam ir beidzot skaidri norādījusi, ka likumdošana, kurā ietilpst arī krimināltiesības, ir atļauta, pamatojoties uz pirmo pīlāru. Mums ir vajadzīga šī likumdošana, lai aizsargātu jūras no kuģu un kapteiņu, kuģu īpašnieku un citu rīcības. Līdz šim civiltiesiskās atbildības likumdošana nav bijusi pietiekami preventīva.

Ir daudz lētāk iepludināt nelegāli kaut ko jūrā. Tas, bez šaubām, nevar būt pareizi! Tāpēc mums ir vajadzīga efektīvas sankcijas. Es vēlos pateikties referentam par šo trīspusējo vienošanos, kas ir panākta trīs iestāžu starpā. Ir skaidrs, ka nopietns kuģu radīts piesārņojums ir jāklasificē un jāsoda kā kriminālpārkāpums, un neliels kuģu radīts piesārņojums var tikt uzskatīts kā noteikumu pārkāpums, tādējādi ir radīta nopietnības atšķirība abos darbības gadījumos. Tomēr — un šis trešais punkts ir ļoti svarīgs — atkārtoti nelieli kuģu radīti piesārņojumi tagad ir jāuzskata par kriminālpārkāpumu, jo tie palielina kopējo okeānu piesārņošanu, un tas nav sīkums.

Mums jāraida skaidri signāli par šo, un mēs aicinām dalībvalstis — un es ceru, ka atradīsies kāds, kas nodos šo aicinājumu Padomei — īstenot un piemērot šo direktīvu nekavējoties. Mēs savus okeānus varam aizsargāt vienīgi ar preventīvām kriminālām sankcijām.

Silvia-Adriana Țicău, *PSE grupas vārdā*. – (RO) Arī es vēlos apsveikt *de Grandes Pascual* kungu. Es arī vēlos pieminēt, ka jūras piesārņojums patiešām ir temats, par kuru mums jārunā biežāk. Diemžēl es varu citēt

Melnās jūras piemēru, kur tikai pēdējos divos gados vien augstā piesārņojuma dēļ ir četrkārtīgi palielināties aļģu daudzums tieši ļoti augstās nitrātu koncentrācijas dēļ.

Acīmredzot jūras transports ir diemžēl atbildīgs par daļu no šī piesārņojumu. Šī direktīva patiesībā ir domāta rīcībai pret kuģu nelegālām noplūdēm, kas notiek vai nu nolaidības vai tīša nodoma, vai neuzmanības dēļ. Praktiski direktīva saskaņo kuģu radīto piesārņojumu definīcijas, kuru izraisītāji ir fiziskas vai juridiskas personas, reakcijas apmēru un soda sankciju raksturu, ko var piemērot katra šāda pārkāpuma gadījumā, ko veikušas personas.

Es gribu arī pieminēt, ka ir jau ticis pieņemts saskaņotu tiesisku pasākumu kopums Eiropas līmenī drošības pastiprināšanai jūrā un kuģu radīta piesārņojuma novēršanai. Šie tiesību akti attiecas uz un ir jāievēro karoga valstīm, kuģu īpašniekiem un klasifikācijas uzņēmumiem, kā arī ostu un piekrastes valstīm.

Tomēr ir svarīgi mums padarīt stingrāku pašreizējo sankciju sistēmu par nelegālām noplūdēm no kuģiem, papildinot attiecīgo likumdošanu. Mums ir jāuzsver, ka šis tiesību akts bija nepieciešams tieši tāpēc, ka pašreizējās preventīvās regulas netika piemērotas pareizi. Diemžēl arī MARPOL 73/78 konvencija nestājās spēkā kā pienākas. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi, lai mums būtu šis tiesību aktu kopums. Es arī uzskatu, ka pats fakts, ka atzinumus sniedza gan Juridiskā komiteja, gan Līgumrakstu komiteja, izceļ šī temata nozīmi.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Pats par sevi ir saprotams, ka likumdevēja un izpildvaras līmenī Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments ir parādā Eiropas pilsoņiem, kurus galu galā ietekmē piesārņojums, kas ir radies mūsu jūras akvatorijās.

Es skatos uz šo jautājumu no iepriekšējās regulas redzes punkta un kā tā tika īstenota, lai aizsargātu vidi, jūras un attiecīgās piekrastes. Es vēlos atkārtot, ka regula un direktīvas grozījumi ir nepieciešami, bet arvien vēl nepietiekami. Vissvarīgākā lieta ir, cik efektīvi tie tiks pildīti.

Nevar pieņemt par normālu to, ka atkritumus var izgāzt jūrā un samaksāt sodu, kas izmaksā lētāk nekā direktīvas prasību ievērošana. Tas ir galvenais iemesls, kāpēc uzmanība ir jākoncentrē uz pārraudzību. Mūsdienās ir pietiekami daudz tehnoloģisku iespēju, kā nodrošināt, lai ūdeņi un piekrastes var atrasties ilgtermiņa politikas aizsardzībā, kura nosaka visas floras un faunas izmantošanu un aizsardzību.

Es atbalstu priekšlikumu grozīt direktīvu, jo es uzskatu, ka ir sevišķi svarīgi radīt īpašu speciālista posteni Eiropas Jūras drošības aģentūrā, kura darbības mērķis būs šīs direktīvas īstenošana.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* - (IT) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, šo debašu nobeigumā mums ir jābūt pateicīgiem, es domāju, par iestāžu sadarbību starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, ko Jarzembowski kungs uzsvēra savā runā. Es vēlētos pateikties referentam par paveikto darbu.

Šoreiz iestādes ir parādījušas pat šī parlamentāro pilnvaru termiņa beigās, ka tās spēj strādāt partnerībā un nonākt pie risinājuma pirmajā lasījumā, un es uzskatu, ka tā ir vēsts, ko mēs sūtām pilsoņiem Eiropas vēlēšanu priekšvakarā.

Tā ir vēl viena vēsts jūtīgajā transporta jomā, un tā kā šīs būs vienas no pēdējām debatēm, kurās piedalās Parlamenta Transporta un tūrisma komiteja, es izmantoju šo iespēju, lai pateiktos visiem šīs komitejas locekļiem par darbu, ko viņi veikuši sadarbībā ar Eiropas Komisiju un mani, lai nāktu ar praktiskiem risinājumiem vairākās svarīgās lietās, no kurām dažas ir vilkušās mēnešiem ilgi. Tas bija iespējams, pateicoties Parlamenta deputātu inteliģencei un arī darbam, ko mēs esam veikuši, lai panāktu mūsu personāla efektīvu sadarbību, kas rāda, ka tad, kad birokrātijai ir skaidri noteikti uzdevumi, kad ir mērķi, kuri jāsasniedz, tā nav pilsoņiem šķērslis, bet kopā ar politiku efektīvs instruments, kā apmierināt pilsoņu vajadzības.

Es uzskatu, ka šodien un, protams, arī rīt balsošanā Parlaments vēlreiz apliecinās savu efektivitāti un vēlmi vienmēr strādāt cilvēku labā. Tādējādi šajās debatēs un balsojumā Komisija, Parlaments un Padome aizpilda juridisko vakuumu un ļauj dalībvalstīm, sākot ar rītdienu, labāk vērsties pret tiem, kas piesārņo mūsu jūras: vēl viens Eiropas iestāžu solis, lai nostiprinātu Eiropas cilvēku tiesības un brīvības.

Luis de Grandes Pascual, *referents.* - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi, par ko godājamie deputāti šajā vakara stundā būs pateicīgi. Tajani kungs, liels paldies vēlreiz, jo jūs esat parādījis, kā jūs to izdarījāt trešajā jūras dokumentu kopumā, ka jūsu stimul un politiskā prasme ir devusi vienošanos ar Padomi un ļāvusi Parlamentam un Komisijai panākt vienošanos šoreiz šī parlamentāro pilnvaru termiņa beidzamajās dienās.

Es uzskatu, ka mums jāapsveic pašiem sevi. Es, protams, esmu pateicīgs atzinumu sagatavotājiem gan no Juridiskās komitejas, gan Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas par viņu ciešo sadarbību.

Ļaujiet man vēlreiz atkārtoti pateikties ēnu referentiem par smago darbu un sadarbību; es esmu pārliecināts, ka nolīguma pieņemšana pirmajā lasījumā rītdien par tik svarīgu regulu, kas noteikti pabeigs trešās jūras dokumentu paketes darbu, ir panākums Parlamentam un Eiropas Savienības trim iestādēm; tas vēlreiz apliecina koplēmuma procedūras noderīgumu, kas ļauj mums uzturēt konstruktīvu dialogu visu Eiropas Savienības pilsoņu labā.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, komisār, ne tikai par jūsu kā komisāra, bet arī kā Eiropas Parlamenta deputāta darbu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, otrdien, 2009. gada 5. maijā.

24. Patērētāju tiesības (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debates par jautājumu Komisijai par priekšlikumu direktīvai par patērētāju tiesībām, uz kuru jāatbild mutiski un ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Arlene McCarthy* (O-0076/2009 — B6-0232/2009).

Arlene McCarthy, autore. – Priekšsēdētāja kungs, es zinu, ka šeit ir komisāre M. Kuneva, un es ļoti priecājos par iespēju šajā vēļajā stundā, Parlamenta pilnvaru pēdējā sesijā, diskutēt par Komisijas priekšlikumu patērētāju tiesību jomā.

Mēs sagatavojām darba dokumentu, un jūs noteikti atceraties, ka Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas (IMCO) darba grupa, ko vadīju es, un es arī biju šīs grupas referente, nolēma nesasteigt šo priekšlikumu un izvērtēt tā ietekmi, īpaši tāpēc, ka tas tiek uzskatīts par būtisku pavērsieni Eiropas patērētāju tiesību jomā.

Manuprāt, komiteja savu darbu veica ļoti rūpīgi, organizējot atklātu izskatīšanu, vairākas viedokļu apmaiņas un *Harbour* kunga ierosināto izklāstu par ietekmes novērtējumu un konsultācijas tiešsaistē, par ko tikai trīs nedēļu laikā ir saņemtas aptuveni 100 atbildes no patērētāju aizsardzības organizācijām Eiropā.

Mēs arī organizējam viedokļu apmaiņas ar 27 valstu valdības pārstāvjiem, kur arī komisāres kundze bija aicināta piedalīties. Komisāres kundze, es zinu, ka jūs un jūsu darbinieki pilnībā apzināties to, ka šis priekšlikums ir pretrunīgs un ka vairākās jomās ir jāveic papildu pārbaudes.

Mēs novērtējam pūliņus uzlabot patērētāju tiesības iekšējā tirgū. Mēs arī piekrītam tam, ka ir jāuzlabo darījumi starp uzņēmumiem un klientiem iekšējā tirgū, nojaucot barjeras, kas ierobežo pārrobežu tirdzniecību, taču ir arī jāpārlicina patērētāji, ka arī turpmāk viņu tiesības būs labi aizsargātas.

Apspriežoties, debatējot un konsultējoties ar ieinteresētajām personām, mēs saņemām vairākas sūdzības par šī priekšlikuma neskaidrību un nenoteiktību. Mēs aicinājam patērētāju organizācijas un uzņēmumu pārstāvjus risināt sarunas par to, kā mēs varam uzlabot šo priekšlikumu, un es zinu, ka komisāres kundze ir saņēmusi uzņēmumu un patērētāju organizāciju kopīgu vēstuli, kas tika nosūtīta visiem Parlamenta deputātiem. Es vēlos nolasīt šīs vēstules fragmentu. Vēstulē teikts tā: „Mums ir svarīgi, lai priekšlikums būtu kvalitatīvs un juridiski skaidrs, un mums arī jāzina par sekām un izmaiņām, ko tas ieviestu, salīdzinot ar pašreizējo situāciju. Mūsaprāt, šī priekšlikuma mērķis un sekas ir ļoti neskaidras, īpaši saistībā ar šī priekšlikuma ietekmi uz valstu tiesību sistēmu.”

Viņu bažas ir pamatotas. Mūsu galīgajam priekšlikumam ir jābūt skaidram. Vai mēs liekam patērētājus atteikties no kādām tiesībām, kuras tiem noteiktas valstu tiesību aktos? Ja tā, kāds patērētājiem no tā labums? Un ja mēs viņiem neliekam atteikties no noteiktām līgumtiesībām, piemēram, noraidīšanas tiesībām Apvienotajā Karalistē un Īrijā, vai uzņēmējdarbību neierobežo 27 dažādu valstu patērētāju noteikumi, kuru aizliegums bija šī priekšlikuma galvenais mērķis?

Es un mani kolēģi uzskatām, ka vispirms ir jāizvērtē šī priekšlikuma praktiskā ietekme uz patērētājiem un uzņēmumiem. Tāpēc šodien izskanējušajos jautājumos, uz kuriem jāatbild mutiski, ir minēti daži būtiskākie punkti, kurus vēlamies ar jums pārrunāt un kuri ir jāizskata, lai sagatavotu īstenojamu noteikumu kopumu,

kas būtu izdevīgi visām ieinteresētajām pusēm. Tāpēc mūsu jautājumi ir par noteiktām jomām, kurās, mūsaprāt, ir nepieciešami uzlabojumi.

Dažiem darba grupas biedriem radīja bažas nepilnības ietekmes novērtējumā, un viņi vēlas saņemt pilnīgāku informāciju par likumdošanas fragmentācijas ietekmi, ja mēs nerīkosimies. Viņi arī vēlas saņemt vairāk informācijas par šī priekšlikuma ekonomisko ietekmi, nevis tikai ietekmi prasībai pēc informācijas.

Īsumā, mēs vēlamies, lai vēlēšanu periodā pirms Parlamenta jaunā sastāva apstiprināšanas jūlijā Komisija nesteidzīgi apdomātu tālāk tekstā uzskaitītos pasākumus, (tie visi ir minēti jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski): priekšlikuma par patērētāju tiesībām praktiskas un juridiskas ietekmes analīze katrā dalībvalstī, attiecību starp pilnībā saskaņotiem direktīvas noteikumiem un vispārīgi aizsardzības pasākumiem, ko paredz valsts līgumtiesības, precizēšana, skaidrojums priekšlikuma projekta savietojamībai ar esošajiem Kopienas tiesību aktiem, īpaši Negodīgas komercprakses direktīvu, E-tirdzniecības direktīvu, Pakalpojumu direktīvu, Romas I regulu un, protams, ierosināto vienotas atskaites sistēmu. Mēs vēlamies saņemt plašāku ietekmes novērtējumu, lai mēs varētu analizēt un pārliecināties par šī priekšlikuma un citu iespējamo pieeju priekšrocībām un izmaksām.

Mēs vēlamies, lai jūs mums palīdzat, un mēs savukārt palīdzēsim jums, atbalstot dialogu starp ieinteresētajām pusēm par pasākumiem, kas ir jāveic, lai uzņēmumu un patērētāju praktiskie ieguvumi būtu līdzvērtīgi.

Komisāra kundze, manuprāt, ir iespējams sagatavot īstenojamu praktisko priekšlikumu, kas būtu pieņemams visām ieinteresētajām pusēm. Esmu pārliecināta, ka Parlamenta deputāti vēlas turpināt sadarbību ar jums, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, un ka kaut kad mēs šajā Parlamentā balsosim par jaunu patērētāju tiesību direktīvu.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ļoti pateikties *Arlene McCarthy* par viņas uzrunu, jo saistībā ar šo direktīvu ir paveikts liels darbs. Taču es vēlos, lai šo direktīvu, pie kuras mēs strādāsim arī turpmāk, pieņemtu un īstenotu visas ieinteresētās puses. Mēs darīsim visu iespējamo, lai to panāktu. Tā kā šī ir mūsu pēdējā sesija, es vēlos izmantot izdevību un jums visiem no sirds pateikties, īpaši mūsu komitejas priekšsēdētājai *Arlene*, kā arī *Harbour* kungam un īpaši *Cederschiöld* kundzei. Man bija patīams prieks ar jums kopā strādāt, un es ceru, ka mēs sazināsimies arī turpmāk un mūsu sadarbība turpināsies.

Tagad es vēlos pievērsties nākamajiem būtiskiem jautājumiem saistībā ar šo direktīvu, jo, manuprāt, šī direktīva ir ļoti svarīga mums visiem. 21. gadsimtā iekšējā tirgū šī direktīva ir nepieciešama. Es vēlos norādīt, ka pirms šī priekšlikuma iesniegšanas Komisija veica salīdzinošo tiesību aktu kopumu analīzi, izvērtējot arī dalībvalstu tiesību aktus, kuros transponētas jaunākās direktīvas patērētāju aizsardzības jomā. Šobrīd Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm detalizētāk izskata dažādus priekšlikuma noteikumus, lai palielinātu izpratni par šī priekšlikuma praktisko ietekmi uz valstu tiesību aktiem.

Manā pārraudzībā esošie dienesti gatavo sarakstu, kurā tiks ilustrēta šī priekšlikuma ietekme uz esošajiem patērētāju aizsardzības noteikumiem Eiropas Savienībā. Šajā sarakstā būs minēti tie noteikumi (piemēram, atsaukšanas un juridisko garantiju ilgums), kas ļauj noteikt, vai priekšlikums noteikti uzlabos vai pasliktinās patērētāju aizsardzību dažādās dalībvalstīs. Šis saraksts būs pieejams vēlākais maija beigās.

Saskaņā ar šo priekšlikumu dalībvalstis arī turpmāk varēs īstenot vispārīgus līgumtiesību aizsardzības līdzekļus attiecībā uz bojātām precēm, ja juridiskās prasības šo aizsardzības līdzekļu īstenošanai atšķiras no prasībām, kas attiecas uz aizsardzības līdzekļiem saistībā ar šo priekšlikumu. Man ir prieks, ka šajā dokumentā ir izdevies precizēt mijiedarbību starp priekšlikumu un valstu vispārīgiem līgumtiesību aizsardzības līdzekļiem. Tas nozīmē, ka tādi aizsardzības līdzekļi kā noraidīšanas tiesības Apvienotajā Karalistē vai *garantie des vices cachés* Francijā varētu tikt saglabātas. Taču es esmu gatava izskatīt arī citus variantus šo valstu aizsardzības līdzekļu elementu iestrādei šajā priekšlikumā, ja Padome un Parlaments tā vēlas.

Šis priekšlikums papildina Negodīgas komercprakses direktīvu (NKP). NKP aizsargā patērētājus no apšaubāmas uzņēmējdarbības prakses no negodīgu tirgotāju puses, bet Patērētāju tiesību direktīvas projekts paredz patērētājiem, kuri noslēguši līgumus ar tirgotāju, individuālu līgumisku tiesību aizsardzību, un viņi šīs tiesības var īstenot Civillietu tiesās. Runājot par Pakalpojumu direktīvu un E-tirdzniecības direktīvu, šajās direktīvās minētās prasības par informāciju tiks noteiktas papildus priekšlikuma prasībām un, ja tās būs pretrunā ar priekšlikumu, tās uzskatāmas par noteicošajām.

Visbeidzot, runājot par Romas I regulu, priekšlikuma preambulā skaidri noteikts, ka priekšlikums šo regulu neierobežo. Rezultātā direktīvas projekta ietvaros valstu tiesību aktus, kas attiecas uz patērētāju noslēgtiem līgumiem, definēs tikai šī regula.

Gatavojot šo priekšlikumu, Komisija ņēma vērā vienotas atskaites sistēmas konstatējumus, piemēram, melno sarakstu, kurā minēti negodīgi līguma nosacījumi, no apzīmējuma izrietošo tiesību pārkāpumi un piegādes noteikumi, kā arī pilnveidoti nosacījumi par informācijas sniegšanu pirms līguma noslēgšanas.

Turpmāk vienotas atskaites sistēmai un Patērētāju tiesību direktīvai būs jābūt saskaņotām. Tā kā vienotas atskaites sistēma būs ilgtermiņa projekts, mums būs jānodrošina tas, lai Patērētāju tiesību direktīvas galīgās definīcijas un noteikumi tiktu iekļauti vienotas atskaites sistēmas nodaļā par patērētāju līgumiem.

Pirms Patērētāju tiesību direktīvas priekšlikuma sagatavošanas tika veikts rūpīgs tā ietekmes novērtējums. Ietekmes novērtējumā tika konstatēti administratīvie šķēršļi, kas rastos ierosināto izmaiņu gadījumā, un tie tika salīdzināti ar atbilstības pārbaudes izmaksām, kas patērētāju aizsardzības noteikumu un Romas I regulas fragmentācijas rezultātā rastos tirgotājiem, kuri vēlas savas preces pārdot citās dalībvalstīs. Šis novērtējums pierādīja, ka patērētāju pamattiesību pilnīga saskaņošana ļoti pozitīvi ietekmētu iekšējā tirgus integrāciju un patērētāju uzticību. Likumdošanas procesa sākumposmā tika konstatēts, ka papildu pierādījumi un detalizētāks ieskaats varētu pozitīvi ietekmēt patērētāju rīcību un izvēli tirdzniecības aizsardzības līdzekļu jomā. Es plānoju tuvākajā laikā veikt kvalitatīvo pētījumu šajā jautājumā, apkopojot informāciju, kas iegūta detalizētās intervijās ar patērētājiem un tirgotājiem. Domāju, ka šī pētījuma rezultāti būs pieejami 2009. gada trešajā ceturksnī.

Komisija vēlas uzturēt konstruktīvas sarunas ar tām ieinteresētajām pusēm, kuras likumdošanas procesa laikā direktīvas projekts ietekmētu visvairāk, un tāda ir arī mana politiskā apņemšanās. Tāpēc es aicināšu patērētājus un uzņēmējus 2009. gada jūnijā piedalīties kopsapulcē, lai precizētu priekšlikuma nianšes un turpinātu sarunas par svarīgākajiem šī priekšlikuma aspektiem. Mēs savlaicīgi par to informēsim arī Parlamentu.

Es vēlos piebilst, ka pagājušajā nedēļā BEUC es tikos ar visu patērētāju organizāciju pārstāvjiem, un mēs šo jautājumu vēlreiz pārrunājām. Divas dienas vēlāk vismaz 10 Lordu palātas pārstāvji ieradās Briselē, lai pārrunātu ar šo direktīvu saistītus jautājumus. Tā ir ļoti laba zīme, ka interese par patērētāju politiku pieaug, kā tam iekšējā tirgū arī būtu jābūt.

Malcolm Harbour, PPE-DE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, tā kā šajā Parlamenta sastāvā šī ir pēdējā iespēja piedalīties sarunās ar Kuneva kundzi, vispirms es vēlos viņai sirsnīgi pateikties par ieguldīto darbu patērētāju aizsardzības jomā. Komisāres kundze, manuprāt, jūsu ieguldīto darbu augstu vērtē visi komitejas deputāti.

Es saprotu, ka, iespējams, jūs bijāt vilusies par to, ka mums šķita, ka nav iespējams šo priekšlikumu rūpīgi izskatīt un nodot to izskatīšanai pirmajā lasījumā līdz šo pilnvaru beigām. Taču esmu pārliecināts, ka ar laiku mūsu darbs tiks novērtēts, jo pasākumi, kas tika ieviesti *Arlene McCarthy* vadībā, piemēram, ietekmes novērtējums, ir vairojis izpratni par šo priekšlikumu, un, kā jūs norādījāt, tā izstrādē ir iesaistījušies daudz cilvēku.

Lūk, galvenais, ko vēlos pateikt šajā laikā, kas man šovakar ir atvēlēts — manuprāt, šajā priekšlikumā trūkst kāda svarīga elementa, proti, kopējā stratēģiskā ietvara, ko Komisija vēlas ievērot patērētāju *acquis* laikā.

Šis priekšlikums ir par precēm, taču šī gada nogalē, pirms šī priekšlikuma pieņemšanas, būs spēkā Pakalpojumu direktīva, un tas lielā mērā ietekmēs patērētājus. Mēs zinām, ka jūs izskatāt arī jautājumus saistībā ar digitālajām precēm, iesaiņojumu, ceļošanu un citiem.

Manuprāt, mums ir jāzina, ko jūs plānojat darīt ar šo preču komplektu attiecībā uz patērētāju *acquis* plašākas stratēģijas ietvaros. Tas ir ļoti svarīgi. Šis jautājums ir vēlreiz jāizskata, un tam ir jābūt vispārēja procesa daļai. Tā ir viena no lietām, kas, runājot par līdzšinējo pieeju, mani neapmierina. Es ceru, ka mēs šo jautājumu atrisināsim.

Man prieks, ka jūs pieminējāt Lordu palātu, jo arī es vēlos ko teikt šajā jautājumā. Mēs viņiem apgalvojām, ka viņu ziņojums lielā mērā pozitīvi ietekmēs rezultātu, ņemot vērā laiku, kas ir mūsu rīcībā. Mūsaprāt, galīgais rezultāts būs ļoti izdevīgs patērētājiem Eiropā un pozitīvi ietekmēs iekšējo tirgu.

Jacques Toubon (PPE-DE). — (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es vēlos runāt par *McCarthy* kundzes un *Wallis* kundzes sagatavoto darba dokumentu. Par labu nākamajam Parlamenta sasaukumam tajā ir izteikts aicinājums pēc iespējas saskaņot jautājumus saistībā ar šo priekšlikumu, un tajā ir arī uzskaitīti riski, kas var rasties dažādās valstīs, mazinot patērētāju aizsardzību.

No otras puses Komisijai ir taisnība, ka ir jāattīsta pārrobežu tirdzniecība, jo tā ir iekšējam tirgum netipiski vāja. Es neiedziļināšos sīkumos, kurus jau minēja *McCarthy* kundze, taču ar jūsu atļauju es vēlos Komisijai dot padomu.

Pirmkārt, es ceru, ka *Kuneva* kundze darbu turpinās, un es arī ceru, ka viņai izdosies panākt horizontālās direktīvas pieņemšanu. Taču, lai to panāktu, ir jāievēro daži nosacījumi. Pirmkārt, ir ļoti precīzi jāizvērtē ietekme uz visu valstu tiesību aktiem, taču tas nav darīts. Otrkārt, šis priekšlikums ir jaskata saistībā ar esošajām un ierosinātajām Kopienas regulām, direktīvām un nolīgumiem, taču tas nav darīts. Treškārt, ir ļoti precīzi jānosaka, ka dažiem nosacījumiem, piemēram, slēptiem defektiem, ir jābūt nodrošinātiem, taču arī tas nav darīts. Un, ceturtkārt un galvenokārt, ir jānorāda aizsardzības līmenis, kāds tiks nodrošināts pēc direktīvas ieviešanas, un nevis tikai tas, kādi būs nosacījumi.

Tāpēc šis priekšlikums ir nepilnīgs. Taču mums ir vajadzīgi saskaņoti pasākumi, kas uzlabotu patērētāju aizsardzību. Īsāk sakot, komisāres kundze, jūsu rīcība bijusi samērā pārsteidzīga. Es iesaku jums nesteidzīgi rast argumentus, kas pilnīgi pārliecinātu valstu valdību pārstāvjus un Eiropas Parlamentu.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). — (SV) Šobrīd spēkā esošie tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā ir nepilnīgi. Sarunas netiek organizētas, Parlaments nav nācis klajā ar paziņojumu un diskusijas dalībvalstu starpā ir tikai sākuma stadijā. Pasākumiem patērētāju aizsardzības jomā ir jābūt *pilnībā* saskaņotiem.

Manuprāt, svarīgi ir trīs jautājumi. 1. Sagatavot precīzāku direktīvas tiesisko ietvaru. 2. Šobrīd preces ar sākotnēju defektu drīkst nodot atpakaļ divu gadu laikā. Šis laiks ir jāpagarina līdz trīs gadiem. 3. Atteikšanās laikam ir jābūt vienam gadam, tādejādi uzlabojot patērētāju aizsardzību lielākajā daļā dalībvalstu. Skaidri, viennozīmīgi noteikumi un augsts patērētāju aizsardzības līmenis ir svarīgs gan patērētājiem, gan uzņēmumiem. Neskaidri noteikumi ierobežo godīgu uzņēmējdarbību un kaitē maziem un vidējiem uzņēmumiem. Lai veidotu saskaņotu priekšlikumu, Padomei un Parlamentam šie trīs galvenie punkti būtu pilnībā jāņem vērā.

Tā kā šīs ir pēdējās debates, kurās es piedalos kopā ar *Meglenu Kunevu*, es vēlos viņai pateikties par ļoti patīkamo sadarbību.

Meglenu Kuneva, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos atbildēt *Harbour* kungam. Es labi saprotu, kāpēc ir jārisina jautājums saistībā ar pakalpojumiem, un pakalpojumi noteikti ir ļoti svarīga 2007.—2013. gada patērētāju stratēģijas daļa. Es ļoti labi saprotu arī to, ka Eiropas ekonomika ir pakalpojumu ekonomika.

Runājot par to, kāpēc mēs nepievēršam uzmanību, piemēram, digitālām precēm, un kāpēc šis jautājums nav iekļauts šajā priekšlikumā, es vēlos norādīt, ka jautājumi par patērētāju aizsardzību digitāla satura pakalpojumu jomā tika apskatīti Zaļās grāmatas apspriešanā. Dažām ieinteresētajām pusēm un īpaši patērētāju aizsardzības organizācijām tas šķiet būtiski. Taču tas radīja nopietnas bažas uzņēmēju vidū, un respondenti norādīja, ka šis jautājums ir ļoti sarežģīts, tāpēc tas ir detalizētāk jāanalizē.

Tādēļ Komisija veiks pētījumu, lai apzinātu šo problēmu un noskaidrotu, cik lielu daļu patērētāju ietekmē tas, ka jautājums par patērētāju aizsardzību digitāla satura preču jomā nav iekļauts šajā priekšlikumā. Es labprāt par digitālajām precēm runātu nākamreiz, pamatojot savu viedokli ar nopietniem argumentiem.

Lai netērētu Parlamenta vai patērētāju un uzņēmēju laiku, vēlos norādīt, ka rīt mēs ar komisāres *Reding* kundzi iesniegsim vadlīnijas digitālā formātā. Tas ir ļoti noderīgs dokuments. Tā pamatā ir esošie tiesību akti (aptuveni 20 direktīvas), un tajā ir apvienoti daži pasākumi, ko mēs šobrīd varam īstenot, lai izmantotu savas tiesības, jo dažreiz galvenais ir tas, kā tiesību akti tiek īstenoti.

Runājot par *Toubon* kunga komentāriem, es vēlos norādīt, ka priekšlikums paredz, ka dalībvalstis arī turpmāk varēs izmantot vispārīgus līgumtiesību aizsardzības līdzekļus attiecībā uz bojātām precēm, un tas nozīmē, ka var tikt saglabāti tādi aizsardzības pasākumi kā noraidīšanas tiesības Apvienotajā Karalistē vai *garantie des vices cachés* Francijā.

Dažreiz ir vajadzīgs vairāk laika, lai izskaidrotu direktīvas saturu, un tieši to mani kolēģi dara Padomē. Vispirms ir jāprecizē, kas vienā vai otrā tekstā ir domāts, un šajā posmā var tikt risināti neskaidrie jautājumi.

Šobrīd Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm detalizētāk izskata dažādus priekšlikuma noteikumus, lai uzlabotu izpratni par šī priekšlikuma praktisko ietekmi uz valstu tiesību aktiem, tieši tā, kā to lūdza Parlaments un jūs, *Toubon* kungs. Mēs darīsim iespējamo, lai precizētu šo jautājumu. Tas ir juridisks teksts, un šādu juridisko tekstu tulkot ir ļoti sarežģīti. Tāpēc mēs arī turpmāk šajā jomā cieši sadarbosimies ar Padomi un Parlamentu.

Vēlreiz paldies jums, *Cederschiöld* kundze, par jūsu pēdējo piezīmi. Es paturēšu prātā jūsu priekšlikumu. Jums ir taisnība, ka mēs diskutējam par direktīvu. Es klausījos ļoti uzmanīgi, taču vienam punktam es nepiekrītu, proti, pilnīgai saskaņošanai.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. — (SK) Patērētāju aizsardzības līmenis dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas (IMCO) sanāksmēs brīvprātīgo patērētāju aizsardzības grupu pārstāvji no vecajām dalībvalstīm neziņoja par finansiālām problēmām. Pirms pieņemt lēmumu par pirkumu patērētāji bieži maksā patērētāju aizsardzības grupām par šo pakalpojumu. Tā šīs organizācijas var darboties neatkarīgi.

Slovākijā patērētāju aizsardzības organizāciju darbības finansēšanai tika piešķirti līdzekļi 152 000 eiro apmērā. Mani uztrauc tas, ka šī summa nebūs pietiekama, lai motivētu šīs organizācijas aizsargāt patērētāju tiesības.

Līdz ar Eiropas Savienības paplašināšanos ir arvien grūtāk aizsargāt patērētāju tiesības. Vairāki jautājumi tieši attiecas uz patērētājiem, sākot ar to, lai iegādātajai precei nebūtu defektu, un beidzot ar darījumu drošību, iegādājoties preces un izvietojot sludinājumus tiešsaistē. Daudzi no šiem jautājumiem ir jāskata starptautiskā mērogā, tāpēc ir nepieciešami saskaņoti tiesību akti, un sabiedrība ir jāinformē par profilaktiskiem pasākumiem, lai mēs neklūtu par marionetēm pieredzējušu uzņēmumu rokās. Tāpēc patērētājiem būtu jāzina, kā lietot portālus, kas sniedz jaunāko informāciju, piemēram, RAPEX par bīstamiem izstrādājumiem, SOLVIT par iekšējo tirgu, DOLCETA par jautājumiem finanšu jomā, un daudzus citus portālus. Patērētājiem var ļoti palīdzēt arī Eiropas Patērētāju aizsardzības centrs un Eiropas Gudro izvēļu dienasgrāmata.

Komisāres *Kuneva* kundze, jums Komisijas vārdā īpaši ir jāaicina jaunās dalībvalstis, nodrošināt patērētāju aizsardzību un sniegt pietiekamu atbalstu patērētāju aizsardzības organizācijām.

25. Ieteikums Eiropas Komisijai saistībā ar sūdzību Nr. 185/2005/ELB (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Miguel Angel Martķnez Martķnez*, kurš pārstāv Lūgumrakstu komiteju, ziņojuma (A6–0201/2009) par Eiropas ombuda īpašo ziņojumu pēc tā ieteikuma projekta Eiropas Komisijai saistībā ar sūdzību Nr. 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) īss izklāsts.

Miguel Angel Martķnez Martķnez, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Kāds ārštata tulkis 2005. gadā uzzināja, ka, sākot ar 65 gadu vecumu, viņa darba līgums ar Eiropas Komisiju tiek laužts. Par to viņš iesniedza sūdzību Eiropas ombudam par iespējamu diskrimināciju vecuma dēļ, kas ir Pamattiesību hartas pārkāpums.

Tas nav nekāds jaunums — dažus gadus pirms tam Komisija un Parlaments nolēma neņemt darbā ārštata tulkus, kas sasnieguši pensijas vecumu.

Tulki, uz kuriem attiecas šis lēmums, iesniedza sūdzību izskatīšanai Eiropas Kopienų Tiesā, un Pirmās instances tiesā viņi uzvarēja, taču apelācijas procedūras rezultātā formalitāšu nepilnību, nevis satura dēļ viņu prasību noraidīja.

Ņemot vērā iepriekšējās lietas un nolēmumus ombuds rūpīgi izvērtēja šo prasību un secināja, ka tulki tika diskriminēti un ka nav ievērota Pamattiesību harta. Tāpēc tas ieteica Komisijai izdarīt izmaiņas attiecīgajos regulējošajos tiesību aktos saskaņā ar Parlamenta īstenotajiem pasākumiem pēc Pirmās instances tiesas nolēmuma.

Komisija ignorēja ombuda ieteikumu, un ombuds bija spiests lūgt palīdzību Parlamentam, kas šo lietu nodeva izskatīšanai Lūgumrakstu komitejā. Trīs iemeslu dēļ Lūgumrakstu komiteja vienbalsīgi pieņēma rezolūciju, kas pauž atbalstu ombuda lēmumam.

Pirmkārt, vienota nostāja ar Parlamentu, pieņemot darbā ārštata tulkus, kas ir sasnieguši 65 gadu vecumu, gadījumos, kad tiek uzskatīts, ka tas ir izdevīgi vai nepieciešams.

Otrkārt, tāpēc, ka tā pienākums ir atbalstīt ombuda viedokli. Parlaments uzskata, ka reizēm ombuds rada problēmas, taču tas ir ļoti svarīgs mūsu tiesību sistēmai.

Treškārt, mums šķita svarīgi atgādināt Eiropas Komisijai, ka tā nav pārāka par citām Kopienas institūcijām, īpaši tām, kuru pienākums ir pārbaudīt un kontrolēt tās darbību.

Tāpēc mēs šodien šajā plenārsēdē izskatām rezolūciju, kuru, kā minēju, Līgumrakstu komiteja pieņēma vienbalsīgi un kas paredz, ka Komisijai ir jāpilda ombuda ieteikums. Mēs arī vēlamies atgādināt, ka ombuds, tāpat kā Parlaments, ir augstāka institūcija nekā Komisijas juridiskais dienests, kas ir svarīgs departaments, taču tam ir tikai administratīvas pilnvaras. Un nekas vairāk vai mazāk.

Priekšsēdētāja kungs un komisāres kundze, man jāatzīst, ka šajā procesā mēs vienmēr esam centušies vienoties, taču diemžēl mēs jutām spiedienu, lai mēģinātu nepieļaut šī ziņojuma izskatīšanu plenārsēdē, un joprojām daži komentāri liecina par to, ka Parlamenta viedoklis netiks ņemts vērā. Tas ir ļoti negaidīti, turklāt to iniciē daži atsevišķi augsta ranga ierēdņi, nevis komisāri, kuri uzskata, ka viņi ir pastāvīgi darbinieki, atšķirībā no Parlamenta deputātiem un pat komisāriem, kuri pēc definīcijas ir pagaidu darbinieki, kas pieņemti darbā uz neilgu laiku.

Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze un deputāti! Es atkārtoju, ka mēs vēlamies sadarboties ar Komisiju un mēs pēc iespējas cenšamies uzturēt labas attiecības ar Komisiju, taču mēs esam spiesti noraidīt iepriekšminēto priekšlikumu. Cerams, ka balsojums, kas notiks rīt, atspoguļos Līgumrakstu komitejas nostāju — ar balsu vairākumu vai vienbalsīgi atbalstot ombuda lēmumu, kas paredz Parlamentam izskaidrot Komisijai lietas būtību.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos norādīt, ka Komisija rīkojās saskaņā ar labticības principiem, stingri ievērojot attiecīgos tiesību aktu noteikumus. Mūsu mērķis nekad nav bijis nonākt konflikta situācijā ar ombudu un vēl mazāk ar Eiropas Parlamentu. Mēs domājam, ka ombuds atbalstīs mūsu nostāju.

Gadu gaitā līgumtulkus darba apstākļus arvien vairāk regulē Civildienesta noteikumu normas. Kopš 2000. gada Ministru padomes lēmuma uz ārštata tulkus attiecas Civildienesta noteikumi, kas paredz, ka viņi var izvēlēties par ienākumiem, kas gūti Eiropas Savienības institūcijās, maksāt Kopienas vai dalībvalstu noteiktos nodokļus.

Un kopš 2004. gada uz viņiem attiecas Kopienas darbinieku nodarbināšanas kārtības 90. panta nosacījumi, kur šie tulki ir dēvēti par līgumtulkus. Saskaņā ar jauno regulu šajā jomā 65 gadu vecuma ierobežojumu paredz Civildienesta noteikumi, kas attiecas uz visām institūciju darbinieku kategorijām, neatkarīgi no tā, vai tie ir ierēdņi, pagaidu darbinieki, līgumdarbinieki, palīgdarbinieki vai parlamentārie palīgi. Laika posmā no 2000. gada līdz 2004. gadam gan Komisija, gan Parlaments līgumtulkus darbā pieņēma saskaņā ar šiem noteikumiem.

Saskaņā ar Pirmās instances 2004. gada lēmumu, kas noteica, ka liegt darba iespēju līgumtulkus, kas ir vecāki par 65 gadiem, ir uzskatāms par noteikumu pārkāpumu, attiecīgās institūcijas šo noteikumu atcēla. Taču apelācijas procedūras rezultātā Tiesa šo lēmumu atcēla. Rezultātā Komisija savā darbībā neko nemainīja.

Tā kā Tiesas lēmums šajā lietā vairs nav spēkā, mēs secinām, ka ir spēkā iepriekšējie noteikumi un ka Komisijai ir jāievēro noteikumi saskaņā ar 2000. gada Padomes regulu, kas paredz, ka darbā nav jāpieņem tulki, kas vecāki par 65 gadiem, un šis nosacījums attiecas arī uz citu nozaru darbiniekiem.

Eiropas Savienības institūciju tulkošanas dienestu brīvība pieņemt darbā līgumtulkus pēc vajadzības ir būtiska, lai nodrošinātu efektīvu konferenču tulkošanu. Tas ļauj nodrošināt pēc iespējas regulāru un paredzamu pieprasījumu, ko aizpilda štata tulki, bet mainīga pieprasījuma gadījumā un īpašās situācijās darbā tiek pieņemti līgumtulki.

Šī uzticamā un pārbaudītā sistēma ļauj institūcijām nodrošināt nepieciešamo tulku skaitu, tai skaitā arī veiksmīgi īstenojot pēdējās paplašināšanās procesus, stingri kontrolējot izmaksas. Šī pieeja arī atbalsta aktīvu jauno konferenču tulku apmācības politiku.

Visbeidzot es aicinu Parlamentu un Komisiju sadarboties šajā jomā, un es vēlos īpaši pateikties priekšsēdētāja vietniekam M. A. Martņez Martņez par viņa veiksmīgo sadarbību ar manu kolēģi komisāru L. Orban iepriekšējā posmā.

Miguel Angel Martņez Martņez, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, izmantojot man atvēlēto vienu minūti es vēlos atbildēt komisāres Kuneva kundzei, kura zina par manām draudzīgajām jūtām un pieķeršanos viņai un Orban kungam. Taču komisāres kundze neminēja ombuda ieteikumu. Citiem vārdiem sakot, ombuds ir informēts par komisāres nostāju šajā jautājumā, un tas sagatavoja īpašu ieteikumu, kuru Komisija pilnībā ignorē.

Es pat nelūdzu, lai *Kuneva* kundze man atbild personīgi, jo acīmredzot viņas rīcībā nav šādas informācijas, savukārt viss viņas teiktais jau ir zināms gan mums, gan ombudam, bet viņa joprojām nav pateikusi, vai Komisija, neņemot to visu vērā un zinot, ka ombuds, kurš ir lietas kursā, ierosina grozīt attiecīgos noteikumus, plāno rīkoties, kā to prasa ombuds un saskaņā ar Parlamenta ieteikumu.

Meglēna Kuneva – Priekšsēdētāja kungs, šobrīd es varu pateikt tikai to, ka es nodošu šo informāciju komisāra *Orban* kungam un pārliecināšos, ka jūs saņemat atbilstošu atbildi. Protams, mēs ļoti nopietni ņemsim vērā jūsu komentārus un pēdējo precizējumu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisāres kundze un kolēģi! Paldies visiem darbiniekiem un visiem tulkiem, neatkarīgi no jūsu vecuma.

Debates ir slēgtas. Balsojums notiks rīt (otrdien, 2009. gada 5. maijā).

26. Nākamās sēdes darba kārtība: (sk. protokolu)

27. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.45.)